

ਐਤਵਾਰ, 28 ਦਸੰਬਰ, 2025
14 ਪੌਰ { ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ 557
ਬਿਕਰਮੀ 2082
ਜਿਲਦ/VOL. : 74
ਅੰਕ/NO. : 208

ਰੋਜ਼ਾਨਾ

ਨਵਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ

DAILY NAWAN ZAMANA • SUNDAY, 28 DECEMBER, 2025

ਜਲੰਧਰ

‘ਨਵਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ’ ਦੇ ਫ਼ੋਨ ਨੰਬਰ

ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ (ਰਿਸ਼ਪੈਸ਼ਨ)	0181-5097300
ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿਭਾਗ	0181-5097302
ਸਾਹਿਤ ਸੰਪਾਦਕ (ਐਤਵਾਰਤਾ)	0181-5097305
ਗੋਪਿਊਰ ਰੂਮ	0181-5097310
ਵੈੱਬ ਟੀ ਵੀ	0181-5133160

You Tube nawan zamana TV

ਕੀਮਤ/PRICE : 5.00 ਰੁਪਏ

Regd. No : L-4/Pb-JL-0023/2024-26, (R.N.I.)-00068/57

E-mail : nawanzamana@gmail.com

www.nawanzamana.in

ਸਫ਼ : 8+16

ਕਾਂਗਰਸ ਵੱਲੋਂ ਮਨਰੇਗਾ ਬਚਾਓ ਮੁਹਿੰਮ 5 ਤੋਂ

ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਜਿੱਤ ਵੱਲ : ਮਾਨ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ : ਕਾਂਗਰਸ ਅਗਲੇ ਸਾਲ 5 ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ ਯੂ ਪੀ ਏ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਦਿਹਾਤੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਲਿਆਏ ਮਨਰੇਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਐੱਨ ਡੀ ਏ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇਸ਼-ਵਿਆਪੀ ਮੁਹਿੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਨਮੋਹਨ ਖੜਗੇ ਨੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲੋਕ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਹਨ ਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਇਥੇ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਵਰਕਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੜਗੇ ਨੇ ਪ੍ਰੈਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ‘ਮਨਰੇਗਾ ਬਚਾਓ ਅਭਿਆਨ’ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨਰੇਗਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇਹ ‘ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ’ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਂਗਰਸ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਨਮੋਹਨ ਖੜਗੇ ਨੇ ਸਨਿੱਚਰਵਾਰ ਪੇਂਡੂ

ਲੋਕਾਂ ‘ਚ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਗੁੱਸਾ : ਖੜਗੇ

ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਯੋਜਨਾ ‘ਮਨਰੇਗਾ’ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇਸ਼ ਵਿਆਪੀ ਮੁਹਿੰਮ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਿਰੋਧ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣੇ ਪਏ ਸਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ‘ਤੇ ਵੀ ਅੰਦੋਲਨ

ਦਿਹਾਤੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ‘ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਹਮਲਾ : ਰਾਹੁਲ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ : ਕਾਂਗਰਸ ਸੈਂਟਰ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ‘ਚ ਵਿਰੋਧੀ ਪਿਰ ਦੇ ਨੇਤਾ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ‘ਵੀ ਬੀ ਜੀ ਰਾਜ ਜੀ’ ਸਕੀਮ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘ਮਨਰੇਗਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਨਰੇਗਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ-ਅਧਾਰਤ ਸਕੀਮ ਸੀ। ਮਨਰੇਗਾ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੇ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ... ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ-ਅਧਾਰਤ ਸਿੱਧੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ‘ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸੰਘੀ ਢਾਂਚੇ ‘ਤੇ ਵੀ ਹਮਲਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਬੰਦ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ, ‘ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕੈਬਨਿਟ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ : ਇੱਕ ਬੰਦੇ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ... ਸਾਰਾ ਲਾਭ ਸਿਰਫ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਅਰਥਪਤੀਆਂ ਲਈ ਹੈ... ਇਸ ਪੇਂਡੂ ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ...’

ਪਿਛਲੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ‘ਚ 85418 ਨਸ਼ਾ ਤਸਕਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ, ਸਾਲ 2025 ‘ਚ ਐੱਨ ਡੀ ਪੀ ਐੱਸ ਕੇਸਾਂ ‘ਚ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਦਰ 88 ਫੀਸਦੀ ਰਹੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਗੁਰਜੀਤ ਬਿੱਲਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗਰਗ)

ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ ਸੰਗਠਿਤ ਚੁੱਕਦਿਆਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਰਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੂਬਾ ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਜਿੱਤ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 85418 ਨਸ਼ਾ ਤਸਕਰਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਐੱਨ ਡੀ ਪੀ ਐੱਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਦਰ 88 ਫੀਸਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ 2025 ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ 916 ਗੈਂਗਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਰੋਂ ਮਨੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੂਬੇ ਨੇ 2022 ਤੋਂ ਨਸ਼ਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਵਿਆਪਕ, ਨਿਰੰਤਰ

ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ-ਮੁਖੀ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ, ਵਿੱਤੀ ਰੁਕਾਵਟ, ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਆਧਾਰਤ ਪੁਲਿਸਿੰਗ, ਸਜ਼ਾ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ, ਜਨਤਕ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਵਸੋਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਐਂਟੀ-ਨਾਰਕੋਟਿਕਸ ਟਾਸਕ ਫੋਰਸ (ਏ ਐੱਨ ਟੀ ਐੱਫ) ਇਸ ਰਣਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੇ ਮੁੱਖ ਸੂਬਿਆਂ ‘ਤੇ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਦੇ ਯਤਨ ਇੱਕਾ-ਏਕਾ ਜ਼ਬਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵਧਾਰਕ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਆਦਰਸ਼ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਗਠਿਤ ਤਸਕਰੀ ਨੈੱਟਵਰਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਸ਼ਾਨਬੰਧ ਕਾਰਵਾਈ ਵੱਲ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ ਨਸ਼ਾ ਸਮਾਲਾਈ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਜਾਂਚ ਰਾਹੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ 1,400 ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਮਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ। 2022 ਤੋਂ 2025 ਦੌਰਾਨ 2730 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਦੇਸ਼ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਕਮਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੈਰਵੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ 25,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਐੱਨ ਡੀ ਪੀ ਐੱਸ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 21,600 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਹੋਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਸਥਾ ਦਰ ਲਗਭਗ 84 ਫੀਸਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਲਗਭਗ ਸੁਪਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ 2025 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰ

ਐੱਸ ਐੱਸ ਪੀ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਮੁਅੱਤਲ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ : ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਐੱਸ ਐੱਸ ਪੀ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪੋਸਟ ਇਲਾਕੇ ਰਣਜੀਤ ਐਂਟੈਨਿਊ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਟੈਂਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰਵੇਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸ਼ਖ਼ਤ ਕਦਮ ਇੱਕ ਆਈ ਐੱਸ ਐੱਸ ਐੱਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹਨ।

ਅੰਕਿਤਾ ਭੰਡਾਰੀ ਕਤਲ ਕੇਸ, ਭਾਜਪਾ ਆਗੂ ਭੜਕਿਆ

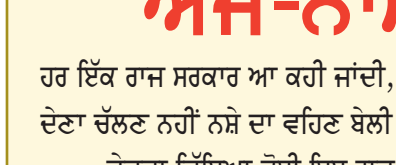

ਦੇਹਰਾਦੂਨ : ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕੌਮੀ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਦੁਸ਼ਯੰਤ ਕੁਮਾਰ ਗੋਸ਼ਟ ਨੇ ਅੰਕਿਤਾ ਭੰਡਾਰੀ ਕਤਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂਅ ਘੜੀਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਵਾਇਰਲ ਵੀਡੀਓ ਅਤੇ ਉਰਮਿਲਾ ਸਨਵਰ ਨਾਅ ਦੀ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਦੀ ਕਥਿਤ ਆਡੀਓ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਹਰਿਦਆਰ ਦੇ ਜਵਾਲਾਪੁਰ ਤੋਂ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਸੁਰੇਸ਼ ਰਾਏਰੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵੀਡੀਓ ਵਿੱਚ ਸਨਵਰ ਨੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ‘ਗੱਤ’ ਨਾਅ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅੰਕਿਤਾ ਭੰਡਾਰੀ ਦੇ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੇਟ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਪੈਸ਼ਨਿਸਟ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ 2022 ਵਿੱਚ ਜਨਸ਼ੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ‘ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

60 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਹੋਇਆ ਸਲਮਾਨ

ਪਨਵੇਲ : ਬਾਲੀਵੁੱਡ ਅਦਾਕਾਰ ਸਲਮਾਨ ਖਾਨ ਨੇ 27 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਨਵੇਲ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ‘ਤੇ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਬੜੀ ਹੁਸ਼-ਹਾਮ ਨਾਲ ਆਪਣਾ 60 ਵਾਂ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿੱਘਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਨਮ ਦਿਨ ਦਾ ਕੇਕ ਕੱਟਿਆ।

ਰੰਗਦਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਪਲੀਮੈਂਟ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ **ਤਰਸ਼ਿਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਪਲੀਮੈਂਟ** ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਡੇ ਪੱਤਰਕਾਰ **ਤਰਸ਼ਿਕਾ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਹਪੁਰ** ਨਾਲ ਤਰਸ਼ਿਕਾ ਫੋਟੋ ਸਟੂਡੀਓ ਖੁਸ਼ਾਲਾ ਜਾਂ ਮੋਬਾਇਲ ਨੰਬਰ 99882-03163 ‘ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
-ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ

ਭਾਰਤੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਮਾਣਮੱਤਾ ਇਤਿਹਾਸ : ਅਰਸ਼ੀ

ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਜਬਰ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਚਾਨਣ-ਮੁਨਾਰਾ : ਨਿਜ਼ਾਮਪੁਰ

ਤਰਸ਼ਿਕਾ (ਤਰਸ਼ਿਕਾ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਹਪੁਰ)
ਭਾਰਤੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (ਦਿਹਾਤੀ) ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦਿਵਸ ਦੀ 100 ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ ਭੰਡਾ ਲਹਿਰਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਇਨਕਲਾਬੀ ਜੋਸ਼-ਖਰੋਸ਼ ਨਾਲ ਮਨਾਈ ਗਈ।

ਭੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਰਸਮ ਬਜ਼ੁਰਗ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਆਗੂ ਅਨੂਪ ਸਿੰਘ ਪੰਡੇਰੀ ਨੇ ਨਿਭਾਈ। ਮੀਟਿੰਗ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜਗਦੇਵ ਕਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਤ ਕਰਦਿਆਂ ਸੂਬਾ ਇੰਚਾਰਜ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਰਸ਼ੀ ਸਾਬਕਾ ਐੱਮ ਐੱਲ ਦੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਪਿਛਲੇ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਬੜਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ

ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ, ਲੜੇ ਗਏ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਬੜੇ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ। ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਸ਼ ਅੰਦਰ ਚੱਲੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਅੰਦਰ ਕਮਿਊਨਿਸਟਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰੋਲ ਬਾਰੇ

ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਹੜਤਾਲ ਕਾਰਨ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ

ਸ਼ਿਮਲਾ : ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਈ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨਿੱਚਰਵਾਰ ਨੂੰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਡਾਕਟਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਈਆਂ।

ਇਹ ਹੜਤਾਲ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਡਾਕਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਨਾਲ ਹੱਥਪਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਾਰਨ ਭਾਰੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ

ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਿੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਦੇ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਸਨਿੱਚਰਵਾਰ ਤੋਂ ਰੁਟੀਨ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਬੋਇਟਰ ਅਤੇ ਓ ਪੀ ਡੀ

ਬੰਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਸਿਰਫ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਚਾਲੂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬੁੱਧਵਾਰ ਡਾਕਟਰ ਰਾਘਵ ਨਰੂਲਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਇਸ ਨਹੀਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਅਰਜ਼ਨ ਸਿੱਧਾ ਨਾਲ ਗੁੱਸਾ-ਗੁੱਸਾ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਡਾਕਟਰ ਨਰੂਲਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹੀਨੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਖਿਲਾਫ਼ ਭੱਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਰਤ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਪਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਾਇਆ ਹੈ।

ਉੱਤਰਾਖੰਡ ‘ਚ 19 ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ੀਆਂ ਸਮੇਤ 511 ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ

ਦੇਹਰਾਦੂਨ : ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ‘ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਕਾਲਨੇਸੀ’ ਤਹਿਤ ਹੁਣ ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ 19 ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ੀਆਂ ਸਮੇਤ ਕੁੱਲ 511 ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਕਾਲਨੇਸੀ ਜੁਲਾਈ 2025 ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਖੰਡ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿਆਪੀ ਮੁਹਿੰਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਧਰਮ ਅਤੇ ਆਸਾਈ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਪੱਖੰਡ ਅਤੇ ਧੌਪਾਧੜੀ ਵਰਗੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ‘ਤੇ ਸ਼ਿਕੰਜਾ ਕੱਢਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿੱਚ ਹਰਿਦਆਰ, ਦੋਹਰਾਦੂਨ ਅਤੇ ਉਸਤੁਨ ਸਿੱਧਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ 4,800 ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 511 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਰਹਿ ਰਹੇ 19 ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 10 ਨੂੰ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇਸ਼ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸ਼ਰਾਬ ਤੇ ਮੀਟ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ : ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਰਾਬ, ਮੀਟ, ਅੰਡੇ, ਤੰਬਾਕੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਸਾਹਾਰੀ ਵਸਤੂਾਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਅਸਬਾਈ ਖੋਖਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਤੀ-ਫੜੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰਵੇਖਣ ਦੌਰਾਨ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਲਗਭਗ 150 ਅਸਬਾਈ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਟਾਲਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੀਟ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ, ਪਾਨ-ਬੀੜੀ ਦੇ ਖੱਬੇ ਅਤੇ ਉਬਲੇ ਹੋਏ ਅੰਡੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰਤੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਖਾਸ

ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਮਾਰਕੀਟ ਨੇੜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਐਕਸਚੇਂਜ ਅਤੇ ਕਟੜਾ ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਾਥੀ ਗੋਟ, ਲੱਗਭਗ ਗੋਟ, ਹਕੀਮਾਂ ਗੋਟ, ਭਗਤਾਂਵਾਲਾ ਗੋਟ, ਗੁਰੂਵਾਲੀ ਗੋਟ, ਗੁਰੂ ਬਾਬਾਗ, ਲਾਹੌਰੀ ਗੋਟ, ਨਮਕ ਮੰਡੀ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ

ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਸਾਹਾਰੀ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਤੰਬਾਕੂ ਉਤਪਾਦ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਹਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਲਗਭਗ 650 ਹੋਟਲਾਂ ਅਤੇ ਗੈਸਟ ਹਾਊਸਾਂ ‘ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਰਾਬਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਂ ਮਾਸਾਹਾਰੀ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਪਰੋਸਦੇ।

200 ਕਰੋੜ ਠੱਗੀ ਮਾਮਲੇ ‘ਚ 217 ਕਰੋੜ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ : ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸੁਕੇਸ਼ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਨੇ ਪਟਿਆਲਾ ਹਾਊਸ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਧੀਕ ਸੈਨਾਨ ਜੱਜ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ 200 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਠੱਗੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਦਿਤੀ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 217 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੁਕੇਸ਼ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਨੰਤ ਮਲਿਕ ਰਾਹੀਂ ਦਾਇਰ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸੁਕੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਗੁਨਾਹ ਕੁਝਲ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ‘ਤੇ 3

ਜਨਵਰੀ 2026 ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ, ਜੋ ਇਸ ਵੇਲੇ ਨਿਆਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ

ਹੈ, ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸੁਕੇਸ਼ ‘ਤੇ ਰੈਨਥੈਸੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪੁਲਿਸ ਆਫੀਸਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨਾਲ 200 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਠੱਗੀ ਮਾਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਕੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਚੇਨਲਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੱਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਨੈੱਟਵਰਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਯਾਦਗਾਰ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਬ-ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ

ਜਲੰਧਰ (ਕੇਸਰ)-ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਯਾਦਗਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ‘ਚ ਬੋਰਡ ਆਫ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਪ੍ਰਨਗਨਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬ-ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਯਾਦਗਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਮੀਟਿੰਗ ‘ਚ ਸਬ-ਸਮੇਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿੱਗ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ, ਇਤਿਹਾਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਕੰਗਣੀਵਾਲ, ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਹਰਵਿੰਦਰ ਭੰਡਾਲਾ, ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰੀ ਕੱਛੜ, ਆਡਿਟ ਅਤੇ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਐੱਲਪ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਨਵੀਨਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ‘ਚ ਬਣੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨਿਰਣਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕਰਕੇ

ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਜਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਜਵੀਜ਼ਤ ਮਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਯਾਦਗਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰਸ਼ਿਲਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਤ ਸੱਭ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਯਾਦਗਾਰ ਹਾਲ ਅੰਦਰ ਪੂਰਨ ਸ਼ਾਹਕੋਟੀ, ਇਨਕਲਾਬੀ ਜਮਹੂਰੀ ਲਹਿਰ ਦੀ ਪ੍ਰਗਣ ਸਿੰਘ ਤੋਤਾ ਰਾਏਪੁਰ ਡੱਬਾ, ਡਾ. ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਮਜ਼ਾਰਾ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਸਦੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਮੌਲੀ ਦੇ ਭਰਾ ਚੰਦਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ‘ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਜਦਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੋਇਆ।

ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ‘ਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਲੈਂਡਿੰਗ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ : ਸੰਘਣੀ ਧੁੰਦ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵੇਖਣਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਏਅਰਪੋਰਟ ‘ਤੇ ਉਡਾਣ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਬਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ। ਮੌਸਮ ਦੇ ਮਾਝੇ ਹਾਲਾਤ ਕਾਰਨ ਕਈ ਘਰੇਲੂ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਉਡਾਣਾਂ ਰੱਦ, ਡਾਇਵਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ‘ਤੇ ਚਾਰ ਉਡਾਣਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਸਥਿਤੀ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਗੜ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਉਡਾਣ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ‘ਤੇ ਉਡਾਣ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਰਹੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈਂਡਿੰਗ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰੀ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣਾ ਪਿਆ। ਮੁੱਥੇ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਇੱਕ ਉਡਾਣ ਨੂੰ ਏਅਰ ਟਰੈਫਿਕ ਕੰਟਰੋਲ ਨੇ ਲੈਂਡਿੰਗ ਦੀ

ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ‘ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਡਾਣ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਮੌਜ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦੁਬਈ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੀ ਉਡਾਣ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਡਾਇਵਰਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦੇਰ ਰ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਵਿਖੇ ਅਰਦਾਸ ਉਪਰੰਤ 3 ਦਿਨਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਭਾ ਸੰਪੰਨ

ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ (ਪ੍ਰਿੰਦ ਭਾਰਦਵਾਜ)- ਸਰਬਸਾਦਾਨੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਬਾਬਾ ਜ਼ੋਰਵਾਰ ਸਿੰਘ, ਬਾਬਾ ਫਤਹਿ ਸਿੰਘ ਤੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ਾਂ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਸ੍ਰੀ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਜੁੜੀ ਤਿੰਨ ਰੋਜ਼ਾ ਸਾਲਾਨਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਭਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਪੁੱਜਣ 'ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਉਪਰੰਤ ਹਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪੰਨ ਹੋਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਜਿਸਦਾ ਕੀਤਾ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਲੱਖਾਂ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਰਾਏ, ਹਲਕਾ ਬੰਸੀ ਪਠਾਣਾ ਦੇ ਵਿਧਾਇਕ ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਯੋਜਨਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਜੈ ਸਿੰਘ ਲਿਸ਼ਕਾ ਨੇ ਨਤਮਸਤਕ ਹੋ ਕੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਦੀ ਅਜ਼ੀਮ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਨਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਭਾ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਡਾ. ਸੋਨਾ ਬਿੰਦੇ ਤੋਂ ਅੱਜ ਅੱਜ ਪੀ ਸ਼ੁਰਮ ਅਗਵਾਲਾ, ਦੇ ਡੀ ਸੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਿਆਲ ਗਰੇਵਾਲ ਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਾਲਕੀ ਵਿਖੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਭਾ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੇ ਪੁਲਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਇਜ਼ਾਜ਼ਾਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ

■ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ 'ਚ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਚ ਸੰਗਤ ਨੇ ਪਾਲਕੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕੀਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ■ ਡੀ ਸੀ ਤੋਂ ਐੱਸ ਐੱਸ ਪੀ ਵੱਲੋਂ ਸਮਾਗਮਾਂ 'ਚ ਸੰਗਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਵੈ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਤੇ ਪੰਨਵਾਰ

ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਚਲਾਇਆਂ ਸਭਾ ਸ਼ਾਤਮਲੀ ਤੇ ਸਲਤਾਨਪੁਰਵਕ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਡਾ. ਸੋਨਾ ਬਿੰਦੇ ਤੋਂ ਅੱਜ ਅੱਜ ਪੀ ਸ਼ੁਰਮ ਅਗਵਾਲਾ ਨੇ ਸੁਰੱਖੀ ਸੰਗਤ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਤੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰੰਦਾਸੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਪੰਨਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸੰਗਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਵੈ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦਾ ਪੰਨਵਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਅਰੰਭਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਮੁੱਖ ਗ੍ਰੰਥੀ ਗਿਆਨੀ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫੋਟੋ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਇਤਿਹਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਹਾਰ ਤੇ

ਰਿਟਾਇਰਡ ਆਈ ਜੀ ਚਾਹਲ ਦੇ 3 ਕਰੋੜ ਫ੍ਰੀਜ਼, ਠੱਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 25 ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਸੀਲ

ਪਟਿਆਲਾ (ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦੇ)-ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਪੰਜਾਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ (ਆਈ ਜੀ) ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਇੱਕ ਬਹੁ-ਕਰੋੜੀ ਸਾਈਬਰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਲਸ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਗਭਗ 25 ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਫ੍ਰੀਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 810 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ (ਲਗਭਗ 30 ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ) ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ 3 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ (ਲਗਭਗ 30 ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ) ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਟਕਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪੁਲਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਲਈ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਜਾਨੂੰ ਪਛਾਣਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪੁਲਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰਾਂ, ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਤੇ ਡਿਜੀਟਲ ਪਲੇਟਫਾਰਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੁਲਸ ਇਹ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਤੋਂ ਨਾਨਾਪੁਲਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਆਈ ਜੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਕਢਵਾਏ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕੇ। ਪੁਲਸ ਟੀਮਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸਾਈਬਰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਟਕਕਾਰ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 10 ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕਬਿਤਾ ਤੋਂ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲ ਕੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਕੇ ਫਸਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਜਾਨੂੰ ਪਛਾਣਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪੁਲਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰਾਂ, ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਤੇ ਡਿਜੀਟਲ ਪਲੇਟਫਾਰਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੁਲਸ ਇਹ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਲੋਕ ਮੋਰਚਾ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ

ਸਮਰਾਲਾ (ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ)-ਲੋਕ ਮੋਰਚਾ ਤੇ ਇਨਕਲਾਬੀ ਕੇਂਦਰ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟਾਂ ਦੀ ਲੁੱਟ ਖਿਲਾਫ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ ਮਜ਼ਜਾਹਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਮੋਰਚਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਜਗਮੋਲ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੂਬਾ ਕਮੇਟੀ ਮੈਂਬਰ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਦੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੇਂਦਰ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਤੇ ਸਸਤੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਤ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਬਖਸ਼ਦਾ ਬਿਜਲੀ ਸੋਧ ਬਿੱਲ-2025 ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਜ਼ਜਾਹਰਾ ਦੀਆਂ ਉਚਰਾਤਾਂ, ਸ਼ੁਰੂਤਾਂ, ਕਿਰਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਬੁਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੱਡੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਰਤ ਦੀ ਲੁੱਟ ਦੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾਂ ਬਖਸ਼ਦੇ 4 ਕਿਰਤ ਕੋਢ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਬੀਜੀਆਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕੰਟਰੋਲ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਖਾਤਰ ਬੀਜੀ ਬਿੱਲ 2025 ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਾਲੀਆ ਜ਼ੁਟਾਉਣ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅੰਦਰ ਨੱਥਾ ਅਧਾਰਤ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਸ਼ਰੀਮ ਹਾਰੀ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪਾਰਨਰਸ਼ਿਪ ਸਕੀਮ ਰਾਹੀਂ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਬਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਦਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੀ ਹਰ ਖੇਤਰ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਕਰਨ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਪੁੰਜੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਦਮਾਂ ਤੋਂ ਸੰਸਾਰ ਬੈਂਕ, ਆਈ.ਐਮ.ਐੱਫ. ਵਰਗੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਦਮਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸਮਾਜੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟਾਂ ਨੂੰ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਲਈ

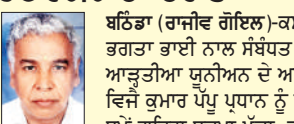

ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਖਣਿਜ ਪਦਾਰਥ, ਪਾਣੀ, ਬਿਜਲੀ, ਜੰਗਲ, ਜੰਗਲੀ ਵਰਗੇ ਸਾਧਨ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਤੇ ਸਸਤੀ ਕਿਰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੁੱਟ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖਾੜਾ ਮੱਟਾ ਵੀ ਅੜਕਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਖ਼ਤਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਮੁਕੰਮਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਹੇਠ ਲੈਣ, ਸਮਾਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਵੱਡੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਦੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇਣੀਆਂ ਬੰਦ ਕਰਨ, ਭਾਰਤੀ ਮੰਡੀ ਤੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਖ਼ਲਾ ਬੰਦ ਕਰਨ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲੁੱਟ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁੰਜੀ ਜਬਤ ਕਰਨ, ਵੱਡੇ ਪਨਾਚਾਂ, ਕਾਰਪੋਰੇਟਾਂ ਤੇ ਵੱਡੇ ਮਾਲਕਾਂ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਟੈਕਸ ਲਾ ਕੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਲਈ ਪੁੰਜੀ ਜ਼ੁਟਾਉਣ, ਵੱਡੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਭਾ ਰਿਜ਼ਾਇਤ/ਛੋਟਾਂ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ੁਰੂਤਾਂ ਦੇਣ, ਭਾਰਤ ਅਮਰੀਕਾ ਵਪਾਰ ਵਾਤਾਵਾ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਸਮਾਜੀਕਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਸਭਾ ਸਮਝੌਤੇ ਸੰਧੀਆਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰਜ਼ੂਆ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਭਲੇ ਦੀ ਝਾਕ ਛੱਡ ਕੇ ਇਨਕਲਾਬੀ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਨਵਾਂ ਸਮਾਜ ਸਿਰਜਣ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਟੇਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਭੂਮਿਕਾ ਕੁਲਵੰਤ ਤਰਕ ਨੇ ਬਾਬੂਪੁਰ ਨਿਭਾਈ ਤੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪੇ ਹੋਏ ਸਾਥੀਆਂ ਦਾ ਪੰਨਵਾਰ ਕੀਤਾ।

ਕਾਤਰਾਂ

ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਟੈਨਿਸ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਭਲਕ ਤੋਂ ਪਟਿਆਲਾ (ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦੇ)-ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਦੀ ਅਮਰ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਇਲਾਹੀ ਲਾਨ ਟੈਨਿਸ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਫੀਸ ਤੋਂ ਤੀਜਾ ਓਪਨ ਲਾਨ ਟੈਨਿਸ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ 29 ਤੋਂ 30 ਦਸੰਬਰ 2025 ਤੱਕ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਦੇ 3 ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਟੈਨਿਸ ਕੋਚ ਗੁਰਬਾਜ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਬਤੌਰ ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਹਲਕਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸਨੌਰ ਤੇ ਓਐਨੀਟੇ ਪੀ ਆਰ ਟੀ ਸੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਣ, ਗੁਰਦਾਸ ਸਿੰਘ ਘਨੌਰ ਅੰਮੋਲੋਲਵੇ ਘਨੌਰ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਅਮਿਤ ਰਤਨ ਕਰਵੰਤਾ ਅੰਮੋਲੋਲਵੇ ਬਠਿੰਡਾ ਗੁਰੂਲ ਤੇ ਹਰਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਟੈਨਿਸ ਕੋਚ ਗੁਰਬਾਜ ਸਿੰਘ ਨਾਲ 95928-80860 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰਕੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪੱਪੂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਸਦਮਾ, ਭਣਵੀਏ ਦਾ ਰੋਜ਼ਾ

ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ (ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦੇ)-ਕਸਬਾ ਭਗਤਾ ਭਾਈ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਆਤਮਹਤਿਆ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਆਗੂ ਵਿਸ਼ਾ ਕੁਮਾਰ ਪੱਪੂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗਹਿਰਾ ਸਦਮਾ ਪੁੱਜਾ, ਜਦੋਂ ਫਤਿਹਾਬਾਦ (ਹਰਿਆਣਾ) ਰਹਿੰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਣਵੀਏ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਦਹਾੜ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹ ਕਰਵਾਈਆ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਂਗੜ, ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਸਿਰੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਲਕਾ, ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ ਭਗਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਜੰਗੂ, ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿਦਰ, ਰਾਜਪਾ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਕਾਲ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਬਲੋਬ ਕੁਮਾਰ ਬੋਧੀ ਸਿੰਗਲਾ, ਇੰਦਰਜੀਤ ਨਾਗਪਾਲ, ਭੁਮਣ ਸਿੰਘ ਸ਼ੁਮੈਨੀ ਕਮੇਟੀ ਮੈਂਬਰ, ਅਚੈਲ ਕੁਮਾਰ, ਆਪ ਆਗੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੰਨੂ, ਸੁਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਜੋਤੀਆ (ਕਾਲਾ ਕਬਾਜ਼ੀਆ), ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਭਦੋਲੀਆ, ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਗਲਾ ਸਮੇਤ ਸਮੂਹ ਸਿਆਸੀ ਜੀ ਵਪਾਰੀ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਡੂੰਘੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗੋਪਾਲ ਕਾਂਡਾ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ 'ਤੇ ਖੁਨਦਾਨ ਕੈੱਪ ਐੱਸ

ਕਾਲਾਵਾਲੀ (ਸ਼ਹਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ)-ਹਰਿਆਣਾ ਲੋਕਹਿਤ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਲਕਾ ਕਾਲਾਵਾਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਆਤਮਹਤਿਆ ਯੂਨੀਅਨ ਜਗਸਰਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਦੀਪ ਸੇਨ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਨਦਾਨ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਦਾਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਨੰਦਾਂ ਅਣਮੁੱਲੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਦੀਪ ਸੇਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਸੁਰਮੀਓ ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਜੀ ਗੋਪਾਲ ਕਾਂਡਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਕਾਰਜਾਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਾਰਟੀ ਸੁਰਮੀਓ ਗੋਪਾਲ ਕਾਂਡਾ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ 'ਤੇ 28 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਕਾਲਾਵਾਲੀ ਦੀ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 36 'ਤੇ ਖੁਨਦਾਨ ਪੱਪੂ ਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੈਰਿਆ ਕਾਂਡਾ ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ ਹੋਣਗੇ ਤੇ ਉਹ ਖੁਨਦਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੇਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਬਲੜ ਬੈਠ ਜਿਸਦਾ ਦੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ।

ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਉਣ ਤੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਨ 'ਤੇ 8 ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ

ਜਲਾਲਾਬਾਦ (ਜੀਤ ਕੁਮਾਰ)-ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਦੀ ਪੁਲਸ ਵੱਲੋਂ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਬਲੈਕ ਟੈਪਲ ਟ੍ਰੇਡ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਕੋਲ ਲਗਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ 8 ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਐੱਸ. ਆਈ. ਅਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬ੍ਰਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਪੰਜੂ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਦੋਨਾ ਮੱਤੜ (ਥਾਣਾ ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ) ਵੱਲੋਂ ਸੰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਰਹੱਤ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਦੋਨਾ ਅਚਾਈਆਂਵਾਲਾ ਉਰਫ਼ ਫਲੀਆਂਵਾਲਾ ਅਤੇ 5-7 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਲਸ ਕੋਲ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡੀ ਐੱਸ ਪੀ ਦਫਤਰ ਕੋਲ ਉਸ ਦੀ (ਮੁਦੱਦੀ ਸੰਦੀਪ ਸਿੰਘ) ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਬਲੈਕ ਟੈਪਲ ਟ੍ਰੇਡ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਫਲੀਆਂਵਾਲਾ ਅਤੇ 5-7 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਆ ਕੇ ਲੜਾਈ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਦੀ ਪੁਲਸ ਨੇ ਬ੍ਰਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਦੋਨਾ ਮੱਤੜ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਕਰਨੇਲ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਚੌਕ ਅਚਾਈਆਂਵਾਲਾ ਅਤੇ 5-7 ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 125 ਬੀ.ਐਨ.ਐੱਸ. ਤੇ 25/27 ਆਲਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 179 ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਡਵੋਕੇਟ ਧਾਮੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਪੁਸਤਕ ਮੇਲੇ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਸ਼ਲਾਘਾ

ਸ੍ਰੀ ਭਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ (ਪ੍ਰਿੰਦ ਭਾਰਦਵਾਜ)- ਸਰਬਾ, ਆਤਮਿਕ ਸਮਰਪਣ ਤੇ ਵਿੱਦਿਅਕ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਰਲਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਸੰਗਤਾਂ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਤੇ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਬਾਬਾ ਜ਼ੋਰਵਾਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਬਾਬਾ ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਅਮਰ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਬਹੁ-ਦਿਨਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸ਼ਲਤਾਨਪੁਰਵਕ ਸੰਪੰਨ ਹੋਈਆਂ। ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਭਾ ਦੌਰਾਨ ਆਯੋਜਿਤ ਚੌਥੇ ਸਾਲਾਨਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਪੁਸਤਕ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕਰਦਿਆਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਧਾਮੀ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਿਦਿਅਕ, ਆਤਮਿਕ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਉਪਕਾਰਾਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਸਤਕ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਵਧ ਰਹੇ ਰੁਝਾਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਮੁੜਨਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸੁਭ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ ਦੇ ਬੌਧਿਕ ਤੇ ਆਤਮਿਕ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਉਮੀਦਜਨਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸਿੱਖ ਸਾਹਿਬ ਗਿਆਨੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜਥੇਦਾਰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਨੇ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਰਲਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ 'ਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ

ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਹਿਤ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਉਦਘਾਟਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਸਾਹਿਬ ਗਿਆਨੀ ਟੋਕ ਸਿੰਘ ਧਨੌਲਾ ਜਥੇਦਾਰ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਵੀ ਪੁਸਤਕ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਇਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਪ੍ਰੋ. (ਡਾ.) ਪਰਿਤ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ 30 ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਹਿਤ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਚਾਰਨ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ, ਡਾਕੂਮੈਂਟ, ਕਵਿਤਾ ਪਾਠ ਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕਵੀਜ਼ ਵਰਗੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵੀ ਕਰਵਾਏ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਕੂਲਾਂ ਤੋਂ 200 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਭਾਗ ਲਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਧਾਮੀ ਨੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਭਾ ਦੇ ਅਵਸਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਸਤਕ ਮੇਲੇ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ, ਐਨਲਾਈਨ ਐੱਸ ਕੈੱਪ ਤੇ ਵਿਜ਼ਿਟਿੰਗ ਪੀਐੱਸ ਫਾਰਮ ਉਪਰਾਲਿਆਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜਵਿਧੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਮਾਜਿਕ ਤੇ ਆਤਮਿਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬੁਝੀ ਨਿਭਾਅ ਰਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੋ. (ਡਾ.) ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਿਲਿੰਗ ਨਿਭਾਅ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਮਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਗਤ ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪਾਠੀ ਵਧਦੀ ਰੁਚੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਪੁਸਤਕ ਮੇਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪੱਧਰ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਸਮਾਪਨ ਇਲਾਹ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਇਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣ ਸਟਾਫ਼, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੇ ਸੰਗਤ ਨੇ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਭਾਗ ਲਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਸਤਕ ਮੇਲੇ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਡਾ. ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਡੀਨ ਵੈਕਲੀ ਦੇ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ।

ਹਤਿਆਰੇ ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸੰਗਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਾਫ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ

ਲੁਧਿਆਣਾ (ਐੱਮ ਐੱਸ ਭਾਟੀਆ)- ਇੱਥੇ ਆਰਤੀ ਚੱਕ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਇਸਤਰੀ ਸਭਾ, ਸੋਸ਼ਲ ਬਿਕਰੇਸ਼ ਫੋਰਮ ਤੇ ਭਾਰਤ ਜਨ ਗਿਆਨ ਵਿਗਿਆਨ ਜਥਾ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਹੱਤਿਆਰੇ ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰੀ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਆਗੂ ਕੁਲਦੀਪ ਸੰਗਰ ਦੀ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਾਫ਼ੀ ਤੇ ਅਨਾਜ ਭੋਜਨ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨੇ ਬਲਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਹੁਣ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮਿੱਥਾ ਮੱਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਲਾਤਕਾਰੀਆਂ ਤੇ ਹਤਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਸਿੱਧਾ ਖਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕਾਰ ਜੇਤੂ ਇਸਤਰੀ ਪਹਿਲਵਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਬ੍ਰਿਜ ਬੁਭਣ ਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਤੇ ਹੁਣ ਕੁਲਦੀਪ ਸੰਗਰ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਤੇ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਕੇਂਦਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਾਫ਼ੀ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗਾ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਜਾਹਿਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਰਾਮ ਨਰੀਮ ਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੇਰੋਂ ਦੇਣਾ ਉਸੇ ਹੀ ਸੋਚ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗਰ ਤੋਂ ਵੀ ਯੂਪੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵੋਟਾਂ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ

ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗੀ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਤੋਂ ਨਿਜਾਤ : ਮੇਅਰ ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਹੇਠਰੀ ਵੱਡੇ ਬਦਲਾਅ : ਮੇਅਰ, ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਇੰਚਾਰਜ

ਪਟਿਆਲਾ (ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦੇ)- ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧ ਰਹੀ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਮੇਅਰ ਕੁੰਦਨ ਗੋਗਰੀਆ ਵੱਲੋਂ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਸਿਟੀ ਇੰਚਾਰਜ-1 ਜਪਨਮ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਕਈ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਏ ਗਏ। ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੁਸਬਦ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਜਾਮ ਕਾਰਨ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਵੇਰ ਸਕੂਲ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਦਫਤਰੀ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਖਾਸ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਰਟ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਸਿਸਟਮ ਹੇਠ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਸੇ ਨਾਲ ਵਪਾਰੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਤੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮੋਟੋਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਤੇ ਵਾਹਨ ਚਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਸਾਹਮਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੇਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟਰੈਫਿਕ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਚੱਲ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਸੜਕ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਸਕੇ।

ਐੱਸ ਬਿਜਲੀ ਬੰਦ ਰਹੇਗੀ

ਜੇ ਪੀ ਐੱਮ ਓ ਦੀ ਅੱਸ ਦੀ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ 'ਚ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਕਰਨਗੇ ਭਾਰੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ

ਜਲੰਧਰ (ਰਾਜੇਸ਼ ਬਾਪਾ) ਪੰਜਾਬ ਸੁਭਾਗਡੀਨੇਟ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਵੈਡਰਸਨ ਦੇ ਸੂਬਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਤੀਸ਼ ਰਾਣਾ, ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਬਾਸੀ, ਵਿੱਤ ਸਕੱਤਰ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਸਕੱਤਰ ਇੰਦਰਜੀਤ ਵਿਰਦੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਪ੍ਰੈਸ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ

ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਸੰਬੰਧਦੀਆਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਮੰਚ (ਜੇ.ਪੀ.ਐਮ.ਓ.) ਵਲੋਂ ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ 28 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੂਬਾਈ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਵੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕਰਨਗੇ। ਸੰਬੰਧਦੀ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਕਰਮਜੀਤ ਬੀਰਨਾ, ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਚਾਹਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਮੌਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੇ ਮਜਦੂਰਾਂ, ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ, ਕਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ ਫਰਜ਼ਾ ਵਿਰੋਧੀ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਅੰਦਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ

ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ ਵੀ ਜੇ.ਪੀ.ਐਮ.ਓ. ਵਲੋਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕ ਵੀ ਤਿੱਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪ.ਸ.ਸ.ਫ. ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਅਮਿਤਸਰ, ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਰਵੀ ਦੱਤ ਸ਼ਰਮਾ ਪਠਾਨਕੋਟ, ਬਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤਰਨਤਾਰਨ, ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰ ਪਿੰਕੀ ਜਲੰਧਰ, ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਵਾਹਿਦਪੁਰੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਸੁਰਿੰਦਰਪਾਲ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ, ਕਰਮਾਪੁਰੀ ਮੁਹਾਲੀ, ਜਸਵਿੰਦਰਪਾਲ ਕਾਂਗੜ ਰੋਪੜ, ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿਆਤ ਮੋਗਾ, ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਖਾਨਪੁਰ ਪਟਿਆਲਾ, ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ, ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਚੰਗਲੀਵਾਲਾ ਸੰਗਰੂ, ਦਰਸ਼ਣ ਚੀਮਾ ਬਰਨਾਲਾ, ਜੰਗਾ ਸਿੰਘ ਅਲੀਸ਼ੋਰ ਮਾਨਸਾ, ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਖਗਨਵਾਲ ਬਠਿੰਡਾ, ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ, ਮੁਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ, ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਫਰੀਦਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੂਬਾ ਪੱਧਰੀ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਵੱਡੀ ਗਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਅੰਦਰ ਸਾਰੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਨਸ਼ਿਆਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਵਿੱਚੀ ਮੁਹਿੰਮ ਨੂੰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਗਾਰਾ : ਨੀਰਜ ਗੋਇਲ

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ (ਬਲਵੀਰ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ)- ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਐਂਡ ਐੱਸ ਨਗਰ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਰਜਿੰਦਰ ਅਗਰਵਾਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਅਲਾਮਤਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਅਤੇ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਮੁਹਿੰਮ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਗਾਰਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਸਕੱਤਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੀਰਜ ਗੋਇਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮੁਹਿੰਮ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਿੰਡਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਗੋਬਿੰਦਪੁਰ ਖੁਨ-ਖੁਨ, ਗ੍ਰਾਮ

ਪੰਚਾਇਤ ਰਾਜੀ ਮਾਨਪੁਰ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਝੰਡੀ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਪਿੱਪਲਾਵਾਲਾ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਭਵਾਨੀਪੁਰ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਚੰਬਵਾ ਵਿਖੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਪੈਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਾਲ ਵਿਆਹ ਮੁਕਤ ਭਾਰਤ ਮੁਹਿੰਮ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕਿ ਲੜਕੀ ਦੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਉਮਰ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਲੜਕੇ ਦੀ ਉਮਰ 21 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ। ਚਾਹੀਦੀ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਾੜੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਾੜਿਆ ਜਾਵੇ, ਨਾ ਹੀ ਪਲਾਸਟਿਕ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭੇਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਫੈਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਈ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਚ ਆਈ ਵੀ ਏਡਜ਼ ਮੁਹਿੰਮ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਥਾਰਟੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਪੰਚਾ ਲੀਗਲ ਵਲੰਟੀਅਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਮੱਗਰੀ ਵੰਡੀ ਗਈ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹਲਟੀ ਸਾਹਿਬ ਖੁਰਮਪੁਰ ਤੋਂ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਸਜਾਏ

ਮਹਿਤਪੁਰ (ਰਾਜਾ)- ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹਲਟੀ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਸਮੂਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ-ਖੁਰਮਪੁਰ (ਮਹਿਤਪੁਰ), ਐਨ.ਆਰ.ਆਈ ਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਇਲਾਕਾ ਨਿਵਾਸੀ

ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਸਜਾਏ ਗਏ। ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸੱਜੀ ਪਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ 'ਚ ਜੈਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਕਲੋਨੀ, ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ, ਕਵਾਟਰਾਂ ਸ਼ਾਹਪੁਰ, ਖੁਰਮਪੁਰ ਆਦਿ ਵੱਖ ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਪੜਾਅ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਆਪਾਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਦੌਰਾਨ ਬੈਂਡ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਦਰ ਸਕੂਲ ਬੁਲੰਦਪੁਰੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ ਤੇ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਪੰਥਕ ਬੀਬੀਆਂ ਦਾ ਵਾਢੀ ਸਜਾ

ਬੀਬੀ ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਜੱਸ, ਢਾਡੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀਪ ਸਿੰਘਵਾਂ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਢਾਡੀ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਸ਼ਹੀਦ, ਏਕਮ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਲੋਂ ਕੀਰਤਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਬਾਂ-ਬਾਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਲੰਗਰ ਲਗਾਏ ਗਏ। ਸ਼ਾਹਪੁਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੇਰ ਸਾਹਿਬ, ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਫੌਜੀ ਸਾਬੂ, ਡਫਪਲ ਸਿੰਘ, ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ, ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਸੰਤੂ, ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ, ਬਿਰਮਾਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, ਗੁੱਬੀ ਅੰਮਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਗੁੱਬੀ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੋਸ਼ਨ, ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਬੀ, ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਜੱਸੀ ਦਵਗਨ, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੰਜੀਵ ਸਿੰਘ, ਸੁਖਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਲਖਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ੇਰੀ, ਮਹਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਮਨੋਜ ਕੁਮਾਰ ਚੰਮਾ, ਅੰਮੋਕ ਚੰਮਾ, ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਤੂ, ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ, ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਿਹਤ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ 8 ਤੋਂ

ਬਸਤੀ ਸ਼ੇਖ (ਜਲੰਧਰ) (ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ)- ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਡਾ. ਹਿਮਾਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ 'ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਿਹਤ ਯੋਜਨਾ' ਤਹਿਤ ਜਲੰਧਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 8 ਜਨਵਰੀ 2026 ਤੋਂ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਇੰਪਲਨਟ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਵਾਹ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਨਗਰੀ ਰਹਿਤ ਇਲਾਜ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਵਾਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਸਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ) ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ ਡਾ. ਰਾਜੇਸ਼ ਗਗਨ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਡਾ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਿਹਤ ਯੋਜਨਾ ਸਬੰਧੀ ਮੀਪਿੰਗ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਾਲ ਨੇਪਰੇ ਚਾੜ੍ਹਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਿਹਤ ਯੋਜਨਾ ਤਹਿਤ ਕਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਾਰਡ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਜਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੇੜਲੇ ਕਾਨਨ ਸਰਵਿਸ ਸੈਂਟਰ (ਜੀ ਐੱਸ ਸੀ) ਵਿਖੇ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਵਾਸੀ ਕੋਲ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਕਾਰਡ ਅਤੇ ਵੋਟਰ ਕਾਰਡ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਹ ਕਾਰਡ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਲਾਗੂਪਾਤਰੀ ਲਈ ਕਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਕਾਰਡ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦਾ ਵੋਟਰ ਕਾਰਡ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਹੁਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵੋਟਰ ਕਾਰਡ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਸੰਬੰਧੀ ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਆਰੰਭ

ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ (ਅਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦੀ)- ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਰਬੋਬ ਦਾਨੀ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਅਖੰਡ ਪਾਠ

ਦੀ ਅਰੰਭਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹੋਂਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਗਿਆਨੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਰੰਭਤਾ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਭਾਈ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਲਗਭਗ 29 ਸਾਲ ਦੇ ਕਰੀਬ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪਾਵਨ ਧਰਤੀ ਤੇ ਰਹੇ। ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਪਾਵਨ ਧਰਤੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਖ਼ਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਸਾਜਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੋਰ ਮੁਹੱਲੇ ਵਰਗੇ ਕੌਮੀ ਤਿਉਹਾਰ ਦੀ ਅਰੰਭਤਾ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਸਮਾਗਮ ਚੱਲਣਗੇ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ

ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹਰਗੋ ਰਾਗੀ ਜਥਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੰਥ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗੀ,ਢਾਡੀ,ਕਵੀਸ਼ਰ ਅਤੇ ਕਵੀ ਸੱਜਣ ਰਾਜ਼ਗੀ ਭਰਨਗੇ। ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਸਤਰਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵੀ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਭਾਈ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ

ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਥੇਦਾਰ ਅਤੇ ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਸਿੰਘ ਗਡਗੱਜ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਰਪੁਰਬ ਦੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਹੋਂਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਗਿਆਨੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ,ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਮਲਕੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਟਿਵ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਮੀਤ ਮੈਨੇਜਰ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਸੁਰੇਵਾਲਾ, ਮੀਤ ਮੈਨੇਜਰ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੀਕਾਪੁਰ, ਇੰਚਾਰਜ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸੁਚਨਾ ਅਫ਼ਸਰ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, ਕਵਾ ਵਾਚਕ ਸਤਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ,ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਸਿਬਿਹਾਨ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਇਲਾਕੇ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਦੁੱਧ ਦੇ ਲੰਗਰ ਸ਼ੁਰੂ

ਗੜ੍ਹਸ਼ੇਕਰ (ਫੁਲਾ ਸਿੰਘ ਬੀਰਮਪੁਰ)- ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜੇ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਪਿੰਡ ਬਡੇਸਰੋਂ ਦੀਆਂ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਫੋਟੋ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰ ਕੌਰ ਜੀ ਦੇ ਫੋਟੋ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਮੁਖ਼ਤਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜੋ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਗੀ ਦਵਾਈਆਂ ਮੁਖ਼ਤਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜੋ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿਹਤ ਸਬੰਧੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਆਵੇ। ਇਸ ਸੇਵਾ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਬੁਧਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੂਰੀ, ਡਾਕਟਰ ਅਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਸੂਰੀ, ਗੁਰਮੇਹਰ ਕੌਰ, ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਤਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ, ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ, ਅਮਰਪਾਲ,ਅੰਮੋਕ ਬਡੇਸਰੋਂ, ਸੰਦੀਪ ਲੈਬੋਰਟਰੀ ਸਤਨੌਰ,ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ, ਮਾਨਵ ਆਦਿ ਸਮੂਹ ਸੇਵਾਦਾਰ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਖਾਲਸਾ ਫਾਰਮ ਤੇ ਸੂਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਲੋਂ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਲੰਗਰ ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕੈਂਪ

ਬਲਾਚੌਰ (ਜਸਵਿੰਦਰ ਬੈਂਸ)- ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ ਦੀ ਸਬ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬਲਾਚੌਰ ਵਿੱਚ ਸਰਬੋਬਦਾਨੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਫੋਟੋ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰ ਕੌਰ ਜੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ਾਨੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਕੋਟਿ-ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਦਿਆਂ, ਬਲਾਚੌਰ-ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਊਂਸਿਲ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਖਾਲਸਾ ਫਾਰਮ ਵਿਖੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਲੰਗਰ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸੇਵਾ ਰਾਜਸ ਬਾਬਾ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿਕਾਗੋਂ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸੂਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਬਲਾਚੌਰ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਨੇਪਰੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ।ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਲਾਹੀ ਅਰਦਾਸ ਨਾਲ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਉਪਰੰਤ ਸ੍ਰੀ ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਨਤਮਸਕਰ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਅਤੇ ਆਮ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਲਈ ਚਾਹ-ਪਕੌੜਿਆਂ ਦਾ ਅਤੁੱਟ ਲੰਗਰ ਵਰਤਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਬਲਾਚੌਰ-ਭੰਡੀ ਭੱਡ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸੂਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਕੈਂਪ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਕੈਂਪ ਦੌਰਾਨ ਮਾਹਿਰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਗੀ ਦਵਾਈਆਂ ਮੁਖ਼ਤਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜੋ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿਹਤ ਸਬੰਧੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਆਵੇ। ਇਸ ਸੇਵਾ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਬੁਧਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੂਰੀ, ਡਾਕਟਰ ਅਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਸੂਰੀ, ਗੁਰਮੇਹਰ ਕੌਰ, ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਤਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ, ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ, ਅਮਰਪਾਲ,ਅੰਮੋਕ ਬਡੇਸਰੋਂ, ਸੰਦੀਪ ਲੈਬੋਰਟਰੀ ਸਤਨੌਰ,ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ, ਮਾਨਵ ਆਦਿ ਸਮੂਹ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਨੇ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ।

ਜਲੰਧਰ 'ਚ ਕੌਲਰ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ

ਜਲੰਧਰ : ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੱਡਾ ਟਕਰਾ ਜਦੋਂ ਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 23 ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੌਲਰ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਤੀ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ

ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਕੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਦੇ ਓ ਐਸ ਡੀ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਲੰਧਰ ਸੈਂਟਰਲ ਹਲਕੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨਿਤਿਨ ਕੋਹਲੀ ਨੇ ਨਿਭਾਈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 23 ਤੋਂ ਸਨੀ ਤੇ ਚੰਦ ਅਤੇ ਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 22 ਤੋਂ ਰਾਹੁਲ ਸ਼ਰਮਾ ਵੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਨਿਤਿਨ ਕੋਹਲੀ ਨੇ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਮਾਣ-ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਜਨਹਿੱਤ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਬੇਹੱਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹਨ।

ਚਿੱਪ ਵਾਲੇ ਮੀਟਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਥੇਬੰਦੀ ਵੱਲੋਂ ਰੋਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ 16 ਨੂੰ

ਨੁਕਮੀਲ (ਬਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਾਲੀ)- ਬੀਤੇ ਦਿਨੀਂ ਪੇਂਡੂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਯੂਨੀਅਨ ਵੱਲੋਂ ਪਿੰਡ ਚੀਮਾ ਕਲਾਂ ਵਿਖੇ ਭਰਵੇਂ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਆਗੂ ਹਰ ਰਾਜ ਪਥਵਾਂ ਨੇ ਸੰਬੰਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਜਿਲਦੀ ਦੇ ਚਿੱਪ ਵਾਲੇ ਮੀਟਰਾਂ ਦਾ ਡੱਕ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਲਾਮਬੰਦ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਰੋਗਾ ਸਕੀਮ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਉਹ ਤਹਿਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਫਟ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ੁਲਫਤ ਯੋਜਨਾ 'ਚ ਆਵੇਗਾ ਹਨ। ਹੋਰ ਰਾਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਭਾਨੀ ਔਥਾਨੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਖੋਭ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਪਰ ਗਰੀਬ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਜ਼ਬਰੀ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ 16 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਸ ਸੀ ਵਰਤਮਾ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰੋਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਤੇਂਗੜ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਾਸ ਚੀਮਾ ਨੇ ਵੀ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਜੰਗਾ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ, ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ, ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਭਾਈ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਗਤ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਤਿੰਨ ਕੋਰਟ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ

ਬਲਾਚੌਰ (ਜਸਵਿੰਦਰ ਬੈਂਸ)- ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ ਮੋਹਾਲੀ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਐੱਸ ਬੀ ਐੱਸ ਨਗਰ ਵਿਖੇ ਡਿਪਟੀ ਸੀ.ਐਚ.ਓ ਮਹਿੰਤ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਸਹਪਾਤੀ ਹੇਠ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਰਪੰਚਾਂ/ ਪੰਚਾਂ, ਐੱਸ.ਐੱਸ.ਜੀ.ਐੱਸ ਅਤੇ ਲਾਈਨ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ / ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਐਮੀਟਿਡ ਜੀ.ਪੀ.ਡੀ.ਪੀ ਤਿੰਨ ਰੋਜਾ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੋਇਆ। ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਸਰਬਪੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਲਈ ਤਿੰਨ ਰੋਜਾ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸਲਤਨਤਪੁਰਵਕ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਸਰਪੰਚ, ਪੰਚ, ਪੰਚਾਇਤ ਸਕੱਤਰ, ਸੈਲਬ ਹੈਲਪ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਮੈਂਬਰ,ਆਪਣਾ ਵਰਕਰ,ਮਾਹਿਰਦਵਾਈ ਵਰਕਰ ਤੇ ਸਕੂਲ ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ।

ਸੁਸ਼ਾਨ ਵਿਕਸਤ ਭਾਰਤ ਤੇ ਵਿਕਸਤ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਸ਼ਬ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਧੰਮ : ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, (ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗਗਨ)- ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਾਇਬ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਰਕਰਡੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ-ਕੇਂਦਰਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਰਨਬੋਧਣਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਸ਼ਾਨ ਇੱਕ ਵਿਕਸਤ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਵਿਕਸਤ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਸ਼ਬ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਧੰਮ ਹੈ। ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹਰਿਆਣਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਨਬੋਧਣਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਹੋਵੇ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਭਰੋਸੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਵਿਕਾਸ ਹੋਵੇ। ਇਹੀ ਸੱਚ ਸੁਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਨਾਇਬ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰ ਸਾਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸੁਸ਼ਾਨ ਵਿਵਾਹ ਮਨਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਚਰੂਲਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਸਮਾਗਮ ਸਮੇਤ 23 ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਵੇਂ ਭਵੇਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹਾਂਸੀ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੁਸ਼ਾਨ ਵਿਵਾਹ ਸਮਾਗਮ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। 23ਵਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਇਸ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਦੂਰ ਯਾਤਰਾ ਨਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਹੋਵੇ।

ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਲਾਸ਼ਾਨੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਪਾਰਮਿਕ ਸਮਾਗਮ

ਫਿਰੋਜ਼ (ਨਿਰਮਲ)- ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪਿੰਡ ਮਨਸ਼ੁਪੁਰ ਵਿਖੇ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਲਾਸ਼ਾਨੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਪਾਰਮਿਕ ਸਮਾਗਮ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਮਾਤਾ ਗੁਜਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਾਰਮਿਕ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਸਮਾਗਮ 28 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ ਚੱਲਣਗੇ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਲਈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਾਬਾ ਮੰਤੀ ਰਾਮ ਮਹਿਰਾ ਦੀ ਯਾਦ ਚ ਦੁੱਧ ਦੇ ਲੰਗਰ ਲਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਸਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੰਜੀ, ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਭਾਂਡਾ, ਜੁਧਾ ਸਿੰਘ ਰਾਣਾ, ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਪੀੜਾ, ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ, ਜਸਕਰੀਤ ਸਿੰਘ, ਜਸਕੀਰਤ ਸਿੰਘ, ਤਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੇਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਬਲਾਕ ਸੰਮਤੀ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਵੋਟਰਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ

ਗੜ੍ਹਸ਼ੇਕਰ (ਫੁਲਾ ਸਿੰਘ ਬੀਰਮਪੁਰ) ਪਦਰਾਣਾ ਜੋਨ ਤੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸੁਰਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਘਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਬਲਦੇਵ ਰਾਜ ਖੇਤਾ (ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਲਾਕ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਗੜ੍ਹਸ਼ੇਕਰ) ਅਮਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਲਾਲੀ ਹਲਕਾ ਇੰਚਾਰਜ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਗੜ੍ਹਸ਼ੇਕਰ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸੁਰਜੀਤ

ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਜਿੱਤਾਉਣ ਲਈ ਪਿੰਡ ਵ

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਚਿੱਤੀ ਨਾਲ। (1979)

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਨਕਸਲੀ ਕਾਵਿ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਹੀ ਵਧੇਰੇ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦਲਿਤ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਵੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਨਕਸਲੀ ਕਾਵਿ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੂਝ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਕਾਵਿ-ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਖਾਉਤੀ ਦਲਿਤ ਚੇਤਨਾ ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ-ਮੁਖੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਦੀ ਥਾਵੇਂ ਇਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਤਦਰੂਪ ਕਰਕੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਹਰ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮਸਲੇ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਵਿਚ ਗੰਭੀਰ ਚਰਚਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਰਤਾਰੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਦਵੰਡਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਦਵੰਡਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਵਿ ਚਿੰਤਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿਰ ਵਿਚ ਭੁਗਤਾਉਣ ਲਈ ਪੱਥਾਂ ਭਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਕਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਾਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਸਾਡੇ ਚਿੰਤਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ।

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਫ਼ਿਕਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਾਵਿ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ-ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਰਚਨਾਤਮਕ ਉਠਾਣ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਲੋਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਵਿਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉਪਰੰਤ ਕੌਮੀ ਬੁਰਜੂਆਜ਼ੀ ਦਾ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਜਮਾਤੀ ਆਧਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ

ਸਨਅਤੀਕਰਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਪ੍ਰਵਾਹਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਨਅਤੀਕਰਨ ਬੁਰਜੂਆ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਜਥਰ, ਦਮਨ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ, ਆਰਥਿਕ ਪਾੜਾ ਇਕ ਵਿਕਰਾਲ ਸਥਿਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਆਰਥਿਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਨਿਆਇਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਦਾ ਇਕ ਪੂਰਾ ਨੈੱਟਵਰਕ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬੁਰਜ਼ਵਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸੂਰੱਖਿਆ ਸਥਿਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਨਕਸਲੀ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਉੱਪਰ ਹਮਲਾ ਇਸੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਮਸਲੇ ਉੱਪਰ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦੂਸਰਾ-ਬੁਰਜੂਆਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮੀ ਮੁਹਾਜ਼ ਖੱਬੇ-ਪੱਖੀ ਲਹਿਰ ਦਾ ਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਜੇ ਬੁਰਜੂਆਜ਼ੀ ਦੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਭਰਮ ਦੇ ਲੁਬਾਦੇ ਵਿਚੋਂ ਐਥਿਕ ਅਤੇ ਮੂਲਵਾਦੀ ਫ਼ਿਕਰਪ੍ਰਾਸਤ ਤਾਕਤਾਂ ਦਾ ਉਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। (ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਭਵ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਅਨਿਵਾਰੀ ਵੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਜਿੰਨਾ ਕੁਝ ਮੂਲਵਾਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਮਸਲਾ ਅੱਜ ਹੈ, ਉਹ ਬੁਰਜੂਆ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ।) ਭਾਰਤ ਅੰਦਰ ਖੱਬੇ-ਪੱਖੀ ਲਹਿਰ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਇਨਕਲਾਬ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਗਠਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉਪਰੰਤ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਲਹਿਰ ਇਕ ਵੱਡਾ ਬਦਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਿਰ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਮੱਤਭੇਦ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਉੱਪਰ ਚੀਨ ਦੇ ਹਮਲੇ ਬਾਅਦ ਇਸ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਜੋ ਤੁੜ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਦੁਵੇਸ਼, ਤਿਵੇਸ਼ ਵਿਚ ਪਲਟਦੀ ਹੋਈ ਰਾਜਸੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਨਾਰਥੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਸਗੋਂ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਰੋਮਾਂਸ ਵਿਚ ਬੁਰਜੂਵਾਜ਼ਾ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸਾਮੰਤੀ ਸੂਰਮਗਤੀ ਰਾਹੀਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

ਤੀਸਰਾ-ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਰਲੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਮਾਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ। ਜਾਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਰਚਨਾ ਜਾਤਾਂ-ਪਾਤਾਂ ਦੇ ਗਤੀਗਤੀਤ ਵਰਤਾਰੇ ਵਿਚ ਸੀਮਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਭਾਵੇਂ ਹਿੰਦੂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਅਖਾਉਤੀ ਦਲਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇ। ਜਮਾਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਰਚਨਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਿਸ਼ਟ ਵਿਚ ਸਮੇਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਪ੍ਰਗਤੀਵਾਦੀ ਚਿੰਤਨ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਖੇੜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਵਿਚਾਰਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਵਿਗੜ ਸਮਝ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। (ਹੁਣ ਪ੍ਰਗਤੀਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਚਰਚਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ।) ਭਾਰਤੀ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸਮਾਜ-ਬਾਸਤਰੀ, ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਰਿਪੇਖ ਤੋਂ ਸਮਝਣਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਾਤ, ਭਾਸ਼ਾ, ਲਿੰਗ ਅਤੇ ਭੂਗੋਲ ਦਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ, ਜਟਿਲ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਇਕ ਨੁਕਤੇ ਤੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਯਥਾਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਏਥੇ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਰੋਧ ਹੋਰਨਾਂ ਸਮਾਜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਦਿੱਖ ਦੀ ਪੱਧਰ ਉਪਰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਾਰ ਦੇ ਪੱਖ ਵਧੇਰੇ ਪਹੀਚਾ ਹਨ।

ਚੌਥਾ-ਸਾਹਿਤ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਸ਼ਰਧਾ ਦੀ ਪੱਧਰ ਉੱਪਰ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਰਚਨਾਕਾਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀ ਹੱਥਾਏ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਵਕਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਤੀ-ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਇਆ ਸਾਹਿਤ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਅਤੇ ਯਥਾਰਥਕ ਹੈ। ਸਰਮਾਏ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪਾਸਾਰੇ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਚੇਤਨਤਾ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਸਗੋਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਵਧਦੇ ਪਾਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾਂ, ਤਬਕਿਆਂ ਤੱਕ ਵੀ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਦਮਨ, ਜਥਰ ਅਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਰਾਹੀਂ ਦਬਾਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਉੱਤਰਦਿਆਂ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਮਸਲਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਦਲਿਤ, ਦਮਨਕ੍ਰਿਤ ਮਜ਼ਲੂਮ ਲੋਕਾਈ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਆਉਣਾ, ਜੋ ਹੱਡ-ਮਾਸ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਨਾ ਘਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਮਾਨਾਬਦੇਸ਼ੀ ਜੀਵਨ ਭੋਗਦੇ ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਾਸਤਵ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ (Natives) ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਪਛਾਣ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ:

ਛੱਡ ਤੁਹੇ ਹਨ
ਇਕ ਹੋਰ ਗ਼ੈਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ

ਪਥਰਾਈ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਵਕਤਾ

ਛੱਜਾਂ ਵਾਲੇ
ਜਾ ਰਿਹਾ ਏ ਲੰਮਾ ਲਾਰਾ
ਝਿੜਕਾਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਲੱਦੀ
ਲੰਮੇ ਸਾਇਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ
ਗਧਿਆ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਨੇ ਜੁਆਕ
ਪਿਉਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਚ ਕੁੱਤੇ ਹਨ
ਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ
ਬੰਨ੍ਹੇ ਪਤੀਲੇ ਹਨ
ਪਤੀਲਿਆਂ 'ਚ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤ ਸੁੱਤੇ ਹਨ
ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਲੰਮਾ ਲਾਰਾ
ਮੱਥਿਆਂ 'ਤੇ ਚੁੱਕੀ ਕੁੱਲੀਆਂ ਦੇ ਬਾਂਸ
ਇਹ ਭੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਾਰੇ ਕੱਣ ਆਗਿਆ ਹਨ ?
ਇਹ ਜਾ ਰਹੇ ਨੇ ਰੋਕਣ
ਕਿਸ ਭਾਰਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ।

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਇਹ ਲੋਕ ਤਥਾਕਥਿਤ ਅਨੁਸ਼ਚਿਤ ਉਹ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੋਕੇ ਚਿੰਤਨੀ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਦਲਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਆਦਿ ਵਾਸੀ ਲੋਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲੋਂ ਖਦੇੜ ਸੁੱਟਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ, ਅਮਰਜੀਤ ਚੰਦਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਦਲਿਤ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਦਿਵਾਸੀ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਲੰਮੇ ਲਾਰਿਆਂ (ਕਬੀਲਿਆਂ) ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਅੰਗ ਦੇਖਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ:

ਸਮ ਪਈ ਤਾਂ ਗਧਿਆਂ ਵਾਲੇ
ਸਮਾਂ ਵਾਲੇ
ਛੱਜਾਂ ਵਾਲੇ
ਸਭ ਕਵਿਤਾ ਹਨ
ਮਿੱਲ ਕਵਿਤਾ ਹਨ
ਇਸ ਚਰਚਾ ਉੱਪਰ ਹੋਰ ਡਿਬੇਟ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤੀ ਚਿੰਤਨ ਵਿਚ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਬਲਟਨ ਰਾਹੀਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਬਲਟਨ ਪ੍ਰਤੀ ਮੱਤਭੇਦ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਦੂਜੀ ਕਤਾਰ ਦੇ ਸੈਨਿਕ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਲਟੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਤਾਂ ਕਤਾਰ ਹੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਰੁੱਧ, ਧਰਮ ਵਿਰੁੱਧ, ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਵਿਰੁੱਧ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਕਦਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਅਸੰਤੋਖ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਹੋਸ਼ੀਅਤ ਤੋਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। ਇਹ ਹਰ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵਿਰੁੱਧਿਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ ਹੈ। ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਸਮਾਜਿਕ ਚੇਤਨਾ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਲੜਾਈ ਲੜਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਤਰਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੀ ਹੀ ਜੰਗ ਨਹੀਂ ਲੜਦੀ, ਸਗੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚੰਡ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੀ ਲੜਾਈ ਲੜਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਪਾਤਰ ਦਰਸਿਆਨ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਰੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਆਪਣਿਆਂ ਵਿਚ ਬੇਗਾਨਾ ਹੈ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਕਾ ਲਈ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਕੋਲ ਅੰਬਰ ਜਿੱਥਾ ਹਥਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮੁਝਾਏ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਹੈ। ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੋਤਪਾੀ, ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਅਖਾਉਤੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਿਕ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਹਿਰਦੈਵਦੇਕ ਢੰਗ ਵਿਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਬਲਟਨ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਬਲਟਨ ਤੋਂ ਵੀ ਪੱਛੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਬੇ-ਦਰੜੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਕੇ

ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਤਨਜ਼ੀਆਂ ਵੀ ਹਨ: ਮਿੱਠੇਰੇ!
ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਘਿਣਾਤ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝੋ
ਇਹ ਵੇਵਾਵਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝੀਆਂ
ਮੋਰੀਆਂ ਮਾਵਾਂ, ਭੈਣਾਂ ਤੇ ਧੀਆਂ ਹਨ
ਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਵੀ
ਇਹ ਗਧਿਆਂ ਪੁਸ਼ਟ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀਆਂ
ਮਾਵਾਂ, ਭੈਣਾਂ ਤੇ ਧੀਆਂ ਹਨ
ਅਹਿਮਾ ਤੇ ਬੁੱਧ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ
ਮਾਵਾਂ, ਭੈਣਾਂ ਤੇ ਧੀਆਂ ਹਨ
ਇਹ ਵੱਡੇ ਪੁੰਜੀਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ
ਮਾਵਾਂ, ਭੈਣਾਂ ਤੇ ਧੀਆਂ ਹਨ
ਜੇ ਨਹੀਂ
ਤਾਂ ਇਹ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀਆਂ
ਮਾਵਾਂ, ਭੈਣਾਂ ਤੇ ਧੀਆਂ ਹਨ।

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਵਰਣ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਜਕੜ ਅਤੇ ਚੀੜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹੀਰੋਪਣ 'ਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਭੁੱਖੇ ਰੂਪ ਰੂਪਾਂਤਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸਮਾਜਿਕ, ਧਾਰਮਿਕ, ਰਾਜਸੀ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਹਰ ਇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕੰਮ ਮਾਨਵੀ ਵੰਡਾਰੇ ਵਿਚ ਪੱਕੀ ਪੀੜੀ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਲੀਨਤਾ ਦੀ ਚਰਮ ਸੀਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੰਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵਰਣ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਈ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਰੂੜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਮਾਨਵੀ ਜੀਵਨ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਚਿੱਤਰ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਥਾਂ-ਧਰ ਥਾਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ:

ਇਹ ਗੱਲ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੇ
ਜੇ ਦੂਜੇ ਸਤਾਰੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ
ਪੱਥਰ ਹੋ ਜਾਵਣ
ਨਾ ਮੁੜ ਉੱਠਣ
ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਜੇ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇ
ਜੰਗਲਾਂ ਨੂੰ ਨੱਸ ਜਾਵਣ
ਮਨੁੱਖਤਾ ਤੋਂ ਭਰਦੇ ਚੀਖਦੇ

ਦਿਲ ਸਮਾਜਿਕ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਰਾਜਸੀ ਪ੍ਰਕਰਣ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮੂਲ ਅਵਚੇਤਨੀ ਅਤੇ ਕਦਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਾਰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤੀ ਪ੍ਰਗਤੀਵਾਦੀ ਕਵਿਤਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚੇਤਨਾ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਰੋਧਾਂ ਦੀ ਬਾਹ ਘਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਸੋਝੀ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਕੜੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਕ ਰੂਪ 'ਚ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਰੋਧਾਂ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪੱਖੋਂ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਰੋਧਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਕਰਕੇ ਹੀ ਉਸ ਬੱਜਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦੁਖਾਂਤ ਨੂੰ ਸਿਰਜਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਵਰਣ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਬਦਲਾ-ਲਉ ਭਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਮਾਜੀ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਤਲਾਸ਼ਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਰੋਧਾਂ ਨੂੰ ਕਾਵਿ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਪੱਖੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਾਵਿਕਤਾ ਪੱਖੋਂ ਵੀ ਸਿਰਜਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ :

ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀਏ
ਪਰ-ਜਾਤ ਕੁੜੀਏ
ਸਾਡੇ ਸਕੇ ਮੁਰਦੇ ਵੀ
ਇਕ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਜਲਾਉਂਦੇ

ਦਿਲ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚੇਤਨਤਾ ਦੀ ਜਾਗ ਨਕਸਲੀ ਚੇਤਨਾ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਚੇਤਨਾ ਨਾਲ ਉਹ ਸੀਮਤ ਘੇਰਾਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ, ਸਗੋਂ ਜਮਾਤੀ ਚੇਤਨਾ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਵਚਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੂਭਾਅ ਦਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਕ ਨੁਕਤਾ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਨਕਸਲੀ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਉਂਤਨ ਕਦਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਲੜ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੋਏ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਭੂਮਿਏ ਭਾਵੁ ਹੀ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੌਰ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਸਾਇਰ ਪੇਂਡੂ ਪਿਛੜਤ ਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨੀ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਦਬਦਬਾ ਹੈ। ਇਸ

ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਬੰਡਤਾ ਨਾਲ ਨਕਸਲੀ ਦੌਰ ਨੇ ਉੱਭਰਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਲਹਿਰ ਦੇ ਚੜ੍ਹਤ ਵੇਲੇ ਦੀ ਕਾਵਿ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਇਰ ਮਸੀਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਇਨਕਲਾਬੀ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਸਾਮੰਤੀ ਸੂਰਮਗਤੀ ਵਿਚ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਹਿਰ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਪੜਾਅ ਉੱਪਰ ਅਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਮਸਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਸਵੀਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਜਾਗੀਰੂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹਾਂ ਉਥੇੜ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਭਾਵੁਕ ਰੋਹ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਭਾਵੁਕ ਰੋਹ ਦਾ ਉਬਾਲ ਠੰਢਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਈ ਸ਼ਾਇਰ ਵਿਸ਼ਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਰਾਜਸੀ ਸੱਤਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲਾਮਬੰਦੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਤਲਖ ਤਜਰਬਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਲਹਿਰ ਲੋਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨੋ ਚਿਤਵਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਰੋਤ ਦੀਆਂ ਕੋਧਾਂ ਮੰਨਦੀ ਰਹੀ। ਤੀਸਰਾ ਇਸ ਲਹਿਰ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੰਕਟ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਉਂ ਲਹਿਰ ਦਾ ਉਤਰਾਅ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਉਤਰਾਅ ਵੀ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਵੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ। ਇਸ ਦੌਰ ਦੇ ਉਤਰਾਅ ਵੇਲੇ ਦੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਕੁਝ ਸ਼ਾਇਰ ਹੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪਾਰ ਸੰਵਾਦ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪੜਚੋਲ ਵੱਲ ਤੁਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਏ ਜਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਰਚਨਾਤਮਕ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਸੰਵਾਦ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪੜਚੋਲ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਪਾਸ, ਹਰਭਰਨ ਹਲਵਾਰਵੀ ਅਤੇ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਹੋਰਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵੀ ਸੂਭਾਵਕ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਸੱਥਰ' ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ 'ਉਲਟ ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਪੈਰ' ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਹੈ:

ਸੁਪਨਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ
ਕਿ ਟੋਪ ਪਹਿਨਾਵਾਂਗੇ
ਬੁਰੇ ਸ਼ਰੀਫ਼ਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੂੰ
ਉਹ ਲਕੀਰਾਂ ਕੱਢਣਗੇ ਨੱਕ ਨਾਲ
ਹਿਸਾਬ ਦੇਣਗੇ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ।

ਉਲਟ ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਪੈਰ
ਸਾਡੀਆਂ ਹਿੱਕਾਂ 'ਤੇ ਆਣ ਟਿਕੇ
ਜ਼ਲੀਲ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸਾਡਾ
ਜਿਵੇਂ ਇਕੋ ਇਕ
ਪੜਾਅ ਰਹਿ ਗਿਆ।

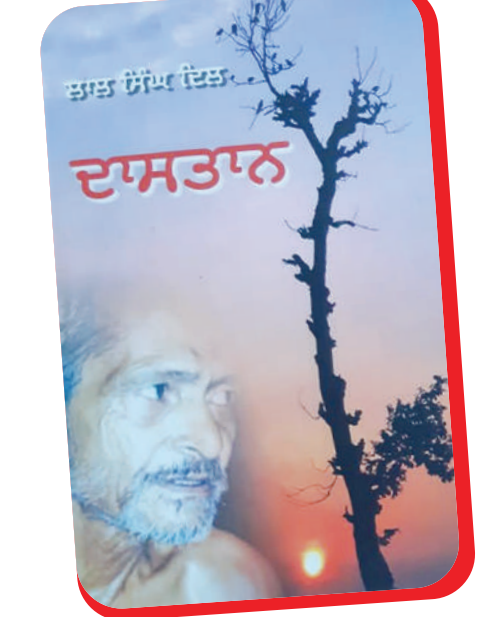
ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਦਾ ਇਹ ਸੰਵਾਦ ਲਹਿਰ ਦੇ ਉਤਰਾਅ ਵੇਲੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਰੰਭਕ ਦੌਰ ਤੋਂ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਕਸਲੀ ਦੌਰ ਦੇ ਕਵੀ ਭਾਵੁਕ ਵਿਦਰੋਹ, ਮਸੀਹੀ ਇਨਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਪਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਉੱਚੇ ਬੋਲ ਵਿਚ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਵਿਦਰੋਹ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸੰਵਾਦ ਅਤੇ ਚਿੰਤਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੂਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਵਿ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ੀਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਗੰਝ ਦੀ ਥਾਵੇਂ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਫੈਲਾਉ ਵੱਲ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਲਾਉ ਪੰਜਾਬੀ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ੀਲ, ਆਧੁਨਿਕਵਾਦੀ ਅਤੇ ਬੁਰਜੂਆ ਜ਼ਰੂਜ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਤਿੱਖੇ ਸੰਵਾਦ ਵੀ ਰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀ

ਸਮਾਜਿਕ ਸਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਕੇ ਸਮਾਜਿਕ ਯਥਾਰਥ ਨੂੰ ਹਮੁਖੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਵਿ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦੀ ਸੁਗੰਝ ਵਿਚ ਸਿਮਟ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦੀ ਭਾਵ ਵਿਰੋਚਨ ਤੀਕ ਘਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਦਾ ਸੂਖਮ ਸੰਵਾਦ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਮਾਜਵਾਦ
ਕੀ ਉਸਰਿਆ ?
ਜੇ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ
ਗਿਰਾਇਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ?
ਮੱਝੀ ਪੱਕ ਵੀ ਜਾਵੇ
ਤੇ ਜਿਉਂਦੀ ਵੀ ਰਹੇ ?
ਜੁਝਾਰੂ ਲਹਿਰ ਸਮੇਂ ਸਰਗਮ ਰਚਨਾਕਾਰਾਂ ਕੋਲ ਇਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਲਹਿਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੁਝ ਆਦਰਸ਼ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਕਵਿਤਾ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਤੁਰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰੰਤੂ ਜੁਝਾਰੂ ਲਹਿਰ ਦੇ ਮੱਠੇ ਪੈ ਜਾਣ ਨਾਲ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਚਨਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਾਸ 'ਸਾਡੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ' ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ ਲਲਕਾਰਵੀਂ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਕਾਵਿ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੀ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ, ਸਗੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੰਵਾਦੀ ਹੋਣ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਰੋਮਾਂਸ ਤੋਂ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਯਥਾਰਥ ਵੱਲ ਤੁਰਦੀ ਹੈ। ਹਰਭਰਨ ਹਲਵਾਰਵੀ 'ਪੁਲਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ' ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ ਇਨਕਲਾਬੀ ਲੰਬਾਈ ਨਾਲੋਂ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਖਮਤਾ ਵੱਲ ਤੁਰਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਭਾਵਨਾਮਈ ਬਣਾ ਕੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤ ਕਾਵਿ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਥਾਂ ਪ੍ਰਵਚਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਅਮਰਜੀਤ ਚੰਦਨ ਅਸਲੋਂ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਰਾਹ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਵਿਚ 'ਸਤਲੁਜ ਦੀ ਹਵਾ' ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤੋਂ

ਸਾਡੇ ਲਈ
ਰੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਫਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ
ਸਾਡੇ ਲਈ
ਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੜਦੇ
ਸਾਡੇ ਲਈ
ਬਹਾਰਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ
ਸਾਡੇ ਲਈ
ਇਨਕਲਾਬ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ।
- ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ

ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਸੰਵਾਦ ਦੀ ਧੁਨੀ 'ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੂਰਜ' ਅਤੇ 'ਸੱਥਰ' ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ ਵਧੇਰੇ ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਬਹੁਤੀ ਰਚਨਾ ਵਿਚ ਉਹ ਸੇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਉਪਭੋਗਾਪਣ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਰ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਨਕਸਲੀ ਕਾਰਕੁਨ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਚ ਸਹਿਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਉਹ ਕਦੇ ਯੂ.ਪੀ., ਕਦੇ ਗੁਜਰਾਤ ਤੇ ਕਦੇ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਆਪਣੀ ਗੁਜਰ-ਬਸਰ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਖਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ।ਅਤਿਅੰਤ ਘੱਟ ਦੁਖਾਂਤਕ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਕਾਰਨ ਉਹ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਅਸਹਿਜ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਦੀ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ 'ਦਾਸਤਾਨ' 'ਚੋਂ ਅਜਿਹਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਲਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਤਾਪ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਣਾ ਉਸ ਦੇ ਤੁਫ਼ਾਨੀ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਹੀ ਸੂਚਕ ਹੈ। ਅੰਤਮ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਭੋਗਾ ਰਿਹਾ, ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਸੰਕਟਾਂ ਨਾਲ ਝੰਝੀ ਪੀੜਤ ਲੋਕਾਈ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵਡਾ ਪਾਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਵਡਾ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਲੰਮੀ ਕਵਿਤਾ 'ਅੱਜ ਬਿੱਲਾ ਫਿਰ ਆਇਆ', 'ਕਾਵਿ ਨਾਟਕ' ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਦੀ ਕਵਿਤਾ 'ਅੱਜ ਬਿੱਲਾ ਫਿਰ ਆਇਆ' ਬਿਰਤਾਂਤਕ ਕਵਿਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਦਲਿਤ ਮਨੁੱਖ, ਦਲਿਤ ਭਾਈਚਾਰਾ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਹ ਦਲਿਤ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਦੁਖਾਂਤਕ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਤਾਂ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਗੀਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਹਰੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤਵਾਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੈ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਪਾਤਰ ਬਿੱਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਦੂਸਵਾਰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮੁੱਚੇ ਦਲਿਤ ਤਬਕੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸਾਰਦਾ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਕਸਬਾਨੁਮਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਲਈ ਆ ਵਸੇ ਬਿੱਲੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜਾਤਮੁਖੀ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਕਿੱਤਾ ਤਿਆਰ ਕੇ ਬੁਲਲ ਕਿੱਤਾ ਤਰਖਾਣਾ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਿੱਤੇ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਚੰਗੀ ਭਲੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਸਰਮਾਏਦਾਰਾਨਾ ਦੁਖਾਂਤਕ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ। ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਭਿੰਨ ਵੇਰਵਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਖਾਂਤਕ ਵਰਤਾਰੇ ਨੇ ਸਹਿਮ, ਦਹਿਸ਼ਤ, ਖ਼ੁਦਕੁਸ਼ੀ ਆਦਿ ਵਰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਮੁਖ਼ਾਤਬ ਹੈ:-

ਇਹ ਸਹਿਮ ਵਾਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੈ
ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਹਿਮ ਕੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੱਕ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ
ਕਿੰਨ ਚੱਲੇਗਾ ?
ਕਿੰਨ ਕੋਈ ਸੁਨੇਹਾ ਬਣੇਗਾ ?

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਦੀ ਇਸ ਲੰਮੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਹੋਰ ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਸੂਬਲ ਮਸਲੇ ਵੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰ ਲੰਮੀ-ਚੌੜੀ ਸਹਿਮਤੀ-ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਮਸਲਨ:-

ਏਥੇ ਕਵਿਤਾ ਵਰਗੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਇਸ ਲੰਮੀ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਪਾਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ?

ਇਹ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਵਧ

ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਸਮਝੌਤੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਸਰਗਰਮੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਾਲਾਤ

ਚਲੰਤ ਹਫਤਾ ਮੁੱਕਣ ਮਗਰੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਅਗਲੀ ਚੋਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਚੋਦਾਂ ਮਹੀਨੇ ਬਾਕੀ ਹੋਣਗੇ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਸਰਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੋਈ ਵੀ ਬਹੁਤਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਜੋਗੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ, ਜਿਸ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੁਖੀ ਦਬਦਬੇ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ ਉਸ ਦਾ ਭਾਏ ਮੰਨਦੀ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦਾ ਸਿੱਕਾ ਅਖੀਰਲੇ ਹਫਤੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਲੇ ਹਫਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲੇ ਕਰ ਕੇ ਅਗਲੀ ਚੋਣ ਲਈ ਤਿਕੜਮਾਂ ਤੇ ਸਾਜਿਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭੇਡੀ ਖੇਡ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਰੰਗ ਵਿਖਾਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਤੇ ਇਦਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਾਲੀ ਇਹ ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ ਇਸ ਵਾਰ ਫਿਰ ਰਾਤ-ਬਰਾਤੇ ਦੀਆਂ ਥੋਨਕਾਂ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਕੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨੰਗੇ-ਚਿੱਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਸਤੇ ਪਰ ਤੱਲਦੀ ਸੁਣੀਦੀ ਹੈ। ਵਾਦਯੀਆਂ-ਸਜਾਦਯੀਆਂ ਸਿਰਾਂ ਨਾਲ ਨਿਭਣ ਦੇ ਮੁਹਾਵਰੇ ਵਾਂਗ ਸਿਰਫ ਅਫਸਰ ਨਹੀਂ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਨੈਰਿਆਂ ਤੋਂ ਦਾਣੇ ਚੁਗਣ ਦੇ ਸ਼ੋਕੀਨ ਦਲ-ਬਦਲੂ ਕਬੂਤਰ ਵੀ ਇਹ ਅਗੇਤੀਆਂ ਟੋਹਾਂ ਲੈਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਡੇ ਕਿਸ ਦੇ ਫੜਨੇ ਪੈਣਗੇ।

ਐਨ ਇਸ ਮੋਕੇ ਇਹ ਖਬਰ ਅਚਾਨਕ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਨਲਾਈਨ ਸਰਵੇ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਚਰਚਾ ਚੱਲਦੀ ਪਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨਾਲ ਅਗਲੀ ਚੋਣ ਲਈ ਗੱਠਜੋੜ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ? ਚੁੱਪ-ਚੁਪੀਤੇ ਕਰਵਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਇਸ ਸਰਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵੀ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇਕੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਗੱਠਜੋੜ ਬਣਾ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਇਸ ਧਿਰ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਰੁਖ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਗੱਠਜੋੜ ਜਿੱਤ ਵੀ ਸਕੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਇਹ ਸਵਾਲ ਸਿੱਧਾ ਵੀ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਗੇ ਜਾਂ ਹੋਰਨਾਂ ਵੱਲ ਪਾਉਣੀ ਠੀਕ ਸਮਝੋਗੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਗੇ। ਨਾਲ ਦੀ ਨਾਲ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚਰਚਾ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਵੇਖਣ ਆਖਰ ਕਰਵਾ ਕੇਣੇ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਸਾਰੀਆਂ ਮੁੱਖ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਸਰਵੇਖਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧਤ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਰੱਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਰਵੇਖਣ ਦੇ ਚੱਲਣ ਨੇ ਕਈ ਮੁੱਦੇ ਇਸ ਵਾਰ ਅਗੇਤੇ ਉਭਾਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਭਾਜਪਾ ਨਾਲ ਚੋਣ ਸਮਝੌਤਾ

ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਝਿਜਕ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤੇ ਨਾ ਇਸ ਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨਿਬੜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੁੱਦੇ ਤਾਂ ਸੋਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਹਨ ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵੀ ਹਨ। ਮਿਸਾਲ ਦੇਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ‘ਵੀਰ ਬਾਲ ਦਿਵਸ’ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਹਰ ਜ਼ਬਾਨ ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮੁਹਿੰਮ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵਿੱਚੋਂ ਗਏ ਕੁਝ ਆਗੂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਹੜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਬਾਹਲੇ ਨੇੜੂ ਸਨ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਓਥੇ ‘ਵੀਰ ਬਾਲ ਦਿਵਸ’ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਦਾ ਬਹੁਤਾ ਭੜਕ ਪਵੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਤੋਂ ਇਸ ਦਿਵਸ ਦਾ ਨਾਂਅ ਬਦਲ ਦੇਣ ਲਈ ਐਲਾਨ ਕਰਵਾ ਕੇ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਭਾਜਪਾ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣ ਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਸਿਆਸੀ ਲਾਗ ਲੈਣ ਦਾ ਰਾਹ ਕੱਢ ਲੈਣਗੇ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇਹੋ ਦੀ ਸੋਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚਲੇ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਛੱਡ ਕੇ ਭਾਜਪਾ ਵਿੱਚ ਗਏ ਆਗੂਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਬਾਰੇ ਬੜੇ ਨੇੜਲੇ ਸੋਚਕਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਚਰਚਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਪਾਸ਼ੜ ਦੋਬਾਰਾ ਤਾਲਮੇਲ ਲਈ ਸਰਗਰਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਹ ਸਾਬਕਾ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਏ ਆਗੂਆਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਾ ਹਿਸਾਬ ਚੁਕਤਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਵੀ ਇਹ ਮੌਕਾ ਵਰਤਣ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਉੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਜਪਾ ਵਿਚਲੇ ਕੁਝ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਰੋਧੀ ਸੋਇਮਸੇਵਕਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆੜੀ ਪਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਹਰ ਪੱਧਰ ਦੇ ਹੋਂਡਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਜਥੇਬੰਦਕ ਸੈਕਟਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੋਇਮਸੇਵਕ, ਆਰ ਐੱਸ ਐੱਸ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਾਂਗ ਆਰ ਐੱਸ ਐੱਸ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਥੇਬੰਦਕ ਸੈਕਟਰੀ ਦਾ ਵਜੂਕਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਅਜੇਕੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਿੱਕਾ ਵੱਧ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਆਗੂ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵਿੱਚੋਂ ਗਏ ਸਿੱਖ ਆਗੂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਬਹੁਤਾ ਯਤਨ ਜਥੇਬੰਦਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਗਏ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਓਧਰ ਗੇੜਾ ਘੱਟ ਲੱਗਦਾ ਤੇ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਟੀਮ ਨਾਲ ਵੱਧ ਮੇਲਜੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਝਲਕ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਉੱਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਖਾਈ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵਾਲੀ ਟੀਮ ਦੀ ਸਰਗਰਮੀ ਨੇ ਕਈ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਤੌੜਨ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਭਾਜਪਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਕੇ ਚੰਗੇ ਅਹੁਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਵਾਏ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਪੰਜਾਬ

ਟ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਜਤਿੰਦਰ ਪਨੂੰ

ਦੇ ਕਾਂਗਰਸ ਛੱਡ ਕੇ ਭਾਜਪਾ ਵਿੱਚ ਗਏ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਕੋਈ ਗੁਣਾਂ ਪੈਦਾ ਦਿੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਤੋਂ ਆਏ ਲੀਡਰਾਂ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦਾ ਸਾਫ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਰਾਜ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸੁਫਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਰਾਹ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਵੀ ਕਰਦੇ ਸੁਣੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਸਾਲ ਭਿੜਦੇ ਰਹਿਣ ਪਿੱਛੋਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅੰਦਰੋਗਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਕੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਬਾਹਰ ਆਈ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਗੀ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਫਿਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੁੰਡੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੁਣੀ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਈ ਹੈ।

ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਆਗੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਫ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵੇਲੇ ਜਿੰਨਾ ਅਵਾਜ਼ਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਏਨਾ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਕਤ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਤਿੰਨ ਬਿੱਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਮੋਰਚਾ ਲਾਇਆ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਕਹਿਣ ਉੱਤੇ ਪੰਜਾਬ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਯਤਨ ਆਰੰਭੇ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਗੱਲ ਛੱਡੋ, ਭਾਜਪਾ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘੇਰ ਕੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਕਈ ਥਾਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਤੇ ਭੰਨਤੋੜ

ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੇਂਦਰ ਨੇ ਨਵੇਂ ਆਗੂ ਹੋਰਨਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਖਿੱਚ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੱਥ ਡੋਰ ਫੜਾ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪੁਰਾਣੇ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਚਲੇ ਆਏ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂ ਕਈ ਚਿਰ ਨਵਿਆਂ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਰਹੇ। ਕੇਂਦਰੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਚੱਲ ਪਏ ਸਨ, ਪਰ ਦਿਲ ਮਿਲਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹਾਲੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਕਾਲੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਪੈਰ-ਪੈਰ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬੱਧੇ ਚੁੱਪ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਪੁਰਾਣੀ ਬਾਦਲ-ਟੌਹੜਾ ਵਕਤ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਹੜੇ ਜਨਸੰਘ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬੇ ਦੇ ਵਕਤ ਦੀਆਂ ਕੁਝੜਣਾਂ ਕੁਝਾ ਕੇ ਵੀ ਨਿਭਣ ਵਾਸਤੇ ਰਾਹ ਕੱਢ ਲੈਂਦੇ ਸਨ, ਅੱਜ ਦੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਕਮਾਨ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੀ ਸਰਕਾਰ ਹੁੰਦਿਆਂ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਵੱਲੋਂ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਹੱਥ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਪੀੜ ਵੀ ਰੜਕਦੀ ਹੈ ਤੇ ਇੱਕ ਭਾਜਪਾ ਮੰਤਰੀ ਉੱਤੇ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੀ ਕਾਰ ਘੇਰਨ ਤੱਕ ਦੀ ਹਮਲਾਵਰੀ ਵੀ ਭੁੱਲੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂ ਪਿੱਛੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਪਾਰਟੀ ਓਦੋਂ ਆਪਣੇ ਉਸ ਆਗੂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੜੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਅਜੋਕੀ ਅਕਾਲੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹਮੀ ਨਾ ਵਿਖਾਉਣੀ ਤਾਂ ਪਾਰਟੀ ਵਰਕਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸ਼ਾਇਦ ਏਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵਧਣੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਕਾਰਨ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨਾਲ ਅਗਲੇ ਚੋਣ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿ ਚੜ੍ਹਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਜਿੱਦਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਮਿੱਤਲ ਵਰਗੇ ਪੁਰਾਣੇ ਆਗੂ ਮਿਲਾਵ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਉੱਤੇ ਹਿੰਦੂ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ, ਓਦਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਦੂਸਰਾ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਵਕਤ ਗੱਲਬਾਤ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂ ਘੱਟ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਂਗਰਸ ਵਰਗੀ ਰਾਜਸੀ ਧਿਰ ਛੱਡ ਕੇ

ਪੰਜਾਬੀ ਆਲੋਚਨਾ : 2025 ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼

ਪੰਜਾਬੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ 2025 ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਸੁਖਬੀਰ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਆਲੋਚਨਾ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਇਕ ਲੇਖ ਚੰਗਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਮੁਹਾਂਦਰਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਆਲੋਚਕ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਥੋਨ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੇ

ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਉਹ ਆਲੋਚਨਾ ਦੀ ਔਖੀ ਭਾਸ਼ਾ ‘ਤੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਥਾਂ ਸੁਖਬੀਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਜਿਵੇਂ ਬਹੁਤੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀ ਕਲਾਤਮਿਕ ਨੁਕਤੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧੇਰੇ ਆਲੋਚਕ ਵੀ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਉਜਾਗਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ-ਨਾ ਭਾਸ਼ਾ-ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ, ਨਾ ਮੌਲਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿਚ। ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕਈ ਸਾਹਿਤ-ਰਸੀਏ ਪਾਠਕ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਥੋਮ੍ਹੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।”

ਸੁਖਬੀਰ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਜੋ ਅੱਜ ਵੀ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਆਲੋਚਨਾ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਠੀਕ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਨਵੀਂ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸੋਕਟ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿਆਖਿਆ ਮੂਲਕ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੀ ਔਚ. ਡੀ. ਵੈਰਾਨ ਪੜ੍ਹੇ-ਪੜ੍ਹਾਏ ਟੁਲਸ਼ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਉਹ ਨਾਵਲ, ਕਹਾਣੀ, ਕਵਿਤਾ ਜਾਂ ਨਾਟਕ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਆਲੋਚਨਾ ਉੱਤੇ ਸੋਕਟ ਦੇ ਬੱਦਲ ਮੰਡਰਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਆਲੋਚਨਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਸੋਚ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਵੀਂ ਲਿਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਹਾਣੀ, ਕਵਿਤਾ ਤੇ ਨਾਵਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਨਿੱਠ ਕੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੋਨੀ ਕਤਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਨੇ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨਜ਼ਮ ਹੁਸੈਨ ਸਾਂਧਰ, ਸੋਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ, ਡਾ. ਤੇਜਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਡਾ. ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੱਟੀ, ਡਾ. ਅਰਤ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਅਰਜੀ, ਡਾ. ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਕੇਸਰ, ਡਾ. ਹਰਿਭਜਨ ਸਿੰਘ, ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਵੀ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀ, ਹਰਿਭਜਨ ਸਿੰਘ ਭਾਟੀਆ, ਟੀ.ਆਰ. ਵਿਨੋਦ, ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਡਾ. ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦਵੇਸ਼ਵਰ, ਰਜਨੀਲ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸਿਰਸਾ, ਡਾ. ਯੋਗਰਾਜ, ਡਾ. ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਗੁਰਮੋਲ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਆਲੋਚਕ ਪੈਦਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀਆਂ। ਇਸ ਸਾਡੇ ਸਾਮਾਜੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ। ਅੱਜ ਨਵੀਂ ਆਲੋਚਨਾ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੀਐੱਚ. ਡੀ. ਦੀ ਡਿਗਰੀਆਂ ਕਰਕੇ ਨਿਕਲੇ, ਕਿਸੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਸੈਂਟ ਹੋਣ ਲਈ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਮਾਰ ਰਹੇ ਨਵੇਂ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕਿਉਂ ਛਪ ਰਹੀਆਂ ਹਨ? ਜਦੋਂ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਮਕਸਦ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਬਣ ਜਾਵੇ, ਉਦੋਂ ਆਲੋਚਨਾ ਪੇਤਲੀ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ

ਸਵਾਲ ਹਨ, ਜੋ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਸੋਕਟ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਾਲ ਆਲੋਚਨਾ ਦੀਆਂ ਛਪੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗਸਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਛਪੀ ਆਲੋਚਨਾ ਨੂੰ ਵਾਹਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਵੱਡੀ ਖਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਛਪ ਰਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਿਆਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹੀ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਬਹਿਸ ਤਲਬ ਹੈ। 2025 ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਕੱਦ ਵਾਲੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਛਪੀਆਂ ਹਨ। ਜੋ ਛਪਿਆ ਵੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਪੀਐੱਚ. ਡੀ. ਕਰਕੇ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੱਧੇ ਛਪੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੰਗੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੀ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੇ ਖੋਜ ਪੇਸ਼ਰ ਸਮਕਾਲੀ ਗਸਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸ਼ੁਰ ਵਿਆਖਿਆ ਮੂਲਕ ਵਾਂਧ ਰਹੀ ਹੈ।

ਆਲੋਚਨਾ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਜਰਨਲ ‘ਸੰਵਾਦ’, ‘ਪਰਖ’, ‘ਅਰਮਾਨ’, ‘ਜੰਨ ਸਾਹਿਤ’, ‘ਪੰਜਾਬੀ ਦੁਨੀਆਂ’, ‘ਆਲੋਚਨਾ’ ਆਦਿ ਪੁਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚੰਗੀ ਆਲੋਚਨਾ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ‘ਪੰਜਾਬ’ ਦਾ ‘ਸਾਹਿਤਕ ਟੇਕਸਟ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝੀਏ-1’ ਔਕ ਅਕਾਦਮਿਕ ਖੇਤਰ ‘ਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀ. ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਜਰਨਲ ‘ਵਾਸਤ’ ਮਿਆਰੀ ਖੋਜ ਪੇਸ਼ਰ ਛਾਪਣ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਡਮੀ ਦਾ ਜਰਨਲ ‘ਆਲੋਚਨਾ’ ਦਾ ‘ਖੋਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਔਕ’ ਅਤੇ ‘ਗ਼ਜ਼ਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਔਕ’ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ ਔਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਸੰਪਾਦਕ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਏ ਰੈਵਰੀਡ ਰਿਸਰਚ ਜਰਨਲ ‘ਪੰਜਾਬੀ ਦੁਨੀਆਂ’ ਦੇ ਸ. ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਔਕ’ ਅਤੇ ‘ਡਾ. ਜਗਤਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਔਕ’ ‘ਚ ਨਿੱਗਰ ਅਤੇ ਮਿਆਰੀ ਖੋਜ ਪੇਸ਼ਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਏ ਹਨ। ‘ਕਾਵਿ ਲੋਕ’ ਨੇ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਕੇ ਰੰਗੇ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਗਸਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਉੱਤਮ ਦਰਜੇ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਚਿੰਤਕ ਅਤੇ ਆਲੋਚਕ ਹਰਿਭਜਨ ਸਿੰਘ ਭਾਟੀਆ ਦੀ ਚਿੰਤਨ ਸੂਰ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ‘ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ-ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰੀ’ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਦਰਜਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਭਾਟੀਆ ਦਾ ਮੈਨਾ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉੱਘਾ ਨਾਂਅ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਖੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕੇ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰੀ ਤਰਕ ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਮੁੱਦੇ ਉਭਾਰੇ ਗਏ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਬਾਵਾ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ, ਮੇਲਾ ਬਖਸ਼ ਕੁਸ਼ਤਾ, ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀਵਾਨਾ ਤੋਂ ਚੱਲ ਕੇ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਜੈਨ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਰੂਲਾ-ਦਰਦ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ੀਤਲ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਪਦਮ ਤੱਕ ਪੁਜ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੌਲਿਕ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਸਾਲ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਹਿਮ ਅਤੇ ਮੁੱਲਵਾਨ ਕਿਤਾਬ ਹੈ।

ਦੂਜੀ ਅਹਿਮ ਪੁਸਤਕ ਤਿੰਨ ਜਿਲਦਾਂ ਵਿੱਚ ‘ਗੁਰਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਮੀਖਿਆ-ਸੰਸਾਰ’ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੰਪਾਦਕੀ ਸੂਝ ਨਾਲ ਸੰਪਾਦਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਜਿਲਦਾਂ 970 ਪੰਨਿਆਂ ‘ਚ ਵੈਲੀਅੰ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਰਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮੀਖਿਆ ਸੰਸਾਰ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਪਰਿਪੇਖ, ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਰਿਪੇਖ, ਵਿਹਾਰਕ ਪਰਿਪੇਖ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨਿੱਕੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਲੱਛਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਦੇ ਚਿੰਤਨੀ ਸੂਰ ਦੇ ਲੇਖ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਨਾਵਲ ‘ਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਔਮ. ਫਿਲ ਦਾ ਗ਼ਰੀਸ ‘ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਵਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਆਂਤ ਅਨੁਭਵ’ ਅਤੇ ਪੀਐੱਚ.

ਡੀ. ਦਾ ਥੀਸਿਸ ‘ਸੋਨੀ, ਸੁਖਬੀਰ ਤੇ ਤਸਨੀਮ ਦੇ ਨਾਵਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ’ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਤੀਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਗਲਪ ਸਿਧਾਂਤ ਚਿੰਤਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲੇਖ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਰਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੌਲਿਕ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਨਵੇਂ ਗਲਪ ਆਲੋਚਕਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲਾਹੇਵੰਦ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸੇ ਸਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਡਮੀ ਵੱਲੋਂ 9 ਭਾਗਾਂ

ਵਿੱਚ ਛਪੀ ਪ੍ਰੋ. ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਆਲੋਚਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਸੱਚ, ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਮਨੁੱਖ, ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਸਮਝ, ਕਲਚਰਲ ਇਨਕਲਾਬ, ਆਜ਼ਾਦ ਔਰਤ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਇਨਕਲਾਬੀ ਵਿਰਸਾ, ਵਾਰ ਮਾਝਾ ਅਤੇ ਸਿੱਧ ਗੋਸਟਿ, ਵਾਰ ਮਲਾਰ ਅਤੇ ‘ਸਿੱਖ ਲਹਿਰ’ ਆਦਿ ਆਦਿ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਚਿੰਤਨੀ ਸੂਰ ਵਾਲੀ ਆਲੋਚਨਾ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉੱਘੇ ਚਿੰਤਕ ਤਸਕੀਨ ਦੀ ਏਸ ਸਾਲ ਛਪੀ ਪੁਸਤਕ

ਡਾ. ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ ਸਮਰਾਲ

“ਅੱਬਰੀਆਂ ਪੈੜਾਂ” ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਕਈ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੁਸਤਕ ਹੈ। ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੇਖ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਉੱਤੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਵੀ ਰਿਹਾ। ਤਸਕੀਨ ਆਪਣੀ ਤਿੱਖੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਕਈ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕਸਵਾਦ, ਲੈਨਿਨਵਾਦ, ਨਾਰੀਵਾਦ ਵਰਗੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ਰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਚਾਰ ਲੇਖ ਕਵਿਤਾ, ਕਹਾਣੀ, ਨਾਵਲ ਦੇ ਨਾਟਕ ਬਾਰੇ ਹਨ। ਏਸੇ ਸਾਲ ਬਲਬੀਰ ਮਾਧੋਪੁਰੀ ਦੀ ਪੂਨਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਿਤਾਬ ‘ਆਦਿ ਧਮਾ ਦੇ ਬਾਨੀ ਮੰਗੂ ਰਾਮ’ ਅਤੇ ਡਾ. ਗੁਰਮੀਤ ਕੱਲਰਮਾਜਰੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ‘ਗ਼ਦਰੀ ਬਾਬਾ’ ਮੰਗੂ ਰਾਮ ਮੁਹੰਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਆਦਿ ਧਮਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਹਨ। ਆਦਿ ਧਰਮ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੁਸਤਕਾਂ ਹਨ।

ਡਾ. ਸਰਬਜੀਤ ਕੰਗਟੀਵਾਲ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਚਿੰਤਨ ਦੀ ਵੱਡ-ਅਕਾਰੀ ਪੁਸਤਕ ‘ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਖੱਬੀ ਲਹਿਰ : 1947 ਤੋਂ ਸੋਵੀਅਤ ਸੰਘ ਦੇ ਪਤਨ ਤੱਕ’ ਭਾਗ ਦੂਜਾ ਬੜੀ ਮੁੱਲਵਾਨ ਪੁਸਤਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪਿੱਛੋਂ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਦੌਰ, ਸੀ ਪੀ ਆਈ ਤੇ ਲਾਲ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਰਲੇਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਕਸਲੀ ਲਹਿਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਲਹਿਰ ਦੌਰਾਨ ਖੱਬੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ, ਖੱਬੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਰਗੇ ਦੌਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੱਥਾਂ ਤੇ ਔਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਦਾ ਕਈ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦੀਆਂ ਜਗਤਾਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪੁਸਤਕਾਂ ‘ਸੰਤਾਲੀ ਤੋਂ ਚੁਰਾਸੀ ਤੱਕ’ ਅਤੇ ‘ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ’ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਗਤਾਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸੋਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੰਤਾਲੀ ਤੋਂ ਚੁਰਾਸੀ ਤੱਕ ਦੇ ਦੁਖਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਤਨ-ਮਨ ‘ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਸ ਪੀੜ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਆਦਿ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸੱਭਾ ਸਿੰਘ, ਧੰਨਰਾਜ, ਅਮਰਨਾਥ ਸਹਿਗਲ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਰਮ, ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ, ਅਰਪਨਾ ਕੌਰ, ਸੁਰਜੀਤ ਅਕਰੋ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸੋਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਰਟ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਹਿਮ ਕਿਤਾਬ ਹੈ। ਡਾ. ਜਸਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਿੰਦਰਾ ਗਲਪ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਆਲੋਚਕ ਹੈ। ਹੱਥਲੀ ਪੁਸਤਕ ‘ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਸਮਾਜ : ਵਿਭਿੰਨ ਸਰੋਕਾਰ’ ਵਿਚ ਬਿੰਦਰਾ ਨੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਰੋਕਾਰ ਦੇ ਸੋਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ-ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਹਰੀਸ਼ ਜੈਨ ਦੀ ਏਸ ਸਾਲ ਛਪੀ ਇਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੁਸਤਕ ਹੈ। ਜੈਨ ਨੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਲੇਖ ‘ਮੈਂ ਨਾਸਤਕ ਕਿਉਂ ਹਾਂ’ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕਤਾ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਹਰੀਸ਼ ਨੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਤਿੱਖੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੋ. ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਵੱਖਰੀ ਸ਼ੈਲੀ ਤੇ ਸੂਰ ਦਾ ਆਲੋਚਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੋਲ ਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦਾ। ਇਸ ਸਾਲ ਉਸ ਨੇ ਜੰਗ ਬਹਾਦਰ ਗੋਇਲ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ‘ਸਾਹਿਤ ਸੰਜੀਵਨੀ’ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਦੀ ਪੁਸਤਕ ‘ਜੰਗ ਬਹਾਦਰ ਗੋਇਲ ਰਚਿਤ ਸਾਹਿਤ ਸੰਜੀਵਨੀ-ਇਕ ਅੰਤਰ ਝਾਤ’ ਵਿਚ ਬੜੀ

ਕਵਿਤਾ ਸੁਖਮਭਾਵੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਯਥਾਰਥ, ਅੰਤਰ ਸੰਬੰਧ, ਅੰਤਰ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਦਵੰਦ ਦਾ ਗਿਆਨਤਮ, ਭਾਵਾਤਮਕ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਗੁਪਾਂਤਰ ਨਾਲ ਕਾਵਿ ਦਾ ਗੁਪਾਂਤਰ ਵੀ ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਿਆਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 2025 ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤ ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਮਾਰਾਂ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਗਾਮ ਦਾ ਅਟੈਕ, ਭਾਰਤ ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚਲੇ ਤਣਾਅ ਤਹਿਤ ਜੋ ਜੰਗ ਦਾ ਖਤਰਾ ਮੰਡਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਖੰਭਨਾਕ ਸਥਿਤੀ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਰ, ਵਿਸ਼ਵੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਾਮਰਾਜੀ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚਲੀ ਖਿੱਚੋਤਾਣ, ਯੂਕਰੇਨ ਤੇ ਰੂਸ ਵਿਚਲੀ ਜੰਗ, ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਦੀ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਅਮਾਨਵੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਆਦਿ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਵੇਦਨਾ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਿਆ। ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤਕਤਾ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਬਣ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ। ਅੱਜ ਦੀਆਂ ਵਿਕਰਾਲ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚਲੇ ਕਾਵਿ ਪ੍ਰਵਚਨ ਆਪੋ-ਆਪਣੀ ਧੁਨੀ ਉਭਾਰਦੇ ਵੱਖ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਅੱਗੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਰਹੱਸ ਤੇ ਦਰਪੇਸ਼ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਤਣਾਅ ਕਈ ਸੈਕਟਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਕਵਿਤਾ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਕਟ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਿੰਦੂ ਵਾਚਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਆਲ ਵੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਵਿਤਾ ਕਿਹੜੇ ਮਾਪਦੰਡ ਉਸਾਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅੰਤਰ ਧੁਨੀ ਦਾ ਆਭਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਦੂਜਾ ਸੰਕਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧੜਾਧੜ ਛਪ ਰਹੀਆਂ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕਾਂ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਰਹੀਆਂ ਹਨ? ਤੀਜਾ ਸੰਕਟ ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਹੈ ਸਮਕਾਲੀ ਮਸਲੇ, ਮੁੱਦੇ, ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ ਕਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵੀ ਕੈਨਵਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰੇਗਾ? ਸੰਕਟ ਸੋਲਣ ਸ਼ੈਲੀ ਮੀਡੀਆ ਅਧਾਰਤ ਕੱਚ ਘੜਤ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਫੈਲਾਅ ਵਿੱਚੋਂ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਮਿਆਰੀਕਰਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪੰਜਵਾਂ ਸੰਕਟ ਮਸਨੂਈ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚਲੀ ਸੂਖਮਤਾ, ਸੰਜੀਦਗੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਨੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੋਰੀ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਮਿਆਰੀਕਰਨ ਨੂੰ ਖੋਰਾ ਲਾਉਣ 'ਤੇ ਤੁਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ? ਕਵੀਆਂ ਦਾ ਮਨਸੂਈ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਕੇ ਕਾਵਿਕ ਮੌਲਿਕਤਾ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਸਮੱੱਖਤ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਮਾਰੂ ਸਿੱਧ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਆਲ ਚਿੰਤਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸਕ/ਗੁਣਾਤਮਕ ਪੱਧਰ ਸਾਰਵੱ ਸ਼ਿਆਦਾਤਰ ਏਲਕੌ ਸ਼ਾਇਰੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੇ ਅਸਲ ਮੰਤਵ ਤੋਂ ਖੁਝ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਕਟ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਕਾਵਿ ਵਸਤੂ, ਕਾਵਿ ਸੰਵੇਦਨਾ ਤੇ ਕਾਵਿ ਸੁਰਜ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। 2025 ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੈਕਟਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਸਮਕਾਲੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਂਅ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣੀ ਹੋਈ ਸਮੁੱਚੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਪਛਾਣ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ, ਭਾਵੇਂ ਕੁੱਝ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕਾਂ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਲੈ ਕੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਬਹੁਤੀ ਕਵਿਤਾ ਖ਼ਾਨਪੂਰਤੀ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਰੁਟੀਨਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣੀ। ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਂਦਿਆਂ ਮੈਗਜ਼ੀਨ, ਅਖਬਾਰਾਂ, ਮੁਸ਼ਾਇਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਕਵਿਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਚਦਿਆਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਕਾਵਿ ਉਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਟਾਂਵੀ-ਟਾਂਵੀ ਕਵਿਤਾ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਆਪਣੀ ਕਾਵਿਕ ਹੋਂਦ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਫ਼ਲ ਵੀ ਰਹੀ।

ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਆਈ ਮੱਖਣ ਮਾਨ ਦੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ 'ਰੰਗਾਂ ਤੇ ਗੁਫ਼ਾਤਰੂ' ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਬਹੁ-ਪਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹੁ ਪਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਅਜੋਕੇ ਹਰ ਸੰਕਟ ਪ੍ਰਤੀ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹੋਣੀ ਤੇ ਹੋਂਦ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਸਿਆਸੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਵੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਖੂਬੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਵੀ ਖੰਡਿਤ ਨੂੰ ਅਖੰਡਿਤ, ਅਮੂਰਤ ਨੂੰ ਸਮੂਰਤ ਤੇ ਸੁਖਮ ਨੂੰ ਬਿੰਬ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੁਪਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਰੱਖਦਾ ਹੋਇਆ ਮਿਥਿਹਾਸ, ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀਵੰਤ ਅੱਜਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਨਵੀ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਲਈ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੂੰਡਣ ਦਾ ਸੁਚੇਤ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਵਿਤਾ ਅੰਦਰਲੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਸਮਾਜਿਕ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਅਤੇ ਤਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਕਰੂਰਤਾ ਦੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਵਿਚ ਪਏ ਸਾਹਿ ਉਚਾਰ ਲੋਕ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਉਸਾਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੋੜਾ ਤੇ ਸਕੋਇਹ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਪੁੱਠ ਵਾਲੀ ਕਵਿਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਕੀਦੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੁਆਲੀਆਂ ਨੁਕਤੇ ਸ਼ਲਫ਼ਤਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਠਾਖਸ਼ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਵਿ ਵਿਧੀ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿਚਲੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਸਮਾਜ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਸੰਕਟ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਪਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਵਚਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਅੰਦਰ ਘਰ ਕਰੀ ਬੈਠੇ ਨਹੀਂ ਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਹਰ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪੋ-ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਤੇ ਭਰਮਾਉ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਸਥਾਪਤੀ ਪੱਖੀ ਮੁੱਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੋਚਣ, ਵਿਚਾਰਣ ਤੇ ਵਿਚਰਣ

ਬਹੁ ਸੰਕਟਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਸੁਆਲ

ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜਕੜਣ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਅੰਦਰਲਾ ਦਵੰਦ ਠੀਕ ਤੇ ਗ਼ਲਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਵਿੱਚ ਉਲਝਿਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਕਟ ਦਾ ਅਲਾਰਮ ਕਵਿਤਾ ਸਾਰਵੱ ਵੀ ਵੱਜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅੰਦਰਲੀ ਕਸ਼ਮਕਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਤੋੜੇ। ਕਵਿਤਾ ਵਿਚਲੀ ਬੇਬਾਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਧੁਨ ਜਦ ਲੋਕ ਨਾਦ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਵਿਤਾ ਹੱਕ ਤੇ ਸੱਚ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦਿੰਦੀ ਆਪਣਾ ਕਾਵਿ ਧਰਮ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਗੈਤਲੋਚਨ ਮੀਰ ਦੀ ਕਵਿਤਾ 'ਅਸਵਮੇਧ' ਇਸੇ ਹੀ ਪੌਤੜੇ 'ਤੇ ਤੁਰਦੀ ਹੋਈ ਲੋਕ ਸੰਵੇਦਨਾ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਦੀ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਕਰਮੇਂਦੀ ਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਵਿਦਰੋਹੀ ਸੁਰ ਬੇਬਾਕੀ ਨਾਲ

ਲਈ ਵੰਗਾਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਦੁਸ਼ਵਾਰੀਆਂ ਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਫੈਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਤੇ ਵਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਆਲ ਵੀ ਹਨ। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮਨੋ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਲੁਕਵੇਂ/ਅਲੁਕਵੇਂ ਅੱਸਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਂਕੇ ਦੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ 'ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ' ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੁੱਖ ਭੀਕ ਲੈਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੀ ਹੋਈ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨੂੰ ਕਈ ਕੋਣਾਂ ਤੋਂ ਅਭਿਵਿਅਕਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਧੁਨੀ ਮਾਨਵੀ ਅਹਿਸਾਸਾਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਅੰਦਰਲੇ ਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅਣਛੁੱਪੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਵਾਚਦੀ ਹੋਈ ਜੀਵਨ ਵਿਚਲੇ ਕੁਹਜ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤੱਤਪਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਅੰਦਰਲੀ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਤੋੜਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚਲਾ ਕਾਵਿ-ਬੋਧ ਜਦੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਚਿਹਨ ਦੁਆਲੇ ਨਿਰਮਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਹਰਭਗਵਾਨ ਭੀਖੀ ਦੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ 'ਬੁੱਧ ਦਾ ਸੁਆਲ' ਲੋਕ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋਈ ਵੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵੀ ਪੱਧਰ ਦੀ ਬੇਤਰਤੀਬੀ ਨੂੰ ਮੋਟਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਦੀਆਂ ਇਹ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਤਾਮਾ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ

ਮੁਖਾਤਿਬ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਾਵਿ ਸਾਰਵੱ ਖੇਤਰੀ ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਪਾਰ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚਲੇ ਅਮਾਨਵੀ ਵਰਤਾਰੇ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਪਨਪ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਵਿਤਾ ਹੱਦਬੰਦੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਗੈਰਹਨਮ ਢਿੱਲੋਂ ਦੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ 'ਲਹਿੰਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਸੁਰਖੀ' ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਅਜਿਹਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਵੀ ਦੇਸ਼ ਅੰਦਰਲੇ ਫ਼ਾਸ਼ੀਵਾਦੀ ਰੁਝਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦਾ ਹੋਇਆ ਸਾਮਰਾਜੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਨਸੂਖਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਥ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਵਿਤਾ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਨੂੰ ਮਾਨਣ ਦੀ ਇੱਛਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚਲੀ ਸਿਧਲਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਪਾਉਂਦੀ। ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਹਾਲਾਤ ਜਦ ਕਵੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੱਲਚਲਣ ਮਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦਾ ਕਾਵਿਮਈ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। 'ਬੱਕੋ-ਹਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਨੀਂਦ' ਕਵਿਤਾ ਵਿਚਲਾ ਪਾਤਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਲਈ ਨਾਬਰੀ ਦੀ ਧੁਨ ਅਲਾਪਦਾ ਹੋਇਆ ਹਰ ਅਮਾਨਵੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਥਕਦਾ ਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਸਿਰਜਕ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਕਾਵਿ ਉਚਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਪਥਸ਼ੀ ਵਿਧੀ ਗਾਹੀ ਰਾਜਸੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਪੋਲ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਕਵਿਤਾ ਜਦੋਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਖੋਲ੍ਹਲੇਪਨ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੋਈ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਸਿੱਧੇ ਸਪਾਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਨਿਭਾਉ ਵਿਧੀ ਸੁਰਜਮਈ ਉਚਾਰ ਤੋਂ ਬੇਮੁੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਸੁਖਿੰਦਰ ਦੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ 'ਗਿਰਗਿਟਾਂ ਦਾ ਮੌਸਮ' ਵੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਹਰ ਸੰਕਟਮਈ ਸਥਿਤੀ ਸਾਰਵੱ ਇੱਕਦਮ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਦਿੰਦੀ ਹੋਈ ਬਰਬਾਦੀ ਦੇ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰਨ ਦਾ ਦਮ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਲਾ ਕਾਵਿ ਪਾਤਰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਹਮਣੇ ਟਕਰਾਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਲਘੂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਦੋਗਲੀਆਂ ਅਕਾਂਖਿਆਵਾਂ, ਬ੍ਰਿਸ਼ਟ

ਕਿਰਦਾਰ, ਲਾਲਸੀ ਬਿਰਤੀਆਂ, ਅਖੌਤੀ ਹੁੰਦੇਦੁਹਾਰੇ ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਨਸ਼ਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਡਾ. ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਰਾਹੌਰ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ 'ਅਪਣੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ 'ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਹੁਣ ਸੰਧੂ ਹੋਇਆ' ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਾਜਿਕ/ਰਾਜਸੀ ਅਲਾਮਤਾਂ ਦੇ ਕਈ ਪੱਖ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਵਿਤਾ ਸਮਾਜਿਕ ਕਰੂਰਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਵੈ ਮੁਖੀ ਵਿਸ਼ਟੀ ਰਾਹੀਂ ਯਥਾਰਥ ਨੂੰ ਘੱਪਦੀ ਹੋਵੇ, ਏਸੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ 'ਹਾਂ... ਮੈਂ ਹੀ ਤਾਂ ਰਾਹਾਂ' ਦੀਪ ਜਵਦੀਪ ਦੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ

ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸਹਿਜ ਤੌਰ ਤੁਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਸਹਿਜਤਾ ਦੀ ਪਰਤ 'ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਵੀ' ਸੁਖਮਿੰਦਰ ਸੇਖੋਂ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਦੀ ਇੱਛਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਵਿਤਾ

ਡਾ. ਅਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਕਾਕੜਾ

ਵਿਚ ਕਵੀ ਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਸੰਬੰਧ ਉਲੀਕਦੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਵਸਤੂ ਜਗਤ ਤੇ ਸਮਾਨੰਤਰ ਮਾਨਸਿਕ ਜਗਤ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਡਾ. ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਗਾਂਸੇ ਦੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ 'ਕੱਣ ਲਿਖੁ ਸਿਰਨਾਵਾਂ'?? ਕਵਿਤਾ ਲੁਕਾਈ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੋਈ ਇਸ ਸੰਵੇਦਨਹੀਣਤਾ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਧਰਤ, ਭਾਸ਼ਾ, ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੋਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਯੁੱਗ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੁਣੌਤੀ ਪ੍ਰਜੀਵਾਦੀ ਸਾਮਰਾਜ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨੇ ਖੰਭ, ਭੌਮ ਤੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਮਰਾਜੀ ਵਰਤਾਰੇ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਘਾਤਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀਆਂ ਜੰਗਾਂ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਨਿਹੰਕੀ ਜੰਗ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦਾ ਦੁੱਖ ਸਮੁੱਚੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਹੰਢਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਹੰਕੀ ਜੰਗਾਂ ਲਗਾਉਣ ਤੇ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਖ਼ਾਸ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਡੀਆਂ ਦੇ ਪਸਾਰ ਲਈ ਤੀਜੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਮੁਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਬੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਮਰਾਜੀ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਭਿਅੰਕਰ ਸਿੱਟੇ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਨੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਇਜ਼ਰਾਇਲ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਫ਼ਲਸਤੀਨੀ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਕਹਿਰ ਵਾਹੁਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਦਿਆਂ ਹੈ। ਗਾਜ਼ਾ ਪੱਟੀ/ਫ਼ਲਸਤੀਨ 'ਤੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਨਸਲਘਾਤੀ ਹਮਲਿਆਂ ਜਿਹੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਤੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹਾਲਾਤ ਹਰ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਰਦ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀਆਂ ਭਾਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕਵਿਤਾ ਨੇ ਵੀ ਇਜ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪਰਮਜੀਤ ਸੋਹਲ ਦੇ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਕਾਲ ਨਾਚ' ਅਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਕਾਕੜਾ ਤੇ ਅਜਮੇਰ ਸਿੱਧੂ ਦੀ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ 'ਮੈਂ ਗਾਜ਼ਾ ਕਹਿਨਾ', ਅਮੱਲਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਯਸ਼ ਪਾਲ ਦੀ ਸੰਪਾਦਤ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ 'ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼' ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ। ਇਹਨਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਇਹ ਖੂਬੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਖੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਵਿਰੁੱਧ ਲੋਕ ਰਾਇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਦੀ ਵੇਦਨਾ, ਪੀੜਾ ਤੇ ਰੋਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦੀਆਂ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਸਮਰਾਜਵਾਦ ਦਾ ਧਾੜਵੀ ਤੇ ਕਰੂਰ ਚਿਹਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਤਪਾਲ ਭੀਖੀ ਦੀ 'ਕਵਿਤਾ ਕੀ ਤੇਰੀ ਕੀ ਮੇਰੀ' ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਪਾਦਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਚਲਾ ਸੁਖਮਭਾਵੀ ਪ੍ਰਵਚਨ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਅਪੂਰਨ ਅਹੁਦੇ, ਅਨਮਾਸ਼ਾ, ਅਣ ਸਮਝੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਕੁਲਸਾਵੇ ਦੇ ਸਫ਼ਰ 'ਤੇ ਅਸਵਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਵਿਤਾ ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਦੇ ਅਸਾਵੇਪਣ ਨੂੰ ਮੋਟਣ ਦਾ ਹੁਨਰ ਹੈ, ਲੁਕਾਈ ਦਾ ਦਰਦ ਹੈ ਤੇ ਅਤੀਤ ਤੇ ਪਛਾਣਿਆ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ। ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਤੇ ਮੁਹੱਬਤ ਦੀ ਸੁਮੇਲਤਾ ਉਲਝੇ ਰਾਹਾਂ 'ਤੇ ਢਿੱਲੇਰੇ ਤਾਮਾ ਸੰਕਟਾਂ ਨੂੰ ਗੁਫ਼ਣ ਲਈ ਤੱਤਪਰ ਹੈ। ਅੱਜ ਜਦ ਕਿਰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਰਵੱ ਗੰਭੀਰ ਸੰਕਟ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਕਿਰਤ ਦੀ ਰਸ਼ਮ ਪਹਿਚਾਣਦੀ ਆਪਣੀ ਸੁਹਣਤ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਕਾਰ-ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਵੇਖਦੀ ਹੈ। 'ਤੂੰ ਰਬਾਬ ਛੇੜ' ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚਲੀ ਜਸਵਿੰਦਰ ਧਾਰਾ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਪਿੱਛੇ 'ਤੇ ਹੰਢਾਏ ਸੱਤਪਾਲ ਨੂੰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੁਪਾਂਤਰਿਤ ਹੋਈ ਹੋਈ ਅਜੋਕੇ ਹਾਲਾਤ ਪ੍ਰਤੀ ਚਿੰਤਾ ਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲੋਕ ਨਾਇਕਾਂ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਦਿਆਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਖੈਰ ਮੰਗਦੀ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸੀ ਬੋਧ ਨੂੰ ਮਾਨਵੀ ਪੌਤੜੇ ਤੋਂ ਕਾਵਿਕ ਸਿਰਨਾਵਾਂ

ਲਿਖਦੀ 'ਅੰਗ ਤ੍ਰੇੜਾਂ ਪਈਆਂ' ਇਕਬਾਲ ਕੈਸਰ ਦੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ ਜੋ ਪੰ. ਜਸਪਾਲ ਜੀਧੀ ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ ਤੋਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਪੀਅੰਤਰ ਅਤੇ ਹਰਮੀਤ ਵਿਵਿਆਰਥੀ ਵੱਲੋਂ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੁਸਤਕ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਰਹਿਤਲ ਵਿੱਚ ਪਏ ਨਾਬਰੀ ਦੇ ਅੱਸਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਨਾਇਕਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਤਲਾਸ਼ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਰਬਾਦੀ ਦੇ ਸਮਾਨੰਤਰ ਲੋਕ ਪੰਥੀ ਪ੍ਰਵਚਨ ਉਭਾਰਦੀ ਲੋਕ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕੰਮੇਆਣਾ ਦੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ 'ਕੋਸਾ ਪਾਣੀ' ਵੀ ਸਮਾਜਿਕ ਹਰ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਵਾਚਦੀ ਹੋਈ ਮਾਨਵੀ ਅਵਚੇਤਨਾ ਵਿੱਚ ਪਏ ਸੁਆਲਾਂ ਦੇ ਵੀ ਰੂਬਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਵੀ ਖੜੋਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬਲਕਿ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਆਸ ਬੀਜਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਅੰਦਰਲੀ ਲੈਅ ਵਿੱਚ ਪਈ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਫ਼ਿਕਰਮੇਂਦੀ ਦੇ ਅਹਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦੀ ਬਲਵੰਤ ਸਾਨੀਪੁਰ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 'ਹਰਭ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ' ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੁਰਖ਼ਤ ਦੌਰ ਵਿਚਲਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗਤੀਆਂ ਦੇ ਖ਼ਾਤਮੇ ਲਈ ਹਲੂਣਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਤੋੜਦੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਵਰਿਆਮ ਸੰਧੂ ਦੀ ਕਵਿਤਾ 'ਵਰਿਆਂ

ਪਿੱਛੋਂ' ਵਿਚਲਾ ਕਾਵਿ ਪਾਤਰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਫਲਸਫੇ ਨੂੰ ਬਿਆਨਣ ਲਈ ਜੀਵਨ ਸਫ਼ਰ ਵਿਚ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀਆਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਤਹਿਤ ਮਨ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਅੰਦੇਸ਼ਿਆਂ, ਝੁਕਾਵਾਂ ਤੇ ਵਿਰੋਧਤਾਈਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਕਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਤੇ ਜੀਵਨ ਤਜਰਬਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨਦਾ ਅੰਤਰਮਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚਲਾ ਕਾਵਿ ਉਚਾਰ ਮਨੋਬਚਨੀ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਵੀ ਬਹੁ ਬਚਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦਖਲ-ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਤੌਰ ਪਕੜਦੇ ਸੁਖਮ ਕਾਵਿ ਅਹਿਸਾਸਾਂ ਦੇ ਮੁਹਾਂਦਰੇ ਦਾ ਸਕਾਰਿਤ ਰੂਪ 'ਚੇਤਿਆਂ' ਦੇ ਚਿਹਰੇ' ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਚਰਨ ਦੀ ਵੱਡ-ਆਕਾਹੀ ਸ਼ਬਦ-ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਤੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ ਪਾਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕਾਵਿਵਾਦੀ ਘਾੜਤ ਕਾਰਨ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦੀ ਲਘਾਇਕ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਜੀਵਨ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਿਰਜਦੀਆਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਗੰਢਵੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਮੇਲਤਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਮਲਵਿੰਦਰ ਦੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ 'ਬਹਿਰ' ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾ ਮੁਖੀ ਰੁਝਾਨ ਕਾਰਨ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਬਿਖਰਣ ਦਾ ਸੰਕਟ ਮੇਡਰਾਅ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਰੀ ਗਰਜਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ ਮੁਹੱਬਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਰਾਹੀਂ ਜੀਵਨ ਆਨੰਦ ਦਾ ਅਭਿਲਾਸ਼ੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਵਾਸ, ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਨਿੱਘ, ਯਥਾਰਥ ਦੀ ਕਰੂਰਤਾ ਦੇ ਅਲੁਕਵੇਂ ਅੱਸਾਂ ਦਾ ਬਾਖੂਬੀ ਚਿਤਰਣ ਹੈ। ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਵਿਰਕ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 'ਪੈਣ, ਪਾਣੀ ਤੇ ਰੇਤ' ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ

ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚਲੇ ਘਰ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਹਿਤਲ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦਾ ਹੋਇਆ ਇਸ ਦੀ ਖੈਰੀਅਤ ਲਈ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀ, ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਬਾਹ ਮੁਹੱਬਤ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਮੇਂਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਝਲਕਦੀ ਹੈ। 'ਮਨ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ' ਡਾ. ਰਵਿੰਦਰ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਸੁਹਿਦਰ ਭਾਵਨਾ ਸੁਖਮ ਅਹਿਸਾਸਾਂ ਨੂੰ ਉਭਾਣ ਦਿੰਦੀ ਹੋਈ ਮੁਹੱਬਤ ਦਾ ਨਿਵੇਕਲਾ ਅਹਿਸਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਵੀ

ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਵਾਹੇ ਚੱਕਰਵਿੰਦੂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕਾਰ-ਵਿਹਾਰ, ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਧੜਕਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੇ ਸੁਪਨਮਈ ਪਲਾਂ ਨੂੰ ਮਾਟਦਾ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਮੁਹੱਬਤ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ' ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ 'ਦਰਸ' ਪਸਿਆਣਾ ਮੁਹੱਬਤ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੇਪਰੇ 'ਤੇ, ਸਭਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਕਦਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਮੁਹੱਬਤ ਜਦ ਮਨਜੀਤ ਪੁਰੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 'ਇਹ ਸਫ਼ਰਾਂ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀਆਂ' ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਨਵੇਂ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਨਵਾਂ ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਸਿਰਜਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਖੂਬੀ ਇਹ ਉੱਭਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗਹਿਰੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨੇ ਅੰਤਰੀਵ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਘਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਬਲਕਿ ਧਰਾਤਲੀ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਆਪਣਾ ਸਿਰਨਾਵਾਂ ਆਪ ਲਿਖਦੀ ਹੋਈ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਆਪ ਤਲਾਸ਼ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੀ ਰਸ਼ਮ ਜੀਵਨ ਲਈ ਖੁਦ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਅਭੇਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਸਾਹਵੇਂ ਹੱਦਾਂ-ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੀਆਂ ਲੀਕਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਕਾਨਕੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਸਿੱਕੇ 'ਤੇ ਟੰਗਦੀ ਹੋਈ ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਸਮਾਜ ਦੀ ਬੇਤਰਤੀਬੀ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਵਿਚਲੀ ਬੇਤਰਤੀਬੀ ਨੂੰ ਖੰਡਿਤ ਕਰਦੀ ਤੇ ਸਵੈ ਇੱਛਿਤ ਯਥਾਰਥ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੁੱਲਾ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਸ਼ਾਇਰੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 'ਹਉਕਾ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ' ਇਸ ਸਮਾਜਿਕ ਰਹਿਤਲ ਅੰਦਰ ਲੋਕ ਚੇਤਨਾ ਤੇ ਲੋਕ ਸੰਵੇਦਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਮਹਿਸੂਸਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਕਵਿਤਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਵਿਚਲੀ ਹਰ ਵਿਸ਼ਵੀ ਤੇ ਖੇਤਰੀ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਵਾਚਦੀ ਹੋਈ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਆਦਰਸ਼ ਤੇ ਹਕੀਕਤ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰਕ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਵਿਚਲੇ ਖਲਾਅ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਅਤੀਤ ਦੀ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜੀਤ ਪਿਆਸਾ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 'ਤੇਰੇ ਕਰਕੇ' ਵਿਚਲੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਅਤੀਤਮੁਖੀ ਅਹਿਸਾਸ ਵਰਤਮਾਨੀ ਦੌਰ ਵਿਚਲੀ ਇਕੱਲਤਾ ਦੇ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਭਾਵੁਕ ਆਵੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਮੁੜਦੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਵਿਤਾ 'ਰਾਤੇ ਕਾਲੀਏ' ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੀ ਹੈ। ਦਲਵੀਰ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਨਿੱਜਰ ਦੀ ਕਵਿਤਾ 'ਦਿਲ ਤੋਂ ਦਿਲਾਂ ਤੀਕ' ਆਪਣੇ ਦਰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਦਰਦਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸਦੀ ਹੈ। ਇੰਦਿਰ ਸਿੰਘ ਪਸਿਆਣਾ ਆਪਣੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ 'ਇੰਦਰ ਧਨੁਸ਼' ਵਿੱਚ ਸਾਕਾਲ ਦੀ ਬਾਤ ਪਾਉਂਦੀ ਪਦਾਰਥਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤਹੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੇਖਦੀ ਹੋਈ ਮਾਨਵੀ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਾਤ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕਾਂ ਮੰਗਾ ਸਿੰਘ ਬਾਬੀ (ਸੁਣ ਨੀ ਜਿੰਦੇ ਮੰਗੀਏ), ਭਾਰਤਬੀਰ ਸਿੰਘ 'ਸ਼ਸਤੀ' (ਨਾ ਪੁੱਛਿਓ ਮੇਰਾ ਹਾਲ), ਜਗਜੀਤ ਨੌਸ਼ਹਿਰਵੀ (ਹਾਲ ਉਬਾਈ ਕਹੀਏ), ਡਾ. ਕੁਲਦੀਪ ਬੋਲ (ਅਪੂਰੀ ਕੈਨਵਸ), ਮੰਗਲ ਮੀਲ ਪੱਤੇ (ਰੂਹ ਦੇ ਗੋਲ), ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ (ਰਾਹਾਂ ਕੁਰਾਹਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ), (ਕਾਮਰੇਡ ਹੋਣ ਦਾ ਪਲੇਨਾ ਪੁੰਗਾਰਾ), ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰਣੀਆ (ਸੁਪਨ ਬਾਗ), ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੇਕਸ (ਚਿੱਟੇ ਪਛਾਵੇਂ), ਰਵੀ ਨੰਦਨ (ਕੋਟਸ), ਮੀਤ ਮਨਪ੍ਰੀਤ (ਚਿਣਗੇ), ਪਰਦੀਪ (ਇਤਾਹ),

ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੱਜਣ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ (ਮੈਂ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ), ਹਰੀਸ਼ ਹਰਭ (ਕੱਚੀਆਂ ਗੜ੍ਹੀਆਂ ਪੱਕੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ), ਜਸਬੀਰ ਗੁਣਾਚੇਰੀਆ (ਥੋਲ ਮੁਹੱਬਤ ਦੇ), ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ (ਪਰਤ ਆਇਆ ਗੱਤਮ), ਬਲਬੀਰ ਬੋਲੀ (ਮੂੰਹ ਕਲਮਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਗਏ) ਆਦਿ ਨੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਵਾਈ।

ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਯੁਵਾ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਰੀਵ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਵਿ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਸਾਰਵੱ ਦਰਪੇਸ਼ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਦੀ ਉਨੀ ਮਿਕਦਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ, ਜਿੰਨਾ ਇਸ ਵਿਚਲਾ ਇੱਕ ਗਿਰਾਪਣ ਆਪਣਾ ਕਾਵਿ ਉਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ

ਹੋਇਆ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਸਵੈ ਤੇ ਨਿੱਜਗਤ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਝਾ ਹੋਇਆ ਸਵੈ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਪਲ ਹੰਢਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ਰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਸਵੈਇੱਛਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਉਜਾਗਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਯੁਵਾ ਕਵੀ

ਰੋਗਿਸ਼ਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਗ਼ਨ ਸਖੀ ਬਿਬਰੇ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਪਲ ਲੱਭਣ ਦੀ ਚਾਹਵਾਨ ਹੈ। ਜਸਪੀਤ ਦੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ 'ਅਹਿਸਾਸਾਂ ਦੀ ਕਿਣ ਮਿਣ' ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਤੇ ਮੁਹੱਬਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਉਸ ਦੇ ਨਿ

{ 2025 ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਹਾਣੀ }

ਨਵਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ, ਜਲੰਧਰ

ਅੰਤਵਾਰ, 28 ਦਸੰਬਰ 2025

ਪੇਚੀਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤਕ ਪਰਤਾਂ ਫਰੋਲਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਹਾਣੀ

ਮਸ਼ਨੂਈ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ 2025 ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪਿਛਲੇੋਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨਤਰ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ, ਕਥਾ-ਜੁਗਤਾਂ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਬਿਰਤਾਂਤਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪੇੜਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਧਰ ਕੇ ਰਵਾਇਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਂਦੀ ਦਿਸਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦੋਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਵਿਲੱਖਣ ਕਥਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਿਕ ਵਰਤੋਂ ਰਾਹੀਂ ਵੱਖਰੇ ਜਾਵੀਏ ਤੋਂ ਅਕੱਥ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਅਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਧੁਨੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਪੰਜਾਬੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਮਿਆਰ ਵੱਲ ਲਿਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਦੰਓ ਦੇ ਨਾਂਅ 'ਤੇ ਇਕ ਹੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ, ਕਥਾ-ਜੁਗਤਾਂ, ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਇਸ ਵਿਧਾ-ਰੂਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਟਿਲ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜੇਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਹਨੀ ਦਵੰਦ, ਹਧਾਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਲੋਕਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਹਾਲਤਾਂ ਕਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਫ਼ਿਤਰਤ ਪੇਚੀਦਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹਰ ਵਰਤਾਰੇ ਨੂੰ ਨਵ-ਸਾਮਰਾਜ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਗਤ, ਲੋਕਾਈ ਦੇ ਜ਼ਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਅਵਚੇਤਨ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬਦਲਾਅ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਵਰਤਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੀਡੀਆ ਕਾਰਨ ਹੋ ਰਹੇ ਇਸ ਸਭ ਕਾਸੇ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸੋਚ ਅਣਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਇੰਨ-ਬਿੰਨ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਹਾਣੀ ਜਿੱਥੇ ਰਵਾਇਤੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਇਹਨਾਂ ਸਮਕਾਲੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਨਵੀਨ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰੰਪਰਾ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਾ ਦੇ ਸੋਝੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਹੋਰ ਵੱਧ ਪੇਚੀਦਾ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਹਾਣੀ ਪੰਜਾਬੀ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ, ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਹਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਰਹਿਤਲ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰਹੋ-ਤੀਹਰੇ ਖੰਬਿਤ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਨਿਵੇਕਲੇ ਭਾਸ਼ਾਈ ਪ੍ਰਯੋਗ, ਵਿਸ਼ੇ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀਗਤ ਨਵੀਨ ਢੰਗ ਕਹਾਣੀ ਸਿਰਜਣ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਾਠਕ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿਚਲੇ ਕੱਥੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਅਕੱਥ ਨੂੰ ਭੀਕੇੜ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦੀ ਚੇਤਨ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਗ਼ੌਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾਰਨ ਸਤਹੀ ਕਹਾਣੀ ਤਾਂ ਉਵੇਂ ਹੀ ਰਿਵਾਇਤੀ ਅਤੇ ਸਥਾਪਤ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਲ 2025 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦਰਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗਿਣਤਾਤਕ ਪੱਖੋਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸਿੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਗਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਪਸ਼ਤ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੋਰ ਪੇਚੀਦਾ ਹੋ ਰਹੀ ਕਹਾਣੀ 'ਆਪਣੀ ਸੰਰਚਨਾ' ਵਿਸ਼ੇ ਅਤੇ ਜੁਗਤਾਂ ਕਾਰਨ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਸ਼ਨੂਈ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਰਹਿਤਲ ਦੀ ਅਸਲ ਤਸਵੀਰਕਸ਼ੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਮਕਾਲੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਕਾਰਨ ਪਾਠਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੀਆਂ ਹਨ।

2025 ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਚਰਚਿਤ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਤੀਫ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਗਿਆ ਹੰਝੂ (ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਰਾਣਾ) ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ‘ਜ਼ੁਬਾਨ ਕੇਸਰੀ’ ਦਾ ਨਾਂਅ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਹਿਤਕ ਪੱਤ੍ਰਿਕਾ ‘ਮੰਤਵ’ ਦੇ ਸਤੰਬਰ-ਦਸੰਬਰ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ। ਇਸ ਬਹੁਪਰਤੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਕੇਸਰੀ ਰੰਗ ਨੂੰ ਕੱਦਰੀ ਮੈਟਾਫਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਬਾਪੂ ਦੇ ਪਰਨੇ ਨਾ ਰੰਗ, ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦਸਤਾਰਾਂ ਦਾ ਰੰਗ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਰੰਗ, ਕੰਨੀਨੀ ਰਾਜ ਦਾ ਰਾਖਵਾ ਰੰਗ, ਇਦਰਜੀਤ ਨਾਂਅ ਦੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਪਾਤਰ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਦਾ ਰੰਗ, ਟੀਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਜ਼ੁਬਾਨ ਕੇਸਰੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕੇਸਰੀ ਰੰਗ ਹਰ ਉਪ-ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬਾਲ ਵੀ ਦਿਵਸ, ਪੂਰਬੀ ਕਲੋਨੀ, ਨੱਢੀ ਹਵਾ ਤਾਂ ਬਚਾਅ, ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਮੌਤ, ਕੰਨੀਨੀ ਰਾਜ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਬਾਂਹ ਦਾ ਸੁੱਨ ਹੋਣਾ, ਦੋ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਰਸਤਾ ਭੱਲਣਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਕੰਰ ਨਾਂਅ ਦੀ ਰੋਬੋਟ ਅਧਿਆਪਕ ਆਦਿ ਕਈ ਸੰਕੇਤ ਸਮਕਾਲ ਨੂੰ ਚਿਤਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਅਸਮਾ ਪਾਠਕ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ 40 ਸਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀ ਇਸ ਪਾਠਕੀ ਪੇਚੀਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਪਾਠਕ ਸਬਰ, ਸੰਤੋਖ ਅਤੇ ਚੇਤਨਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਯਤ੍ਨਤ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਲਵੇ ਤਾਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪੱਤੇਭੇ ਤੀ ਸਮਝ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਪਾਠਕ ਲਈ ਹੀ ਇਹ ਬਿਰਤਤੀਨ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ‘180 ਮਿੰਟ ਦਾ ਆਤੰਕ ਕਾਲ’ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਡਰਾਮਾਟੀ ਕਹਾਣੀ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਟਿਲਤਾ ਪੱਖੋਂ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ‘ਲਤੀਫ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿੱਗਿਆ ਹੰਝੂ’ ਅਤੇ ‘ਸਫ਼ੈਦ ਦਾੜ੍ਹੀ’ ਤੇ ਬੈਠੀ ਤਿੱਤਲੀ’ ਵਸਤੂਵਾਦੀ ਯੁੱਗ ਦੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੇ ‘ਇੱਕ ਦਸਤਾਰ ਰੱਤ ਲਿੱਬੜੀ’ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਾਲੇ ਚੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਅਜੇਕੇ ਦੌਰ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਦੂਜੀ ਕਹਾਣੀ ‘ਇਕ ਮਜ਼ਾਰ ਹੋਰ’, ਲਾਲ ਰੰਤਾ (ਕੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨ) ਨਾਂਅ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ‘ਦੌਲੇ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਚੂਹੇ’ ਦੇ ਮੈਟਾਫ਼ਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲਿਖੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਵਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਂਬ ਅੰਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੌਲੇ ਸ਼ਾਹ ਫ਼ਕੀਰ ਦੀ ਸੁੱਖਤਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ‘ਤੇ ਡੇਰੇ ਵਿੱਚ ਝੜਾਏ ਗਏ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਖ਼ਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਟੋਪ ਪਾ ਚੂਹੇ ਵਗਰੀ ਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਗਤ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਵਸੇ ਆਧੁਨਿਕ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਯਥਾਰਥ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਮੈਟਾਫ਼ਰ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਰਤਾਂਤ ਲਿਵ-ਇਨ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ, ਨੇ ਚਾਈਲਡ ਸੇਵਾ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਅਤੇ ਟਾਗੇਟ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖ ਜੀਵਨ ਜੀਅ ਰਹੀ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸਿਖਰ ‘ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਆਈ ਆਈ.ਟੀ. ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਰਾਣੀ ਦੀ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦੌਲੇ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਜ਼ਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ‘ਹਿਪੀ ਐਂਡਿੰਗ’, ‘ਹੀਂਡ ਹੰਟਰਜ਼’, ‘ਲਾਲ ਰੱਤਾਂ’ ਅਤੇ ‘ਤੁਕਮ’ ਦਾ ਕਥਾਨਕ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਭਿੰਨ ਧਰਮਾਂ, ਜਾਤਾਂ, ਅਤੇ ਸਮੁਦਾਇਆਂ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਧਰਾਤਲਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਸੰਭਿਆਚਾਰਵਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਉਸ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਨੁਭਵਾਂ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਅਤੇ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਦੀ ਬਿਰਤੀ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਤਹੀ ਕਥਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਸਫ਼ਰਨਾਮੇ ਦਾ ਭੁਲੇਖਾ ਵੀ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਵਿਸ਼ਵੀਕਰਨ ਅਤੇ ਵਸਤੂਵਾਦੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਗਤ ਵੱਲੋਂ ਖੇਡੀ ਜਾਂਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਇਕ ਕਹਾਣੀ ‘ਸੱਚ ਘਰ ਦਾ ਰਾਹ’, ਮਨਕਬੀਆਂ (ਬਿਦਰ ਬਸਰਾ) ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਯੁੱਗ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਮਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਦੇ ਦਲਿਤ ਲੋਕ ਹੀ ਝੱਲਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕੱਪੜੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖੇਡੀ ਜਾ ਰਹੀ ਇਸ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨਾਲ ਦਲਿਤਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਕੇਵਲ ਅਸਮਰੱਥਤਾ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਸਾਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਸੰਰਚਨਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਸਾਧਾਰਨ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਿਰਜਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪੱਤੇਭੇ, ਪਿੰਡ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਬਦਲ ਰਹੇ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਨੂੰ ਚਿਤਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਥਾਕਾਰ ਬਸਰਾ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਜਰਬੇ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਮੂਲ ਬਣ ਉਸ ਦੇ ਪਾਤਰਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਕੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵੱਲ ਅਹੁਲਦੇ ਮਨਯਥਾਰਥ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ‘ਇਨਕਾਈਡਰ’, ‘ਕੱਲ੍ਹ ਵੀ ਆਉਣੇ’ ਅਤੇ ‘ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਗੁਰਲਾਭ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ’ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਮਸ਼ੀਨੀ ਯੁੱਗ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਕਹਾਣੀ ‘ਬਿਖੜੇ ਪੈਂਡਿਆਂ ਦਾ ਨਾਚ’ ਹੈ। ਕਥਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਗੇ ਫੁੱਲ (ਡਾ. ਰਾਜਪ੍ਰੀਤ ਕੰਰ ਬੈਨੀਪਾਲ) ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇਹ ਦੂਹਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਅਜੇਕੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਬਣ ਵਿਚਰ ਰਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਕੋਚਿੰਗ ਸੈਂਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਚਿੰਗ ਲੈ ਕੇ ਭਾਰਤਕ ਰੰਗ ਵਿਚਰ ਰਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਅਸਫ਼ਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ‘ਚ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ ਹੋਠ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਊਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖ਼ਤਮ ਵੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਤਰਸਯੋਗ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀਕਾਰਾ ਨੇ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਮਾਰਮਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਿਤਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਜੇਕੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਵੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਡੂੰਘੇ ਅਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਵਿਸ਼ੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਜ਼ਰਾਇਲ ਤੱਕ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਅਜੇਕੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਲੰਗਡੰਗ ਹਰ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਫੂਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਕਥਾਕਾਰਾ ਨੇ ਬਹੁਪਰਤੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਤਰ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਚਿਤਰਣ ਇਹਨਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗਕਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਿਖੜੇ ਪੈਂਡਿਆਂ ਦਾ ਨਾਚ, ਸੁੱਚੀ ਫੁਲਕਾਰੀ, ਕਥਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਗੇ ਫੁੱਲ ਸਰਗਮ ਵਿਰੁਧੇ ਸਾਜ਼ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਬੰਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ।

ਨੌਜਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਬਾਰੇ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ‘ਸੁਪਨਾਂ ਦਾ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ’ (ਸੋਦੀਪ ਸਮਰਾਲ) ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਕਹਾਣੀ ‘ਬਸ! ਇਤਨੀ ਸੀ ਬਾਤ’ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿਰਜੇ ਇਸ ਕਥਾਨਕ ਵਿੱਚ ਇਕ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਤਰਥੀਏ ਢੰਗਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਖ਼ਤ ਅਸੂਲਾਂ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤ ਚੇਤਨ ਮਨੋਰੰਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਨੇ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਲਈ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਢੰਗਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾ ਕੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਅਪਣਾ ਕੇ ਸਹੀ ਗ਼ਲਤ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਮਰਾਲਾ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਤਰਾਂ ਦੀ ਭਿਤਰਤ ਸਮਝਣ ਲਈ ਮਨੋ-ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸਤੂਵਾਦੀ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਤਰਨੁੀ ਵਿਰੋਧਾਂ, ਡਰਾਂ, ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਗਤੀ, ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਨਾ ਸਿਰਜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੋਦੀਪ ਸਮਰਾਲਾ ਦਾ ਨਾਂਅ ਅਜਿਹੇ ਕਥਾਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ

ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਹਿਤਕ ਗਸਾਲਿਆਂ ‘ਚ ਛਪ ਕੇ ਹੀ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਸਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਵਿਲੱਖਣ ਕਥਾ ਜੁਗਤਾਂ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਮਕਬੂਲੀਅਤ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਠਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਸੰਦ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੌਸਮ ਠੀਕ ਨਹੀਂ (ਪਰਗਟ ਸਿੰਘ ਸਤੌਜ) ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ‘ਮਿੱਟੀ’ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵੀ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਨੂੰ ਰੇਖਾਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਟੁੱਟਣ ਦੇ ਦਰਦ ਨੌਕਰੀਪੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਪਰਵਾਸੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਬੇਵੱਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਦਰਦ ਮਾਨਸਿਕ ਤਣਾਅ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। 2017 ਦਾ ਸਾਰਾਂ ਪੁਸਕਾਰ ਜੇਤੂ ਗਲਪਕਾਰ ਸਤੌਜ ਬਹੁਵਿਧਾਵੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਨਾਵਲ ਵੀ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀ ਵੀ, ਨੇ ਪੇਸ਼ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਿਲੱਖਣ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਕਹਾਣੀ ‘ਟੀਨ ਏਜਜ਼’ ਵਿੱਚ ਸੰਵਾਦ ਸ਼ੈਲੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ‘ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁਧੇ’ ਬੰਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਚਿਤਰਣ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਰਚੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਲੱਖਣ ਸ਼ੈਲੀ ਕਹਾਣੀ ‘ਹਲਕਵਾਅ’ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਡਾਇਰੀ ਲੇਖਨ ਜਾਂ ਸਵੈ-ਸੰਵਾਦ ਰੂਪੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ‘ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਗਲਪੀ ਜੁਗਤਾਂ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਈ ਮੁਹਾਰਤ ਕਾਰਨ ਇਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਕਬੂਲ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ। ਸਤੌਜ ਦੇ ਸੰਰਨਾਤਮਕ ਬਿਰਤਾਂਤਕ ਢੰਗ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਕੋਨਵੇਜ਼ ‘ਤੇ ਕਥਾ ਸਿਰਜਣ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਦੀ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਗਵਾਹ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਹਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀਕਾਰਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਇਸ ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਹਾਣੀ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ-ਤਿਹਾਈ ਹੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਗੁਣਤਾ (ਮਿਆਰ) ‘ਤੇ ਪੂਰੀਆਂ ਉਤਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਹਾਣੀ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਕਾ-ਦੁੱਕਾ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਬਾਕੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਦਰਜੇ ਦੀਆਂ ਹੀ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਹਾਣੀਕਰ ਰਵਾਇਤੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਅ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਤੋਂ ਲਿਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਕਹਾਣੀ ਵਿਧਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਦਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਲੇਖਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਈ ਇਸ ਖੜੋਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਥਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਘਾਟ, ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਬੁਣਤੀ ਵਿੱਚ ਖੱਪ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲੋਂ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਤਰਜੀਹ ਹੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਕਹਾਣੀ ਲਿਖਣ ਨਾਲੋਂ ਬੱਸ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪੁਸਤਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਵਾਉਣ ‘ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੀਡੀਆ ‘ਤੇ ਵਾਈਰਲ

ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋੜ-ਤੋੜ ਕਰ ਛਪਵਾ ਲਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ‘ਤੇ ਛਪਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਫ਼ੇਰਹਿਸਤ ਹੈ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਕਿਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਲੇਖ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਥਾ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਲੀਆਂ ਖੂਬੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਜਿਹੇ ਕਹਾਣੀਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਚੰਨ ਚਾਨਣੀ ਤੇ ਚਕਰੇ (ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਿਨਹਾਸ) ਦਾ ਨਾਂਅ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਵੇਂ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨਾਮਵਰ ਪੱਤ੍ਰਿਕਾਵਾਂ ਸਿਰਜਣਾ, ਤਾਸਮਿਨ ਤੇ ਅੱਖਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਕਥਾ-ਤੰਤਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਰਚਨਾਵਾਂ ਕਹਾਣੀ ਵਿਧਾ-ਰੂਪ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ ‘ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਹੋਰ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਾਸ਼! ... (ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ) ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਰਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਸਮਾਜਕ ਮਸਲੇ, ਦੇਸ਼ ਵੰਡ ਦੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਮਾਨਵੀ ਸੰਵੇਦਨਾ ਵਰਗੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੰਰਚਨਾ ਪੱਖੋਂ ਬਿਰਤਾਂਤਕ ਖੱਪਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ‘ਕਫ਼ਨ’, ‘ਖੁੰਦਕ’, ‘ਲਓਡਰ’, ‘ਮੈਂ ਬੇਚਾਰੀ ਨਹੀਂ’ ਅਤੇ ‘ਕਾਸ਼’ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੇਸ ਪਰਦੇਸ (ਮਾ. ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਰੌਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਕਹਿਰੀ ਘਟਨਾਵੀ ਵਿਵਿਤ ਵਾਲੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਗਰੀਬੀ, ਡੋਰਾਵਾਦ, ਮੋਬਾਈਲ ਦੀ ਬੁਰੀ ਆਵਾਤ, ਘਰੇਲੂ ਪਰਵਾਕਰ ਮਸਲੇ, ਪੁਲਸ ਦੀ ਮਾੜੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ, ਪਰਵਾਸੀ ਜੀਵਨ, ਦਾਜ ਦੇ ਚੋਣ ਸਿਸਤਮ ਵਿਚਲੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਕ-ਹੋ ਨੂੰ ਛੱਡ ਇਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨਹੀਂ, ਸੰਸਮਰਣ ਦੀ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਘਾ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ‘ਕੁੜੀ ਕਹਾਣੀ ਬਦਦੀ ਗਈ’ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪਰਵਾਸੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅਤੀਤ ਦੇ ਤਜਰਬਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਪੇਨਿਆਂ ਨੂੰ ‘ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ’ ਹੈ। ਸ਼ਿਸ਼ਤਾ ਨਾਤਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝ ਤੇ ਵਿਆਹ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿਚਲੇ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾ ਕੇ ਵੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮੁਖਤਾਰ ਗਿੱਲ ਦੇ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ‘ਤ੍ਰਿਕਾਲਾ’ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਰਦਾਂ, ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਹੱਕ-ਸੱਧ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀਆਂ ਕਈ ਪਰਤੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਚੁਠੇ ਹੋਏ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਕਈ ਛੋਟੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਹ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰ ਕਥਾ-ਤੰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਣਗੌਲਿਆਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

60 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਾਹਿਤ ਸਿਰਜਣਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਤੇਲੂ ਰਾਮ ਕੁਮਾੜਾ ਦਾ ਨਵਾਂ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ‘ਆਖਰੀ ਕਤਾਰ ਦੇ ਯੇਥੇ’ ਵਿੱਚ 18 ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਆਮ ਜੀਵਨ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਕਰਦੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਨੇ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵੀ ਵਿਉਂਤਬੱਧਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਬੰਬੇ ਦੇ ਕੇ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ‘ਟਰੇਡ’ ਅਤੇ ਦਿਆਲਾ ਬੰਦੇ ਵੱਢ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜਿਕ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਾਣੀ ‘ਅੱਜਰਾਂ ਦੀ ਗੁਫਤਰਗੂ’ ਖ਼ਾਸ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਦੇ ਅਜ਼ਾਦ ਸੰਵਾਦੀ ਰੰਗ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਵਸਤੂਵਾਦੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਾ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਯੱਤਰ ਵਜੋਂ ਵਿਚਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਾਜਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਘਾਟ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਅਜੇਕੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਕਸੌਟੀਆਂ ਕਰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਸਤਕਾਂ ਅੱਧ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਡੋਰਾਵਾਦ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਕਈ ਪੱਲ ਖੋਲ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੇਤਰ ਰੰਗ ਮਾਹਿਰ ਡਾ. ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇ ਵੀ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਗਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਬੋਹੜ ਅਤੇ ਯੱਥ ਰਾਤ ਦੀ ਮੌਤ। ਇਹਨਾਂ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੇ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਵਾਦੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਰਹੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਅੰਰਤ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਥੇ ਦੂਜੇ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਦਾ ਸੂਰ ਪਾਤਰਾਂ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਿੱਤਰਣ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸਚਦਾਨਾ (ਅਮਰ ਗਰਗ ਕਲਾਦਾਨਾ) ਨੈਤਿਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ‘ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਪੁਸਤਕ ਹੈ। ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਇਹਨਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਤ ਤੰਤਰ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਾਂਗ ਲੋਕਾਈ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੰਝੂ ਡਿੱਜੀਆਂ ਬਾਤਾਂ (ਕਰਨੇਲ ਸਿੰਘ ਵਜ਼ੀਰਾਬਾਦ) ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕਥਾਕਾਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮਕਸਦ ਨੈਤਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦੌਰ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਰਗੇ ਹਨ। ‘ਕਣਕਵੰਨੀ ਭਾਬੀ’, ‘ਦੇ ਗੁੱਤਾਂ ਕਰ ਮੋਰੀਆਂ..’, ‘ਧੀ ਕਾਣੀ ਚੰਗੀ’, ‘ਰੰਦੀ ਕਿਤਾਬੀ’ ਜਾਂ ‘ਕੱਜ ਵਾਲੀ ਭੈਣ’ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਡਾਲਰ ਦੀ ਕੀਮਤ (ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੁੱਸਾ), ਪਾਣੀ ਦੇ ਬੁਲਬੁਲੇ (ਮਮਤਾ ਸੋਤੀਆ ਸੇਖਾ) ਅਤੇ ਹੁੰਦ ਵਿੱਚ ਜਗਦੀ ਬੱਤੀ (ਮਹਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪਾਲੀਵਾਲ) ਵੀ ਇਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਹਨ।

ਇਸ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਪੜਾਅ ਦੇ ਕਹਾਣੀਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀਆਂ ਕਥਾ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਛਪੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਕਾਰਨ ਆਪਣਾ ਇਕ ਮਿਆਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਲੜੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਹਨਾਂ ਕਥਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਥਾ ਸਿਰਜਣ ਢੰਗ, ਪਾਤਰ ਚਿਤਰਨ ਤਕਨੀਕਾਂ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਗੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਝੌਲੀ ਪਾਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸਤਨਾਨਾ (ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ) ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਦਾ ਅੱਠਵਾਂ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਭੂਗੋਲਿਕ ਖਿੱਤੇ ਤੱਕ ਮਹਿਵਦੂ ਜਾਣੀ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਦੇ ਕਈ ਰੰਗ ਦਿਸਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਤੇ ਜੀਵਨ ਅਨੁਭਵਾਂ ‘ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

‘ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ’, ‘ਆਖਰੀ ਚੀਕ’ ਤੇ ‘ਜ਼ਾਬਤਾ’ ਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਹੋਰ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ‘ਇਹ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ’ (ਨਿਰੰਜਣ ਬੋਰਾ) ਦਾ ਇਸ ਸਾਲ ਛਪਿਆ ਨਾਰੀ ਮਨ ਦੀ ਪਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਨੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਰਦਿਆਂ ਨਿੱਕੇ-ਨਿੱਕੇ ਪਲਾਂ ਵਿਚਲੇ ਤੰਤਾਂ, ਤਣਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੰਰਤ ਮਨ ਦੀ ਬਾਹ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਮਾਜ, ਸੱਭਿਆਚਾਰ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਜਾਤ ਪਾਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧਾਂ ਨੂੰ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਸੰਵਾਦ ਸ਼ੈਲੀ ਅਤੇ ਮਲਵਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਸਲਿਆਂ ਦਾ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਚਿੱਤਰਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ‘ਨਰ ਬੰਦਾ’, ‘ਮਦਰ ਡੇ ਗਿਫ਼ਟ’ ਅਤੇ ‘ਇਹ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ’ ਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਕਥਾ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵੱਡੇ ਤਤਕੇ ਦਾ ਸੁਪਨਾ (ਡਾ. ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੰਰ ਚੌਹਾਨ) ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਇਕਹਿਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਵਾਸੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਟਕਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਰਜਨਾਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹ

ਸਾਹਿਤ ਮਨੁੱਖੀ ਕਲਪਨਾ, ਸਿਮਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਕਲਾਤਮਿਕ ਬਿਬਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੇ ਆਤੰਕੀ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਸਾਹਿਤ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਇਹ ਸਿਰਜਣੀ ਵਰਤਾਰੇ ਗਹਿਰੇ ਸੰਕਟ ਹੇਠ ਹਨ। ਇਸ ਹੜ ਵਿੱਚ ਪਰੋਸੇ ਜਾ ਰਹੇ ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨਟੈਂਟਨੁਮਾ ਮਿਗਛਲ ਵਿੱਚ ਮਾਨਵੀ ਕਲਪਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਖੀਣ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਸਿਮਰਤੀਆਂ ਅਪੰਗ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਖੰਭ ਹੇਠ ਸਿਸਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪਾਠਕ/ਦਰਸ਼ਕ/ਸਰੋਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਅੰਤਵਾਦ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਬੇਬਾਰਮੋਟ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਵਲ ਵਰਗੀ ਯਥਾਰਥ ਧਰਮੀ ਵਿਧਾ ਦਾ ਸਿਰਜਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੜਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੁੱਖਾਰ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚਲਾਭ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਬਿਗਲ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 2025 ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਨਾਵਲ ਬਹੁਪੱਤੀ ਵਸਤੂ ਜਗਤ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮੁੱਖੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਾਲਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਤੀ ਰੁਦਨ, ਪੁਰਸ਼ ਤੰਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਪਤ ਬਣਤਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ, ਜਾਤੀ-ਜਮਾਤੀ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਿਕਟਕਾਲੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਕਟਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਕਥਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਸਮਕਾਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਵਲਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਸਤੂ

ਸਮਾਜਿਕੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਗੁਮਾਂਸਿਕ ਬਿਰਤਾਂਤਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਲੇਖਣੀ ਰਜਿਸਟਰ ਹੁੰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਵਲੀ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪ੍ਰਸੰਗਾਂ, ਪਾਤਰਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਲਪੀ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਢਾਲਣ ਵਾਲੀ ਕਥਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਖਾਮੀਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਹਾਸ਼ੀਅਤ ਪਿਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਚੇਚੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਭਰੀ ਪ੍ਰਵਚਨਕਾਰੀ ਨੀ ਮੁਹਦਾਰ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਵਲ ਨਿਗਰਾ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਤੀ ਗੁਮਾਂਟਿਕ, ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾਭਾਵੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਘਰਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਵਲੀ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਾਲ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸ਼ਕਤਨਾਮਾ ਆਪਣੇ ਨਾਵਲ ‘ਨਲਵਾ ਜਰਨੈਲ ਬਾਬੇ’ ਨਾਲ ਅਗਲਾ ਵਾਧਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਜਰਨੈਲ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲਵਾ ਦੇ ਨਾਇਕਤਵ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਬਿਰਤਾਂਤਕ ਨਿਸ਼ਾ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਨਾਵਲਕਾਰ ਨੇ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲਵਾ ਦੇ ਜਨਮ, ਬਚਪਨ, ਘਰ-ਪਰਵਾਰ ਸਮੇਤ ਖਾਲਸਾ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਰਤ ਲਈ ਲੜੇ ਯੁੱਧਾਂ ਦੀ ਰੌਚਿਕ ਬਿਰਤਾਂਤਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲਵਾ ਦਾ ਦਲੇਰਨਾ ਵਿਅਕਤੀਤਵ, ਖਾਲਸਾ ਰਾਜ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਅਤੇ ਸੁਰਮਗਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਨਲਵਾ ਦੇ ਬੁਲੰਦ ਨਾਇਕਤਵ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ। ਨਾਵਲ ਦੀ ਪੜਤ ਸਧਾਰਨ ਬੁੱਧ ਚਿੰਤ ਵਾਲੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਮਾਂਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦੇ ਗੁਆਚੇ ਆਭਾ ਮੰਡਲ ਪ੍ਰਤੀ ਰੁਦਨ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਕਥਨ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤਾ ਲਈ ਲੇਖਕ ਟੈਸਟਟ ਅੰਦਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਾਵਲ ਦੀ ਉਚ ਆਤਮਾ ਗਾਇਬ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅੰਤਰ ਆਪਣੀ ਜਨਵਾਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਚੇਤਨਾ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਥਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਤੱਕ ਪੁੱਜਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਲਦੇਵ ਇਸ ਦੇ ਇਸ ਨਾਵਲ ਦੇ ਅਹਿਮੀਅਤ ਸਿੱਧ ਅੰਦਰ ‘ਖਾਲਸਾ ਰਾਜ’ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸਿੱਖ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਫਗਾਨਾਂ, ਜਹਾਦੀਆਂ, ਪਠਾਨਾਂ, ਹਾਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਨਲਵਾ ਦੀ ਟੱਕਰ ਦੇ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪਰੰਪਰਾ ਸਿੱਖ ਬਨਾਮ ‘ਗੈਰ’ ਦੇ ਤੰਤਰ ਵਾਲੀ ਸਰਲਚਿੰਤ, ਇਕਹਿਰੀ ਤੇ ਰੇਖਕੀ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਾਵਲ ਬਨਾਮ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੰਤਰ ਤੋਂ ਵਿੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਥਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਅੰਦਰਲੇ ਅੰਤਰ ਵਿਰੋਧਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵੱਲ ਰੁਚਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ ਨਾਵਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਤਾਲੀ ਦੇ ਬਟਵਾਰੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਮਕਾਲ ਤੱਕ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਤਰਤ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਨੀਭ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਫਿਕਰਮੰਦੀ ਦੀ ਸਤਹੀ ਬਿਰਤਾਂਤਕਾਰੀ ਵਾਲੇ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਲ ਸਿਰਜੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਨਾਵਲੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨਿੰਤਰ ਦੁਹਰਾਅ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਫਗਾਨਾਂ ਦੇ ਸੰਤਾਪ ਤੇ ਚੁਰਾਸੀ ਦੀ ਚੀਸ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਨਵਵਾਦੀ, ਉਦਾਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕਤਾ ਕਥਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਲ ਦੇ ਕਈ ਨਾਵਲ ਵੀ ਪੋਟੀ ਸਦੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਆਦਰਸ਼ਕ ਤੇ ਗੁਮਾਂਸੀ ਗਲਪੀਕਰਨ ਕਰਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਲੇਖਕ ਕਿਰਪਾਲ ਕਜ਼ਾਕ ਆਪਣੇ ਪਲੇਨੇ ਨਾਵਲ ‘ਇਤਿ ਕਥਾ’ ਨਾਲ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦਰਸ਼ੀਕ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਵਲ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੰਜ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੇ ਤੋਂ ਫੈਲੀ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉਪਰੰਤ ਰਸਵਾਤਸ਼ਾਸ਼ੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੀ ਟੁੱਟ ਭੱਜ ਸਮੇਤ ਦਲਿਤ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ, ਆਰਥਿਕ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ ਆਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਾਵਲੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਮਾਲਵੇ ਦੇ ਰਿਆਸਤੀ ਪਿੰਡ ਦਿੱਤਪੁਰਾ ਦੀ ਰਿਆਸਤੀ ਜਾਗੀਰਦਾਰੀ ਦੇ ਟੁੱਟਦੇ ਤਲਿਸਮ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਲਹਿਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਸਮੇਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਸਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਵੀਆਂ ਆਰਥਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਪਸ਼ਮੇਜਰ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ-

ਨਾਤਿਆਂ, ਕਾਰ-ਵਿਹਾਰ, ਕੰਮ-ਧੰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਇਕ ਪਾਸੇ ਜਗੀਰੂ ਸੱਤਾ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਪਛਾਣ ਦੀ ਸਲਾਮਤੀ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਦਵੰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, ਭੂਗਾ ਸਿੰਘ, ਗੁਰੇ, ਬਖਤਵਾਰ, ਨੌਨਿਹਾਲ, ਲਾਲ ਜੀ ਅਤੇ ਵਿਸੇ ਆਦਿ ਪਾਤਰਾਂ ਦੀ ਉਸ ਜਗੀਰੂ ਹਉਮੈ ਤੇ ਘੁਮੰਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਉਪਰੰਤ ਮਿਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੱਕਾਂ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾਲ ਜਾਗਰੂਕ ਹਾਸ਼ੀਆਗਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਕੇ ਟੁੱਟਦਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਸਤਿਤਵ ਦੀ ਦੂਜੀ ਲੜਾਈ ਸਮਾਜਿਕ, ਆਰਥਿਕ ਵਿਤਕਰੇ ਭੇਗਦੇ ਸਰਵਣ, ਨੰਜਾ, ਸੁੱਚਾ, ਚਾਰੂ, ਚੰਦ, ਲੱਖਾ ਵਰਗੇ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਲੜਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਹਰੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਉਪਰੰਤ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਆਮਦ ਨਾਲ ਦਿੱਬੇ ਦੇ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ, ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਤਣਾਅ,

ਬਦਲਦੇ ਆਰਥਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਲੰਮੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅੰਤਰਾਲ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਜਾਤੀ-ਜਮਾਤੀ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਹਰਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਹੋਵਾਉਂਦੀਆਂ ਕਲਿਆਣੀ, ਸ਼ੀਸ਼, ਲਾਭ, ਗੰਮਤੀ ਵਰਗੀਆਂ ਨਾਰੀ ਪਾਤਰਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਉਚਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਮਰਦਾਵੀ ਪਿੱਤਰ ਸੱਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਇਹ ਵੱਖਰਾ ਮੁਹਾਜ਼ ਹੈ। ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਗਿਰੀਰਾਜ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦਾ ਨਾਵਲ ‘ਲੋਗ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਮੇਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪਤਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਮਾਨਵੀ ਗਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਜਟਿਲਤਾ ਨੂੰ ਚਿਤਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਪਾਲ ਕਜ਼ਾਕ ਦਾ ਇਹ ਨਾਵਲ ਸਮਾਜਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਨੀਭ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਚਿੰਤਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਜ਼ਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਤਰਾਂ ਦੀ ਮਨੋ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਰਚਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਵਲ ਸਾਲ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕੰਮੇਆਣਾ ਦਾ ਨਾਵਲ ‘ਰਾਵੀ ਤੋਂ ਘੱਗਰ ਵਾਇਆ ਸਤਲੁਜ’ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਵਲ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸੁਤੰਤਰ ਨਾਵਲਾਂ ਦੀ ਕਥਾ ਸਮਾਜਿਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਸੀ ਕਥਾ ਤੰਦਾ ਪੰਜ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਛੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਾਵਲ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਰਤਾਨਵੀ ਰਾਜਸੀ ਸੱਤਾ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮੌਕੇ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ ਉਜਾੜੇ ਦੀ ਕਸਕ, ਹਰੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਅਲਪ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਨਕਸਲਵਾੜੀ ਲਹਿਰ, ਜਾਤੀ-ਜਮਾਤੀ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਖਿੱਚੋਤਾਣ, ਪੰਜਾਬ ਸੰਕਟ, ਪਰਵਾਸ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਆਦਿ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਰਵਾਇਤੀ ਖੇਤੀ ਅਰਥਚਾਰੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹਰੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਉਪਰੰਤ ਖੇਤੀ ਸੰਕਟਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਘਾਰ, ਪਰੰਪਰਕ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਕੰਮ-ਧੰਦਿਆਂ ਵਾਲੇ ਪਰੰਪਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਸਰਵਿਸ ਸੈਕਟਰ ਤੱਕ ਦੇ ਸਫ਼ਰ, ਸੋਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ

ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਸਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਤੇ ਵਪਾਰੀਕਰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਰੁਝਾਨਾਂ ਦੀ ਬਿਰਤਾਂਤਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕੰਮੇਆਣਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਨ ਤੇ ਬਟਵਾਰੇ ਦੇ ਦੁਖਾਂਤ ਦੀ ਮਿੱਸ ਨਾਲ ਝੰਬੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬੰਦੇ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਪ੍ਰਤੀ ਗਹਿਰੀ ਸਮਝ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਤਮਾਮ ਸੰਕਟਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਉਭਾਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਹਿਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਵਲ ਪੰਜਾਬੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼, ਸੱਤਾ ਸਿਆਸਤ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ/ਵਿਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਲਕੀਰੀ ਬਿਰਤਾਂਤਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮਨੋਰਥਭਾਵੀ ਯਥਾਰਥੀ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਵਲ ਦਾ ਇਕ ਰੁਝਾਨ ਸਮਕਾਲ ਦੀਆਂ ਚਲੰਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਤੰਤਰਵੰਤ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਦਾ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਰੋਨਾ ਕਾਲ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗਨੁਮਾ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਇਸ ਨਾਵਲੀ ਪ੍ਰਵਚਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਾਵਲ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਗਹਿਰ ਵਿੱਚ ਉਤਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਸਤਹੀ ਤੇ ਇਕਾਂਗੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣੀ ਸੁਰ ਅਖਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਵਲੀ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਵਾਪਰੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਘਟਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਲੋਕ ਰੋਹ ਦੀ ਪਰਿਚਿਤ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਰਾਜਸੀ ਸੱਤਾ, ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਰੁੱਧ ਜਨਤਕ ਘੱਲਾਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਕਥਾ ਰੂੜੀ ਨੂੰ ਦਿੱੜ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਜਸਪਾਲ ਮਾਨਖੇਡਾ ਮੁੜ ਆਪਣੇ ਨਾਵਲ ‘ਹਵੇਲੀਆਣਾ’ ਨਾਲ ਇਸ ਸਾਲ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰਦਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਬਿਰਤਾਂਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਧਨਾਢ ਜ਼ਿੰਮੀਦਾਰ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਗੜੇਲੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਹੋਂਦਗਰ ਧੀ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰ-ਜ਼ਨਾਹ ਦੀ ਘਟਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਲੋਕ ਘੱਲ ਲੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰਾਜਸੀ ਪਿਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲਤ-ਪਨਾਹੀ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਪੁਲਸਤੰਤਰ ਅਤੇ ਪਾਸਤਵਾਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਾ ਉਗਰ ਰੂਪ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਜਿਹੀ ਮਾਰੂ ਸੱਤਾ ਦੇ ਗਠਜੋੜ ਵਿਰੁੱਧ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਲਾਮਬੰਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਏਕਤਾ ਨਾਲ ਜਿੱਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਮਾਨ ਦੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਾਲਾ ਇਹ ਨਾਵਲ ਪ੍ਰਗਤੀਵਾਦੀ ਚੇਤਨਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੈ। ਨਾਵਲੀ ਪ੍ਰਵਚਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਬਿਰਤਾਂਤਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਪਾਟ ਵਸਤੂ ਵਰਦਿਆਂ, ਪਾਤਰਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪਿਰਬੰਦੀ ਅਤੇ ਲਾਊਡ ਸੁਰ

ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਵਾਇਤੀ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਬੱਝਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਥਾ ਲਹਿਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮਜੀਤ ਰੰਡੇ ਦਾ ਨਾਵਲ ‘ਚਾਰ ਗੁਰੀਲੇ’ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਤੇ ਜ਼ਬਰ-ਜ਼ਨਾਹ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੱਤਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਮਾਨ ਸਿਰਜਦਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਜਗਜੀਤ ਸੱਗੇ ਵਰਗੇ ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਪਾਤਰ ਪੁਲਸ ਤੇ ਰਾਜਸੀ ਸੱਤਾ ਦੇ ਖੁੱਖਾਰ ਪੰਜੇ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦੇ ਆਦਿਵਾਸੀ ਗੁਰੀਲਿਆਂ ਨਾਲ ਰਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸਮਤਾਮੂਲਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਸੱਤਾ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਟੱਕਰ ਦੀ ਕਥਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਵਾਹਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਲਹਿਰ ਦੀ ਅਧੋਗਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਕ ਵੇਰਵੇ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਕ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋ ਕੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਲ, ਜੰਗਲ ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਲਾਮਤੀ ਲਈ ਲੜਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਤੱਕ ਪੁੱਜਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਥਾ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਨੇਕਾਂ ਗੈਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵੇਰਵੇ ਲੇਖਕ ਦੇ ਮਨਭਾਉਂਦੇ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਪਟੇ ਹਨ, ਪਰ ਰਚਨਾ ਦਾ

ਅਵਚੇਤਨ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਤਮਾਮ ਹਾਸ਼ੀਅਤ ਪਿਰਾਂ ਦੇ ਸਾਝੇ ਸੰਘਰਸ਼ੀ ਮੱਧ ਪ੍ਰਤੀ ਸੋਧਿਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਨਾਵਲ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜਸੀ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੱਤਾ ਦੇ ਜ਼ਾਲਮਾਨਾ ਰਵੱਈਏ ਵਿਰੁੱਧ ਜਨਤਕ ਚੇਤਨਾ ਜਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਚਿਣਥਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਇਸ ਸਾਲ ਛਪਿਆ ਗੁਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਮਘਾਣੀਆਂ ਦਾ ਨਾਵਲ ‘ਚਾਨਣ ਦਾ ਬਸਤਾ’ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਲਹਿਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਗਲਪੀਕਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਗੋਬੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਧੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਲੁੱਟ ਦੇ ਤੰਤਰ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਲਹਿਰ ਵੱਲੋਂ

ਨਿਕਟਕਾਲੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਉਦਾਮਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਕਾਰਕੁੰਨ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁਨਰ ਜਨਮ, ਅਖੰਤੀ ਗੋਬੀ ਤਾਕਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੈਰ ਅੱਧ-ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੀ ਗਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਧ ਨਾ ਮੂਲ ਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੂਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਦੀ ਕਥਾ ਵਸਤੂ ਅੰਨਥੋਂ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਡਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲੁੱਟ-ਖੁਸ਼ੁਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋ ਕੇ ਸੂਚਨਾ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਧਰਮ, ਆਸਥਾ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ‘ਡਿਜੀਟਲੀਕਰਨ’ ਹੋਣ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਨੇ ਤਰਦੀਆਂ-ਤਰਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਲਕੀਰੀ ਕਥਾਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪਾਤਰਾਂ ਦੇ ਸਰਲਚਿੰਤ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਿੱਧ ਪੱਧਰੇ ਵਿਹਾਰ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹਰ ਵਸਤੂ ਵਰਤਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ਮੂਲਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਿਰਜਿਆ ਹੈ। ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਹਿਜੀ ਦਾ ਨਾਵਲ ‘ਬੀ ਬੀ ਟੂ’ ਡਿਜੀਟਲ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਗਲੈਮਰੀ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨ ਚੜ੍ਹੀ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਵਰਚੁਅਲ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਗਲਪੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਵਿਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿਸਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਯਥਾਰਥ ਅਤੇ ਵਰਚੁਅਲ ਯਥਾਰਥ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਕਥਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਨਿਰਮਾਣਕਾਰੀ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਤੁਰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰ ਵਿਰੋਧਾਂ ਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਪਾਏ ਵਾਲੇ ਪਰੰਪਰਕ ਪ੍ਰਤੀਮਾਨਾਂ ਦੀ ਜੱਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਕੇ ‘ਸੁਰਖਿਧੁ’ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਰੋਕਸੀ, ਕਾਵਿਆ, ਅਵੀ, ਜਸ, ਪੁਨਮ ਵਰਗੇ ਪਾਤਰਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਲੜੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਵਾਦ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਦੀ ਸਲੋਗ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਭੁਲਾਵੇ ਸੰਸਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਵਲ ਦੇ ਕਈ ਪਾਤਰ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸੈਲਬਰੀਟੀਜ਼ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਾਨਵੀ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਯਥਾਰਥ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਜੀਉਣ ਬੀਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਮਾਨੇ ਵਰਚੁਅਲ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਦਿਸ਼ਟਾਂ ਗਿਲ੍ਹਾਂ ਧੜਾਧੜ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਰੋਲੇਅਰ ਘੱਟ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦੰਤ ਵਿਉਂਤ, ਲਾਈਵ ਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਰੋਕਸੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦੀ ਇਛੁੱਕ ਕਾਵਿਆ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਫਿਰਦੀ ਇਸ ਗਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਭਰੋਸਗੀ ਬਾਰੇ ਤਰਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ-

“ਡੈਡੀ, ਇਹਨੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਕੋਇਆ, ਇਹਦੀ ਇਨਸਾਫਤ, ਫੇਸਬੁੱਕ, ਸਨੈਪਚੈਟ ਦਾ ਪਾਸਵਰਡ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਐ, ਇਹਦੇ ਫੋਨ ‘ਤੇ ਜੋ ਲਾਕ ਐ, ਉਹ ਤੇ ਸਾਡਾ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਫੇਸ ਲਾਕ ਲੱਗਿਐ, . . . ਤੇ ਇਹਨੇ ਕਦੀ ਵੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਇਨਸਾਫਤ ਦਾ ਪਾਸਵਰਡ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ।” ਲੇਖਕ ਨੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਮੱਧਾਂ ‘ਤੇ ਵਿਚਰਦੇ ਨਾਵਲ ਦੇ ਪਾਤਰਾਂ ਦੀ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਰੰਗਤ ਦੇ ਕੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ‘ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਗਿਸ਼ਤਾ-ਨਾਤਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪ੍ਰਤੀ ਮਰਦਵੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਨਾਵਲ ਦੀ ਮਾਟਵਾਲੀ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਯੁੱਗ ਦੀ ਨਵੀਂ ਸੋਸ਼ਲਪੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਗਲਪੀ ਸਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿੱਥ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਡੀ ਕਾਉਂਟ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਆਵਤ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਕ ਬੰਦੇ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ੁਅਲ ਪਾਰਟਨਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ

ਵਜੋਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਸਤੂ ਵਾਲੀ ਨਾਵਲੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨੇ ਡਿਜੀਟਲ ਯੁੱਗ ਦੇ ‘ਆਤੰਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼’ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਵਲੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਰਜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਭੂਭ ਵਾਂਗ ਜੇਕਰ ਵਸਤੂ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਦਾ ਐਲਗੋਰਿਦਮ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਵੀ ਕਲਪਨਾ, ਸਿਮਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜੀਵੰਤ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਸ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ ਨਾਲ ਡਿਜੀਟਲ ਡਿਮੈਸ਼ੀਆ ਵੱਲ ਸਾਬਤ ਕਦਮੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਣੀ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸੰਕਟਾਂ ਦੇ ਸਦਮਿਆਂ ਦੀ ਬਿਰਤਾਂਤਕਾਰੀ, ਉੱਤਰਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਾ ਚਿੰਤਨੀ ਮਾਡਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਕਟਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰਤਾ ਦਾ ਆਭਾਸ ਤੇ ਸੰਕਟਾਂ ਦੇ ਮੋਚਨ ਪ੍ਰਤੀ ਉਲਾਰ ਤੇ ਗੁਮਾਂਟਿਕ ਪੱਧਰ ਦੀ ਸਤਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸੰਕਟ ਦੇ ਆਰ-ਪਾਰ ਫੈਲੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪੱਛੀ ਸੰਵੇਦਨਾ ਦਾ ਇਕ ਪਾਸਾਰ ਅਜੀਜ਼ ਸਰੋਏ ਦੇ ਨਾਵਲ ‘ਤਲੀਆਂ ਹੇਠਲੀ ਆਂਗ’ ਵਿੱਚ ਰੂਪਮਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅੰਸੀਵੇਂ

ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਇਕ ਪਾਸੇ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਾਝੇ ਸੰਘਰਸ਼ੀ ਮੱਧ ਪ੍ਰਤੀ ਸੋਧਿਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਨਾਵਲ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜਸੀ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੱਤਾ ਦੇ ਜ਼ਾਲਮਾਨਾ ਰਵੱਈਏ ਵਿਰੁੱਧ ਜਨਤਕ ਚੇਤਨਾ ਜਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਚਿਣਥਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਇਸ ਸਾਲ ਛਪਿਆ ਗੁਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਮਘਾਣੀਆਂ ਦਾ ਨਾਵਲ ‘ਚਾਨਣ ਦਾ ਬਸਤਾ’ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਲਹਿਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਗਲਪੀਕਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਗੋਬੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਧੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਲੁੱਟ ਦੇ ਤੰਤਰ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਲਹਿਰ ਵੱਲੋਂ

ਨਿਕਟਕਾਲੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਉਦਾਮਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਕਾਰਕੁੰਨ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁਨਰ ਜਨਮ, ਅਖੰਤੀ ਗੋਬੀ ਤਾਕਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੈਰ ਅੱਧ-ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੀ ਗਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਧ ਨਾ ਮੂਲ ਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੂਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਦੀ ਕਥਾ ਵਸਤੂ ਅੰਨਥੋਂ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਡਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲੁੱਟ-ਖੁਸ਼ੁਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋ ਕੇ ਸੂਚਨਾ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਧਰਮ, ਆਸਥਾ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ‘ਡਿਜੀਟਲੀਕਰਨ’ ਹੋਣ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਨੇ ਤਰਦੀਆਂ-ਤਰਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਲਕੀਰੀ ਕਥਾਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪਾਤਰਾਂ ਦੇ ਸਰਲਚਿੰਤ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਿੱਧ ਪੱਧਰੇ ਵਿਹਾਰ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹਰ ਵਸਤੂ ਵਰਤਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ਮੂਲਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਿਰਜਿਆ ਹੈ। ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਹਿਜੀ ਦਾ ਨਾਵਲ ‘ਬੀ ਬੀ ਟੂ’ ਡਿਜੀਟਲ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਗਲੈਮਰੀ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨ ਚੜ੍ਹੀ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਵਰਚੁਅਲ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਗਲਪੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਵਿਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿਸਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਯਥਾਰਥ ਅਤੇ ਵਰਚੁਅਲ ਯਥਾਰਥ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਕਥਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਨਿਰਮਾਣਕਾਰੀ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਤੁਰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰ ਵਿਰੋਧਾਂ ਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਪਾਏ ਵਾਲੇ ਪਰੰਪਰਕ ਪ੍ਰਤੀਮਾਨਾਂ ਦੀ ਜੱਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਕੇ ‘ਸੁਰਖਿਧੁ’ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਰੋਕਸੀ, ਕਾਵਿਆ, ਅਵੀ, ਜਸ, ਪੁਨਮ ਵਰਗੇ ਪਾਤਰਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਲੜੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਵਾਦ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਦੀ ਸਲੋਗ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਭੁਲਾਵੇ ਸੰਸਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਵਲ ਦੇ ਕਈ ਪਾਤਰ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸੈਲਬਰੀਟੀਜ਼ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਾਨਵੀ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਯਥਾਰਥ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਜੀਉਣ ਬੀਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਮਾਨੇ ਵਰਚੁਅਲ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਦਿਸ਼ਟਾਂ ਗਿਲ੍ਹਾਂ ਧੜਾਧੜ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਰੋਲੇਅਰ ਘੱਟ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦੰਤ ਵਿਉਂਤ, ਲਾਈਵ ਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਰੋਕਸੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦੀ ਇਛੁੱਕ ਕਾਵਿਆ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਫਿਰਦੀ ਇਸ ਗਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਭਰੋਸਗੀ ਬਾਰੇ ਤਰਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ-

ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠਦੀਆਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰਪੀਡੋ ਕਰਨ, ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਜਜ਼ਬ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਹਿਸ-ਨਹਿਸ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਥਕੰਡੇ ਵੀ ਨਾਵਲੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਕ ਮਿਸਾਲ 1990 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ੁਆਰੀਏ ਵਾਂਗ ਹਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਮੁੜ ‘ਰੇਗਲਾ’ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਮੌਲਿਆਂ ਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਮੇਲੇ ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਭੀਰੀ ਵਰਗੀ ਮਜ਼ਲੂਮ ਔਰਤ ਦੇ ਨਾਂਅ ‘ਤੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਸੱਤਾ ਆਪਣੇ ਹਰ ਹੀਲੇ-ਹਰਬੇ ਨਾਲ ਕਿਰਪਾਲਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਦੁਆਰਾ ‘ਡੈਮਜ਼ ਕੰਟਰੋਲ’ ਦੇ ਹਰ ਢੰਗ ਕੱਢ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਰੋਏ ਦਾ ਇਹ ਨਾਵਲ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸ ਦੀ ਮਨਇੱਛਤ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਚਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਾਵਲ ਦੀ ਮਾਨਵਪੱਖੀ ਉਦੇਸ਼ ਭਾਵੀ ਬਿਰਤਾਂਤਕਾਰੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ‘ਤਲੀਆਂ ਹੇਠਲੀ ਆਂਗ’ ਦੇ ਪਾਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੋਤਾਲੀ ਦੇ ਉਜਾੜੇ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸੰਕਟ ਦੇ ਖੁੱਖਾਰ ਸਮਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡੇ ‘ਤੇ ਹੰਢਾਅ ਕੇ ਨਸ਼ੇਬੰਦੀ ਦੇ ਖਾਮੋਸ਼ ਅੰਤਵਾਦ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਆਏ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਮਗੜ੍ਹ ਦਾ ਨਾਵਲ ‘ਅਣਸੁਣੇ ਚਿਹਰੇ’ ਅਤੇ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਦਾ ਨਾਵਲ ‘ਅਭਾਗੇ’ ਆਪਣੇ ਲਕੀਰੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਵਲ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਉਪਰੰਤ ਗੰਢਿਊਨੀ ਦਾ ਟੋਹ ਲੈ ਕੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਇਕ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਸੰਕਟਾਂ ਤੇ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਸੀਵੇਂ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸਟੇਟ ਦੀ ਵੱਖਵਾਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਹੋਣੀ ਭੰਗਦਾ ਹੈ। ਸਮਕਾਲ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਪਾਤਰ ਚਿੰਟੇ ਵਰਗੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਬਰਬਾਦੀ ਦੀ ਕਗਾਰ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਲੇਖਕ ਦੀ ਫਿਕਰਮੰਦੀ ਨਾਵਲੀ ਧਰਾਤਲ ‘ਤੇ ਫੈਲੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਇਕ ਪਾਸਾਰ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਦੇ ਨਾਵਲ ‘ਅਭਾਗੇ’ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸੰਕਟ ਦੇ ਦੌਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਇਸ ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਕੁਲਬੀਰ ਤੇ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਅਜਿਹੇ ਅਭਾਗੇ ਪਾਤਰ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਟੇਟ ਦੇ ਦਮਨਕਾਰੀ ਰੋਹ ਤੇ ਪੁਲਸ ਦੇ ਫ਼੍ਰਿਸਟੇਂਤਰ ਅ

ਵੱਖਵਾਦੀ/ਅੰਤਵਾਦੀ ਹੋਣ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਕਬੂਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਵਲ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਾਸਾਰ ਡੌਰਾ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਵਧਣ-ਫੁੱਲਣ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕ, ਮਾਨਸਿਕ ਲੁੱਟ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੈ। ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਇਕ ਡੋਰੇ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ‘ਮਿਹਰ’ ਨਾਲ ਵਧ ਵਿੱਚ ਪੌਤੇ ਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੋਤਾ ਇੰਦਰਬੀਰ ਅੱਲ੍ਹ

ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟ-ਸਿਰਜਣਕਾਰੀ : ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ

(1) ਨਾਟ-ਪਾਠ ਦੀ ਸਿਰਜਣਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਰੇਗਮੰਚੀ ਵਿਧੀ-ਵਿਧਾਨ ਇਸ ਦੀ ‘ਵੱਖਰਤਾ’ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਵਿਧਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅਲਹਿਦਗੀ ਵੀ। ਨਾਟਕਕਾਰ, ਉਪਲੱਬਧ ਵਸਤੂ-ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਰੂਪ ਸੰਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਢਾਲਦੇ ਵੇਲੇ ਅਭਿਨੇਤਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਕੀ ਸੂਝ, ਮੱਚ ਤਕਨੀਕਾਂ, ਦਰਸ਼ਕ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਥਾਪੀਤੀ ਆਦਿ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸਮੂਹਿਕ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰੀ-ਸਮੱਪੀਆ ਕਠਿਨ ਹੈ।

(2) ਹਰੇਕ ਕਾਲ ਖੰਡ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੁਹਜ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੂਤਰ ਹੁੰਦੇ ਨੇ, ਜੋ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਚਨਾ ‘ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਪੱਤੇਰ’ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਮਾਜ ਦੀ ਆੰਤਰਿਕ ਪਿੰਨ ਭੂਮੀ ਵੀ ਸਮੋਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆੰਤਰਿਕਤਾ ਬਦਲਾਉਂਦੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਕੀਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਸਿਆਸਤ, ਪੁੰਜੀ ਯੋਜਨਾ, ਸੰਚਾਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਧਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੇ ਗਿਆਨ-ਵਿਗਿਆਨ-ਸੂਚਨਾਵਾਂ-ਕੁਦਰਤ ਬਾਬਤ ਨਵੇਂ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਮਸ਼ਨੂਦੀ ਬੁੱਧੀ-ਬਾਜ਼ਾਰ ਨੈਤਿਕਤਾਵਾਂ ਨੇ ਭੇਤੀ, ਕਾਨੂੰਨ, ਨਿਆਂ, ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ- ਕਲਾਵਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਵਿਚਾਰ-ਪ੍ਰਗਟਾਅ ਰਾਹ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।2025 ਵਿੱਚੋਂ ਚੰਬੀ-ਪੰਜਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕਕਾਰ ਵੀ ਬਦਲਦੀ ਜੀਵਨ-ਪੱਧਤੀ ‘ਤੇ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦਾ ਯਤਨ ਹੈ:-

ੳ. ਧਰਮ, ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਕਾਵਿ-ਸ਼ਾਸਤਰ

ਇਤਿਹਾਸ, ਅਸਥਿਰ, ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਹਕੂਮਤਾਂ ਜੱਚ ਤੋਂ ਭਰਦੀਆਂ ‘ਗਿਆਨ’ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।ਪਾਥਰੂ ਅੱਖ ਗਿਆਨ, ਤਰਕ, ਧਰਮ, ਇਤਿਹਾਸ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿਰਜਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋਖਮ ਸੋਫ਼ਤਾ ਦੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ‘ਚੁੱਪ ਪਈਆਂ ਸੋਨਤਾਂ/ਸ਼ਨਾਖ਼ਤਾਂ’ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਦੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ‘ਚੁੱਪ ਪਈਆਂ ਸੋਨਤਾਂ/ਸ਼ਨਾਖ਼ਤਾਂ’ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਵਿੱਚ ਢਾਲ ਕੇ ਘੇਰਾ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟ-ਪਿਛ ਵਿੱਚ ਹਰੀਸ਼ ਜੈਨ ਦੀ ਬੀਂਬਕ ਸੂਝ ਨੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤਿਆਂ ‘ਗੁਨਾਹਗਾਰ’ ਨਾਟਕ ਰਾਹੀਂ ‘ਰਾਜਸੀ, ਅਦਾਲਤੀ, ਬਜ਼ਤੀਦਾਦੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵਚਨ’ ਸਿਰਜਿਆ। ਅਦਾਲਤੀ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਥੀ ਕੇ ਦੁੱਦਰਾਅ ਅਸੰਬਲੀ ਬੇਬ ਸੁੰਟਣ ਵਾਲੀ ‘ਅੱਧ ਕੁ ਮਿਟ ਦੀ ਘਟਨਾ’ ਉੱਤੇ ਤੇ ਸੈਕੱਡ ਸਫ਼ਿਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਰਿਪੱਖ ਉਸਾਰ ਕੇ ‘ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਜੁਗਲਬੰਦੀ’ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮਾਸੂਮ ਭੱਤਿਆਵਾਂ ਕਰਨ ‘ਤੇ ਜਨਰਲ ਡਾਇਰ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸੁੱਟੇ ਬੇਬ ਨੂੰ ਸਟੇਟ ਹਮਲਾ ਮੰਨਣਾ ਦੇ ਭਿੰਨ ਵਿਚਾਰ ਹਨ। ਜੱਜ ਸਾਹਿਬਨ ਫਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮਨਯਭਯ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ‘ਰਾਖਾਲਵੀ’ ਲੱਭਣ ਲੱਦੀਦੇ ਹਨ।ਨਾਨਕਾਵਾਂ ਦਾ ਇਸ ਸੰਵਾਦ ਪੜ੍ਹੋ- ਭਾਠੂਆਂ ਦੇ ਕਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਘਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਸਰਕਾਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਰੋੜ੍ਹ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। (ਸਫ਼/101) ਇਉਂ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬੀਂਬਕਤਾ ਨਾਥਗੀ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੱਕ ਫੈਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੀਸਸ ਪਲੇਅ ਵਾਂਗ। ਇਸ ਕੜੀ ਵਿੱਚ ਬਲਰਾਮ ਦਾ ਨਾਟਕ ‘ਗਾਂਧੀ ਭਾਰਤ ਛੱਡੋ’ ਗੱਡੇਸ-ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਪੂਰਵਲੇ ਮਕਾਨਕੀ ਬਿੱਬਾਂ ਨੂੰ ਭੰਨਦਾ ਹੈ। ਪਾਠਕ ਮਨ ਦੇ ਪਰਦੇ ਲਹਿੰਦੇ ਨੇ, ਮੱਚ ਦੀਆਂ ਵਿਭਿੰਨ ਨਾਟ-ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਨਾਟ-ਰੇਗ ‘ਚ ਉਤਰਦੀਆਂ ਨੇ। ਦੌਦਿੰਦੇ ਰੁਸ਼ਮਰ ਚਚਿਤ ਨਾਟਕ ‘ਬੁੜੇ ਵਿੱਚ ਖਿੱਤਿਆ ਗੁਲਾਬ’ ਡਾ. ਅੰਬੇਬਕਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਗ਼ਦਰੀ ਬੀਬੀ ਗੁਲਾਬ ਕੌਰ ਦੀ ਵਿਛੜੇ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸ਼ਬਦੀਸ਼ ਜੋੜੀ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਨਾਟਕ ‘ਖਿੜਦੇ ਰਹਿਣ ਗੁਲਾਬ’ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ।

ਧਰਮ, ਇਤਿਹਾਸ, ਮਿਥਿਥਾਸ, ਸਿਆਸੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਟਟਲ ਕੇ ਨਾਟ-ਕਥਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਵਰਾਜਸ਼ੀਰ ਪੂਰੀ ਮੁਹਾਰਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।ਉਸ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਪੁਨਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨੇ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ‘ਵਢਧਾਰਾ’ ਨਾਟਕ ਭਾਰਤੀ ਮਿਥਿਥਾਸ ਵਿੱਚ ‘ਅੰਗਿਲਿਆ’ ਦੀ ਕਥਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।ਅੰਗਿਲਿਆ ਅਤੇ ਗੱਤਮ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ-ਜ਼ਿਸ਼, ਪਿਉ-ਪੀ, ਹਮਸਫ਼ਰ ਅਧੀਨ ਵਾਚਾਦਿਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਤਰਤੀਬਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।ਇੰਦਰ ਨਾਲ ਮੁਹੱਬਤੀ ਪੁੰਜੀ ਨੂੰ ਸਪੇਸ ਦੇਣੇ ਨਾਲ। ਪ੍ਰਸਤੱਤਤਰ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਜਜ਼ਬ ਮੁਤਾਬਕ ਗੱਤਮ ਜ਼ਿਬੀ ਕੋਲ ਸਭ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ, ਉਹ ਪ੍ਰਧਾਨਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਕੰਡਿਆਲੀ ਵਾਝ ਵਲ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਬੋਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨੇਕ ਪਤਨੀਆਂ ਪੁਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦੀਆਂ ਕਹਿ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ‘ਤੇ ਰੋਕ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।ਆਪਣੇ ਵੇਦਗਿਆਤਾ ਅਤੇ ਮਹਾਂਗਿਆਨੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।ਕੁਝ ਠੀਕ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਗਿਆਨ ਕਾਤਲ ਵੀ ਹੈ। ਮੂਖ਼ਸੂਰਤ ਅੰਗਿਲਿਆ ਨੂੰ ਸੁਭਾ ਦੇਣਾ, ਵਣ-ਤ੍ਰਿਣ ‘ਚ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨਾ ਆਦਿ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਰਵੇ ਅੰਗਿਲਿਆ ਦੀ ‘ਦੋਹ ਭਾਸ਼ਾ’ ਦੁਆਲੇ ਘੁਮਦੇ ਹਨ। ਨਾਟਕਾਂ ਦਾ ਕਾਵਿ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਧਿਐਨ ਲੁਕਵੇਂ ਦੀ ਪਛਾਣਦੇਹੀ

ਕਰਨੀ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅ. ਨਾਨਕ- ਚਿੰਤਨ, ਪ੍ਰੀਤ-ਕਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਨੀ:-

ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟ-ਲੇਖਣ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਾ ਨਿਭਾਅ ਗੁੱਲਦਾਰ ਵੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਭਰਪੂਰ ਵੀ। ਲੰਮੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਾਲ ਖੰਡ ‘ਚ ਪਾਤਰਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ, ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ‘ਮੱਚ ਉਹਲੇ’ ਭੂਮਿਕਾ, ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਮਿਆਲ ਆਦਿ ਕਾਰਨ ਸਿਰਜਕ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਬੰਦਿਸ਼ ‘ਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਉਂ ‘ਸਤਾਬਦੀ ਨਾਟਕ’ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਧਾਲੀਵਾਲ ‘ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼’ ਰੂਪਕ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥਿਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਅਮੁੱਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ‘ਸਰਬੋਦਯਾਨੀ’ ਵਿੱਚ ਸਕਰੀਨ, ਸੰਗੀਤ, ਤਸਵੀਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧਰਾ ਦਾ ਨਾਟਕ ‘ਸਚ ਕੀ ਬੋਲਾਂ’ ਗੁਰਬਾਣੀ ‘ਚੋਂ ਉਧਰਿਤ ਤੁਕ ਆਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਟ-ਭਾਵ ਮਾਨਵ ਨੂੰ ਦਾਨਵ ਅਤੇ ਸਭਿਅਤਾ ਨਾਲ ਭਿੜਦੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੀਰਾ ਰੰਧਾਵਾ ਵੱਲੋਂ ‘ਭੱਡੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਾਟਕ ‘ਸਚ, ਸਿਰੁਤੁ ਤੇ ਸੀਸ’ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਤੋਂ ਬਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾਰਾਪੁਰੀ ਵੱਲੋਂ ‘ਮਹਾਨਾਟਕ’ ‘ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰੀਐ’, ‘ਸ਼ਹਾਦਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਨੌਵੀਂ’ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਬੋਲਿਆ/ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਮੱਚ ਲੇਖਣ-ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਕਰਨ ਆਦਿ ਵੇਰਵੇ ਵੀ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋਏ ਹਨ।

ਦਵਿੰਦਰ ਦਮਨ ਦਾ ਨਾਟਕ ‘ਵਾਹਿਜ਼ ਸ਼ਾਹ ਸੁਖਨ ਦਾ ਵਾਹਿਜ਼’ ਮਹਾਨ ਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲ ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ‘ਤੇ ਖੰਡੇ ਜਾਣ ਉਪਰੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤੇ ਵਾਹਿਜ਼ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸਵਾਲ-ਜਵਾਬ ਲੜੀ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬੀ ਕਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ‘ਹੀਰ ਰਾਂਝੇ’ ਬਾਰੇ ਬਣੀ ਭ੍ਰਾਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਘੱਧ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਜਾਤੀ-ਜਮਾਤੀ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ‘ਪ੍ਰਮ ਮਾਗਰ’ ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਟ-‘ਭਾਸ਼ਾ ‘ਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬਲ ਡੂੰਘੀਆਂ ਗਜ਼ਜਾਂ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਮੱਧਕਾਲੀ ਕਿੱਸਾ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰਮੀ-ਪਾਤਰ, ਹੀਰ-ਰਾਂਝਾ, ਸਿਰਜਾ-ਸਾਹਿਬਾਂ, ਲੈਲਾ-ਮਜਨੂੰ, ਸੋਹਣੀ-ਮਹੀਵਾਲ ਨੂੰ ਉਮਰ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਪਛਾਅ ਵਿੱਚ ਦਸਆਏ ਕੇ ਸਮਕਾਲੀਨ ਪ੍ਰਮੀਆਂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ-ਵਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਾਹੀਆ ਲਹਿਜੇ ‘ਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਪਦਮ ਸਿੰਘਰਾ (ਸੰਪਾਦਕ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧਰਾ) ਦਾ ਨਾਟਕ ‘ਜੇ ਆਸ਼ਕ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ?’ ਗੁੱਝੇ ਅਰਬਾਂ ਦੇ ਭੇਦ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਥੰਨੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜੁਗਮ, ਗੈਂਗਵਾਰ, ਨਥੇ, ਕਾਲਾ ਬਾਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਜਵਾਨੀ ਦਾ ਜੁਵਾਝ ਸਮਾਜ-ਵਿਗਾੜ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਗਦੇਵ ਦਿੱਲੋਂ ਦੇ ਨਾਟ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ‘ਦੀਵਾਰ ਦੇ ਉਸ ਪਾਰ’ ‘ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾਟਕ ‘ਗਰਦਿਬ’ ਰੋਮੀ, ਬਾਵੀ, ਗੰਧਾਲ, ਜੋਤੀ ਆਦਿ ਨੱਥਾਨਾਂ ਦਾ ਨਸ਼ੇੜੀ ਰੂਪ ਬਿਆਨਦਾ ਹੈ। ਤਲਚੱਲਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਾਟ-ਰਚਨਾ ‘ਉਲਟੇ ਵਗਣੇ ਦਰਿਆ’, ਪਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਸਵੈਚ/ਬਲਦੇ ਬਿਬਕ, ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ/ਏਂਦੂ ਕੋਹੀ ਰੁੱਤ ਆਦੀ ਆਦਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।ਗਿਲੀ ਗੁੱਡੂ/ਲੱਧਾ ਲਹਿਰੀ, ਜੀ ਆਇਆ ਨੂੰ/ਭੂਪਿੰਦਰ ਉਤੋਰਜਾ ਆਦਿ ਜੰਚ ਰਚਨਾਵਾਂ ਬਬਰਗ, ਇਕੱਲਤਾ, ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਰਮਿਆਨ ਸੰਵਾਦ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ੲ. ਕਿਸਾਨੀ, ਕੌਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ-ਪ੍ਰਸੰਗ:-

ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਰਚਿਤ ‘ਮੇਮਾਂ ਵਾਲੀ ਭਾਂਗ’ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਦਬਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਿਸਾਨੀ ਲਈ ਹਾਅ ਦਾ ਨਾਕਾਰਾ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸਾਨੀ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਲੱਝਾਂ-ਬੱਝਾਂ ਨੂੰ ਜਾਤੀਵਾਦ, ਉਲਾਰ ਸੱਚ, ਬੰਧੀਆਂ ਬੰਧੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ‘ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ‘ਦਿਆਗੀ ਸੋਤੁਲਨ’ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੁੱਰਦਾ ਹੈ। ਬਖ਼ਤਾਵਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਫੌਜੀ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਮਲਰੋਂ ਬਲਦਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਖੰਝੀ, ਪੀ ਵਿਆਹ, ਜਵਾਨ ਪੁੱਤ ਦੀ ਮੌਤ ਆਦਿ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਤੰਤਰ ਦੇ ਆਰ-ਪਾਰ ਵੇਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਥੇ ‘ਤੇ ਪਰਨੇ ਰੱਖੇ ਕਿਸਾਨ ਦਾ ਰੁਕਸੀ ਉੱਤੇ ਬੋਠੇ ‘ਬਾਉਪੀ ਨੂੰ ਇਉਂ ਸੰਬੋਧਤ ਹੋਣਾ ਮਾਇਨੋਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ,’ ਮੰਤ ਦੀ ਹਾਲ ਕੋਈ ਕਸ਼ ਅਤੇ ਭਾਵਿਦਿ-ਨਿੱਤ ਤਾਂ ਸੱਬਰ ਵਿਛਦੇ ਆ-ਨਿੱਤ ਦਰੱਖਤਾਂ ਨਾਲ ਰੱਸੇ ਲਟਕਦੇ ਆ-ਕਿੰਦਾਂ ਦੀ ਮੰਤ ਉਥੀਕਦੇ ਹੋ। – ਕਦੇ ਵਦਾਈ ਨਕਲੀ, ਕਦੇ ਬੀਅ ਨਕਲੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤੇਰੇ ਵਾਅਦੇ ਨਕਲੀ। (ਸਫ਼/51-52) ਕੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਨਗਰ ਨੇ ‘ਸੁਧਨਾ ਸੂਰਜ ਦਾ’ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ ‘ਹੱਲਾ ਬੋਲ, ਖੇਤਾਂ ਦਾ ਰਾਖਾ’ ਸਿਰਲੱਖ ਅਧੀਨ ਕਿਸਾਨੀ ਮਸਲੇ ਵਿਚਾਰੇ ਹਨ।

ਕੌਰਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨੀ ਅੰਦੋਲਨ ਸਮੇਂ ਬੜਾ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਟਿਕਾਉਂਦੀ ਹੀ ਟਿਕਿਆਨਾਟਕ ਵਾਲੇ ਪਾਸਿਉਂ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਵਲ ‘ਤਾਲਾਬੰਦੀ’ ਦਾ ਨਾਟਕੀ ਰੂਪਾਂਤਰ ਡਾ. ਲੱਖਾ ਲਹਿਰੀ ਵੱਲੋਂ ‘ਲੱਕਭਾਉਣ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਕਥਾ’ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।ਗਗਨ, ਸਾਦੀਆ, ਸਾਹਿਲ ਤਿੰਨ ਜਵਾਨ ਪਾਤਰ ਸਿੱਖ, ਮੁਸਲਮਾਨ, ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਸੰਕੀਰਣ ਸੋਚ ਨੂੰ ਤੜਫਦੇ ਹੋਏ ਮੁਹੱਬਤੀ ਪੇਸ਼ਮਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜੀਣ-ਬੀਣ ਦਾ ਚੱਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਨਾਟਕੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਤਣਾਓ, ਟਕਰਾਓ, ਉਰਦੂ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਨਾਟ-ਸੁਰਜ ਹੈ।

ਸ. ਸਿਹਤ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਈ-ਮਸਲੇ-ਤਾੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਿੰਨ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਖਿੱਚੋਤਾਣ, ਭੁੱਖਮਰੀ, ਕੁਪੋਸ਼ਣ, ਮਹਾਂਮੱਦੀ, ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸੰਕਟ, ਆਲਸੀ ਤਪਸ਼, ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਸੰਤੁਲਨ ਆਦਿ ਮਸਲੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਸਿਹਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਉਦ੍ਰਜਾਹੀਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੇਵਲ ਧਾਲੀਵਾਲ ਦਾ

ਡਾ. ਚੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਨਾਟਕ ‘ਸੱਚਾ ਬੰਦਾ ਇਕੱਲਾ ਹੁੰਦਾ’ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਫ਼ਿਕਰ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।ਗੁਲਾਬ ਨਗਰ ਦਾ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਰਕੁੰਨ ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਡਾਕਟਰ ਸੂਰਜ ਆਪਣੇ ਸਿਆਸੀ ਐਮਰ ਭਰਾ ਦੀ ਕੋਲਡ ਡਰਿਕ ਵੈਕਰੀ ਦਾ ਡਟਵਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖ਼ਿਮਾਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਨੂੰ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਭਰੂ-ਦਾਬੂ ਲੱਭ ਕੇ ‘ਅਲਲ ਰਿਪਰਟਾਂ’ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰ ਸਿਹਤ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਕਰਦੇ ਹਨ।ਜਗਦੇਵ ਦਿੱਲੋਂ ਦਾ ਨਾਟਕ ‘ਕਬਾ-ਏ-ਪਾਣੀ’ ਧਰਤੀ, ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ।ਰਾਜਵਿੰਦਰ ਸਮਾਲਣਾ ਵੱਲੋਂ ‘ਬੁੱਲ੍ਹਾ ਕੀ ਜਾਣੇ ਮੈਂ ਕੌਣ’ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਨਾਲ ‘ਭਡਭ ਜੌਂਡਰ’ ਵੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ।

ਸਿਹਤ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ-ਭਾਸ਼ਾਈ ਮਸਲੇ ਵੀ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸੋਮਪਾਲ ਹੀਰਾ ਦਾ ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਆਧਾਰ ਨਾਟਕ ‘ਭਾਸ਼ਾ ਵਹਿੰਦਾ ਦਰਿਆ’ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਦਰਪੇਸ਼ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ, ਸਮਾਧਾਨ, ਸੰਚਾਰ-ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦਾ ਹੈ।ਉੱਠ ਜਗਾ ਦੇ ਮੋਮਕੋਤੀਆਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵਗਦੀਆਂ ਹੀ ਰਹਿਣੀਆਂ ਪੈਣਾਂ ਕੁਪਤੀਆਂ’ (ਸਫ਼/43) ਬੋਲ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦਾ ਘੇਰਾ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਜਾ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ। ਕੁਲਬੀਰ ਮਲਿਕ ਦਾ ਨਾਟਕ ‘ਭਾਕ ਨਿੱਤ ਆਵੰਗੀ’ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਰਗ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸੁਪਨੇ, ਰੀਝਾਂ ਦੀ ਉਲਝੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਦਰਦ ਪੂਰਬੀ ਪੱਛਮੀ ਕਵੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਬਿਆਨਦਾ ਹੈ।

ਹ. ਵਾਸ-ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਉਜਾੜਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਢਾਂਚਾ

ਪਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਸਵੈਚ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਿਆ ਨਾਟਕ ‘ਜੇਨਤ’ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਗਾਨੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਭੁੱਲ ਬੇਠਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੂਰੋਂ ‘ਜੇਨਤ’ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਤੇਰ-ਤਰੀਕੇ ਭਿੰਨ ਹਨ।ਮਲਿਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਧੀ ਦੇ ਆਈਲੇਂਟਸ ਬੋਡ ਭਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਦੇਸ਼ ਭਜਣ ਦੀ ਕਾਹਲ ਵਿੱਚ ‘ਮਨੀ’ ਨਾਂਅ ਦੇ ਲੜਕੇ ਨਾਲ ਬੇਨੂੰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਪੈਸਿਆਂ ‘ਚ ਕੁਲਦੇ ਹਨ। ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਤਨ-ਮਨ ਬੇਮੋਟੇ ‘ਆਪਣਿਆਂ ਹੱਥ ਹੀ ਲੁਟੀਂਦੇ ਨੇ ਤਾਂ’ ਭਰਮ ਜਾਲ ਟੁੱਟਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚਲਾ ਦੂਜਾ ਨਾਟਕ ‘ਲਾਬ ਦਾ ਮੁੱਲ’ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੰਨੇ ਫਰੋਲਦਾ ਹੋਇਆ ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਦੀ ਨਾਟ-ਰਚਨਾ/ਉਜਾੜੇ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ, ਰਤਨ, ਅਤਰੇ ਆਦਿ ਨਾਰੀ ਪਾਤਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਵਾਚਦਾ ਹੈ। ਸਰੀ ਆਰਟ ਸੈਂਟਰ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਬੀਰ ਬਟਾਲਵੀ ਦੇ ਨਾਟਕ/ਮੇਵਾ: ਕਾਮਾ ਗਾਟਮਾਰੂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ, ਖ਼ਿਕਲੀਗਰ, ਸੁਰੋਂਦਰ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਰੋਟੀਆਂ, ਗੁਰਦੀਪ ਭੁੱਲਰ ਦਾ ਬੇਰੋਗ ਚਿੰਨੀਆਂ, ਇਕ ਸੁਰੀਲੀ ਤਾਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ/ਗੰਬਨ ਸਿੰਘ, ਜਸਕਰਨ ਆਦਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਭੰਭਿੰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ, ਮੁਜੀਬਤਾਂ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਵਜੋਤ ਦਿੱਲੋਂ ਦੀ ਕਲਮ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਨਾਟਕ ‘ਪੁਸ਼ਰ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ’ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨਾ ਹੇਠ ਨਵੇਂ ਅਵਝਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਮਨ ਨੇ ‘ਉਜਾੜੇ’ ਨੂੰ ਤਨ ‘ਤੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਦਾਇਆ ਹੈ। ਸੋਤਾਲੀ ਚੀਤਰਾਂ ‘ਚ ਹੈ। ਡਾ. ਕੁਲਬੀਰ ਮਲਿਕ ਦਾ ਨਾਟਕ ‘ਤਾਰੇ-ਤਾਰ ਸਾਰੰਗੀਆਂ’ ਸਾਰੰਗੀ ਦੇ ਮੋਟਾਰੇਰ ਨਾਲ ਕਮਦੀਨ, ਨੂਰਾਂ, ਚਿਰਾਗਦੀਨ, ਵਜਲਦੀਨ, ਸਾਰੰਗੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਲ, ਦੁੱਲੇ ਆਦਿ ਦੀ ਕਥਾ ਨੂੰ ਸਾਕਾਲੀ ਰਵਾਨੀਅਤ ਨਾਲ ਜੜਦਾ ਹੈ। ਸੋਤਾਨ, ਸਮਾਜ ਘਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੇਨਣਾ ਦੀ ਗਹਿਰੀ ਪੀੜ ਵਿੱਚ ‘ਸਾਰੰਗੀ’ ਦਾ ਟੁੱਟਣਾ-ਖੁੱਸਣਾ, ਫ਼ਿਕਰਮੰਦੀ ਹੈ। ਡਾ. ਪਰਗਟ ਘੁਮਾਣ ਵੱਲੋਂ ‘ਲਿਖਿਆ ਨਾਟਕ ‘ਰਾਮ ਰਸੀਦਾ’ ਹਿੰਦੂ-ਪ੍ਰਸਲਿਮ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਰਮਿਆਨ ਵੈਲੀ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਬਿਆਨਦਾ ਹੈ। ਵਲਸਤੀਨ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਰਾਜਿੰਦਰ ਬੁਲਟ/ ਨਗਰ ਖੇਤਾ ਆਬਾਦ ਰਹੇਗਾ ਰਾਹੀਂ ਯੁਵਕ ਮੱਲਿਆਂ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕ. ਹਾਸ਼ੀਆਗਤ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਅ:-

ਘੱਟ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ‘ਤੇ ਵੱਡੀ ਕਿਰਤ ਕਰਦੇ ਕਾਮੇ, ਮਜਦੂਰ, ਗੁਲਾਮ, ਅੰਗਤਾਂ, ਵਿਭਿੰਨ ਜਾਤੀਆਂ, ਜਨ-ਜਾਤੀਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਹਾਸ਼ੀਆਗਤ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜਗੀਰੂ ਪੁੰਜੀ ਦੇ ਸ਼ਾਹਿਤ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ‘ਵੰਗਾਰਨ’, ਜਾਤੀ ਉਰੁੱਸੇ ਨੂੰ ‘ਲਲਕਾਰਣ’ ਅਤੇ ਨਕਾਰੇ ਨੂੰ ‘ਸਵੀਕਾਰਨ’ ਨਾਲ ਲੱਕ-ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।ਹਿਦ ਪਹੁੰਚ ‘ਨਿਰਦਰੋਹ ਆਫ਼ ਐਕਸ਼ਨ’ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਠੋਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ‘ਸਤਿਆਮ, ਸ਼ਿਵਮ, ਸੁੰਦਰਮ’ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ‘ਸਮਾਨਤਾ, ਭਾਈਚਾਰੇ, ਆਜ਼ਾਦ ਖਿਆਲੀ’ ਨੂੰ ਤਵਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ

ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਟਕ ‘ਲੱਛੂ ਕਬਾੜੀਆ’ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤਕੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੋਇਆ ਪੁਸ਼ਨ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ :- ਫੋਰ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਖੱਤਰੀ ਕਿਉਂ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦੇ, ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਜੱਟ ਕਿਉਂ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦੇ ..ਜਾਂ ਤਾਂ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਨਾਲੋਂ ਖੱਤਰੀ ਲਾਹ ਦਿਓ, ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨਾਲੋਂ ਜੱਟ ਹਟਾ ਦਿਓ ਤੇ.. ਜਾਂ ਫਿਰ ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ, ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ, ਹਿਮਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਨਾਈ/ਛੀਬਾ, ਝਿਉਰ ਵੀ ਲਿਖ ਦਿਓ (ਸਫ਼/40) ਇਹ ਸਮਾਜਿਕ ਦੁਵੰਡ ‘ਪਿਆਰ’ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰਦੀ ਹੈ, ਜ਼ਿੰਦੇ ਪੁੱਤ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।ਬੀਂਬਕ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਪੰਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੀਂਬਕ ਗੰਗਾਲੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਰਾਹ ਤੁਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਕੂਲੀ ਵਿਦਿਅਕ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗਤਾ ਲਈ ‘ਬੇਟੀ ਬਚਾਓ, ਬੇਟੀ ਪੜ੍ਹਾਓ’ ਸਕੂਲਿਕ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਜ਼ ਦਾ ਨਾਟਕ ‘ਕੀ ਇਹ ਵੀ ਮੇਰਾ ਕਸੂਰ ਹੈ’ ਅਤੇ ਡਾ. ਤਰਸਪਾਲ ਕੌਰ ਦਾ ਨਾਟਕ ‘ਕਲਿਆਣੀ’ ਪਿਤਰੀਐਂ ਸੱਤਾ ਦੀਆਂ ਬਾਰੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਛੜਦੇ ਕੁੜੀਆਂ/ਅੰਗਤਾਂ ‘ਤੇ ਕੁਲਮ ਕਰ ਵਾਲੀਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਡਾ. ਐੱਸ ਐੱਲ ਵਿਰਦੀ ਐਂਡਵੇਕਟ ਦੀਆਂ ਦੋ ਨਾਟ-ਪੁਸਤਕਾਂ ‘ਐਸੀ ਦਸ਼ਾ ਹਮਾਰੀ’ ਅਤੇ ‘ਸੰਘਰਸ਼ੀ ਯੋਧੇ’ ਦਲਿਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪੀੜਾਂ, ਦਰਦਾਂ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਹਰੀਕਤਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਿਲਮਾਂਕਣੀ ਸਕ੍ਰਿਪਟ ਵਾਂਗ ਸਾਂਭਦੀਆਂ ਹਨ।

(੩)

ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ ਕੇਵਲ ਧਾਲੀਵਾਲ ਦੀ ਨਾਟ-ਪੁਸਤਕ ‘ਰੇਗ ਪੱਚਮ’, ਪੰਜ ਨਾਟ-ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਦੀ ਉੱਤਮ ਮਿਸਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਕਿਰਨ, ਉਡੀਕਾਂ, ਪਟਾਕਾ, ਤੁਰਦੇ ਕਦਮ, ਰੇਨੇਰ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਇਕਾਂਗੀ, ਕਾਵਿ, ਲਘੂ, ਮਾਸੂਮ, ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਰੇਗਮੱਚ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਅ ਕੇ ਨਵੇਂ ਮਿਆਰ ਸਿਰਜਦੀ ਹੈ।ਇਸ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਤਪਾਲ ਗੁਪਤਾ ‘ਭਾਰਤੀ

ਰੇਗਮੱਚ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਲਾਸੀਕੀ ਨਾਟਕ’ ਸ਼ਿਫਕਾਰੀ/ ਮਹਾਂਕਵੀ

ਸੂਦਰਕ, ਅੱਧਾ ਯੁੱਗ/ ਧਰਮਵੀਰ ਭਾਰਤੀ, ਚਰਨ ਦਾਸ ਚਰ/ ਰਬੀਬ ਤਨਵੀਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਰੂਪਾਂਤਰਣ/ਅਨੁਵਾਦਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟ-ਸਿਰਜਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆਤਮਜੀਤ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ‘ਨਾਟ-ਪਾਠ’ ਦੀ ਪੜ੍ਹਤ ਦੁਆਰਾ ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਹਾਂ’ ਅਤੇ ‘ਕਿਸਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਹਾਜ਼’ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ, ਲੰਡਨ, ਮੁਗ਼ਾਨੀ, ਪਟਿਆਲਾ, ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਆਦਿ ਦੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣਾ, ਨਵ-ਤਜਰਬਾ ਹੈ।ਤਰਲਚੱਲਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਟਕ ‘ਪਰਛਾੜੇ ਭਾਲੇ ਰੋਸ਼ਨੀ’ ਅਤੇ ‘ਉਲਟੇ ਵਗਣ ਦਰਿਆ’ ਦੇ ਸਿਲੇਬਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦਾਕਿ ਵੱਡੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੇ ਨਾਟਕ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰਮੀਤ ਕਤਿਆਲਵੀ ਵੀ ‘ਸਾਰੰਗੀ’ ਨਾਲ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਨਾਟਕ ਵੱਲ ਪਰਤਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।ਬਾਲ ਨਾਟ-ਸਿਰਜਣਕਾਰੀ ਵਿਚ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਅੰਬਾਲਵੀ/ਮਿੱਟੀ ਬੋਲ ਪਈ’, ਪਹੀ ਦੀ ਉਡੀਕੀ/ਸਤਪਾਲ ਗੁਪੀ, ਜੀਓ ਆਦਿ ਜ਼ਿੰਦੂਣੀ ਦਿਓ/ਰਾਮ ਲਾਲ ਭਗਤ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਦੀਵਾ ਬਲਦਾ ਰਹੇਗਾ/ਗੁਰਪਿਆਰ ਕੁਟਲੀ ਆਦਿ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਨਾਟ ਨੂੰ ਨੇਤਰਿਉ ਵਾਚਦਿਆਂ ਕੇਵਲਤੀ-ਮਾਨਵੀ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਰਿਆ ਹੈ।ਬਾਲ-ਨਾਟ ਵੱਲ ਵਧਦੀ ਰੁਚੀ ਭਵਿੱਖੀ ਖੋਜ/ਇਤਿਹਾਸਕਾਰੀ ਦਾ ਅਹਿਮ ਅੰਗ ਬਣੇਗੀ।

(4)

ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕਤਾ ਨੂੰ ਸੂਤਰਧਾਰ ਦਾ ਬਹੁਸੰਦਰਬੀ ਪ੍ਰਯੋਗ, ਨਟ-ਨਟੀ, ਗੀਤ-ਸੰਗੀਤ, ਰੋਸ਼ਨੀ, ਆਵਾਜ਼ਾਂ, ਗੀਤ ਆਦਿ ਅਗਾਂਹ ਤੇਰਦੇ ਹਨ।ਨਾਟਕ, ਨਾਟਕਕਾਰ ਹੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਕੋਲ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।ਨਾਟਕ ਦੇ ਵਿਵਿਧ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨੈੱਠ ਨਾਟਕ, ਮਾਇਮ ਕਰੀਓਗ੍ਰਾਫਿਕ ਅਤੇ ਕਲਾਸ ਰੂਮ ਟੂਲ, ਰੋਲ ਪਲੇਅ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਟ-ਬੁਝਾਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

(5)

ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ, ਰੇਗਮੱਚ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਜੋਂ ਪਿਛ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਟ-ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਪਛਾਨਣ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਆਤਮਜੀਤ ਦੇ ਨਾਟਕ ‘ਗੁਮਾਰੀ ਨਦੀ ਦਾ ਗੀਤ’ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ‘ਸੱਗ ਆਫ਼ ਦਾ ਲੱਸਟ ਰੀਵਰ’ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟ-ਮਾਣ ਹੈ। ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ, ਅਜਮੇਰ ਅੱਲਖ, ਕੇਵਲ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਵਰਮਾ, ਖਾਲੀ ਭੂਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਾਂਗ ਨਾਟਕਕਾਰ ਹਰ ਜੁਝਾਨਾਂ ‘ਚ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਨ।ਮੱਚ-ਡਿਜਾਈਨਰ ਕੇਵਲ ਧਾਲੀਵਾਲ ਨੇ ਸਵਰਾਜਸ਼ੀਰ ਦੇ ਨਾਟਕ ‘ਐਂਟਗਰੀਨ’, ‘ਅਦਾਰਕ ਆਦਿ ਅੰਤ ਕੀ ਸਾਧੀ’, ਪ੍ਰੀਤਪਾਲ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ‘ਇੰਦਿਜ਼ਾਰ’ ਰਾਹੀਂ ਮੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ, ਫ਼ਿਰਦੌਜ ਰੇਗਮੱਚ ਰਾਹੀਂ ‘ਵੇਰਿੰਗ ਫ਼ਾਰ ਗੱਦੇ’ ਦੀ ਮੱਚਣ ਕਲਾ ਆਦਿ ਹਵਾਲਾ ਮਾਤਰ ਕੀ ਹਨ। ਸਮਕਾਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟ-ਮੱਚ ਪਛਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰੇ ਮਾਤਰ ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਸਾਝੋ:-

ਇੱਕ ਪਾਤਰੀ ਨਾਟਕਾਂ ਦੀ ਵਧਦੀ ਦਰਸ਼ਕ ਪਿੱਚ ਦਾ ਕਾਰਨ ਆਰਥਿਕਤਾ, ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਨਾਲ ‘ਅਭਿਨੈ ਪ੍ਰਤਿਭਾ’ ਦਾ ਸੂਚਕ ਵੀ

2025 ’ਚ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਭਰਪੂਰ ਬਣੀ ਬਾਲ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ

ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਬਾਲ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਚਾਰ ਨੁਕਤਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪਰਿਵਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਪਰਿਵਾਰਵਾਦੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਵੀ ਪੜ੍ਹ, ਪੱਛੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁੱਤੇ-ਬਿੱਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਉਹ ਨੇ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਸਿਰਜ ਰਹੇ ਨੇ। ਤੀਜੇ ਉਹ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਖੋਜ ਭਰਪੂਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸ ਿ ਆ - ਸ - ਵ ਿ ਆ

ਵਿਗਿਆਨਕ ਪੁੱਠ ਵਾਲਾ ਸਾਹਿਤ ਸਿਰਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹਾਣ ਦਾ ਸਾਹਿਤ ਸਿਰਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅੱਜ ਦੁਨੀਆ ਚੱਦ, ਤਾਰਿਆਂ ‘ਤੇ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੱਕ ਪੁੱਜਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਪ੍ਰਬੰਢ ਹੋਵੇ। ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕ

CMYK

ਨਵਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ 2026

ਅਸੀਂ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਪਹਿਲਵਾਨ, ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਕੱਸ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਲੰਗੋਟੇ,
ਲੜਨ ਲਈ ਭੁੱਖ-ਨੰਗ ਨਾਲ, ਜੋੜ-ਤੋੜ ਕਰਦੇ ਹੋਇਆ ਸਾਡੀ ਕਸਰਤ ਹੈ
ਦਾਅਬ ਹੁਰ ਡਾਵੇ ਨੇ, ਬੋਲਣ ਦੀ ਥਾਂ ਚੁੱਪ ਕਰ ਜਾਣਾ।

- ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ

ਜਨਵਰੀ 2026						
ਐਤ	ਸੋਮ	ਮੰਗਲ	ਬੁੱਧ	ਵੀਰ	ਸ਼ੁੱਕਰ	ਸ਼ਨੀ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

ਮਾਰਚ 2026						
ਐਤ	ਸੋਮ	ਮੰਗਲ	ਬੁੱਧ	ਵੀਰ	ਸ਼ੁੱਕਰ	ਸ਼ਨੀ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ਮਈ 2026						
ਐਤ	ਸੋਮ	ਮੰਗਲ	ਬੁੱਧ	ਵੀਰ	ਸ਼ੁੱਕਰ	ਸ਼ਨੀ
31					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

ਜੁਲਾਈ 2026						
ਐਤ	ਸੋਮ	ਮੰਗਲ	ਬੁੱਧ	ਵੀਰ	ਸ਼ੁੱਕਰ	ਸ਼ਨੀ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

ਨਵੰਬਰ 2026						
ਐਤ	ਸੋਮ	ਮੰਗਲ	ਬੁੱਧ	ਵੀਰ	ਸ਼ੁੱਕਰ	ਸ਼ਨੀ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿਲ

ਅਗਸਤ 2026						
ਐਤ	ਸੋਮ	ਮੰਗਲ	ਬੁੱਧ	ਵੀਰ	ਸ਼ੁੱਕਰ	ਸ਼ਨੀ
30	31					1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

ਸਤੰਬਰ 2026						
ਐਤ	ਸੋਮ	ਮੰਗਲ	ਬੁੱਧ	ਵੀਰ	ਸ਼ੁੱਕਰ	ਸ਼ਨੀ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

ਅਕਤੂਬਰ 2026						
ਐਤ	ਸੋਮ	ਮੰਗਲ	ਬੁੱਧ	ਵੀਰ	ਸ਼ੁੱਕਰ	ਸ਼ਨੀ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

ਦਸੰਬਰ 2026						
ਐਤ	ਸੋਮ	ਮੰਗਲ	ਬੁੱਧ	ਵੀਰ	ਸ਼ੁੱਕਰ	ਸ਼ਨੀ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ

ਲੋਹਕੀ
ਭੱਤ ਪੰਚਮੀ/ਜਨਮ ਦਿਵਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਗਣਤੰਤਰ ਦਿਵਸ
ਜਨਮ ਦਿਵਸ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ
ਮਹਾਂਸ਼ਵੇਰਾਤਰੀ
ਹੋਲੀ
ਹੋਲਾ ਮਹੱਲਾ
ਈਦ ਉਲ ਫਿਤਰ
ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜਾ ਸ. ਭਗਤ ਸਿੰਘ
ਰਾਮ ਨੌਮੀ
ਮਹਾਂਵੀਰ ਜਯੋਤੀ
ਗੁੱਡ ਫਰਾਈਡੇ
ਵਿਸਾਖੀ
ਜਨਮ ਦਿਨ ਡਾ. ਬੀ. ਆਰ. ਅੰਬੇਡਕਰ
ਪਰਬੁ ਰਾਮ ਜਯੋਤੀ
ਮਜ਼ਦੂਰ ਦਿਵਸ
ਬੁੱਧ ਪੂਰਨਿਮਾ
ਈਦ ਉਲ ਜੁਹਾ

13 ਜਨਵਰੀ
23 ਜਨਵਰੀ
26 ਜਨਵਰੀ
1 ਫਰਵਰੀ
15 ਫਰਵਰੀ
03 ਮਾਰਚ
04 ਮਾਰਚ
21 ਮਾਰਚ
23 ਮਾਰਚ
26 ਮਾਰਚ
31 ਮਾਰਚ
03 ਅਪ੍ਰੈਲ
14 ਅਪ੍ਰੈਲ
14 ਅਪ੍ਰੈਲ
19 ਅਪ੍ਰੈਲ
1 ਮਈ
1 ਮਈ
28 ਮਈ

ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਵਸ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ
ਮੁਹੱਰਮ
ਕਬੀਰ ਜਯੋਤੀ
ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜਾ ਸ. ਊਧਮ ਸਿੰਘ
ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਿਵਸ
ਜਨਮ ਅਸ਼ਟਮੀ
ਜਨਮ ਦਿਨ ਸ. ਭਗਤ ਸਿੰਘ
ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਜਯੋਤੀ
ਮਹਾਰਾਜਾ ਅਗਰਸੇਨ ਜਯੋਤੀ
ਦੁਸਹਿਰਾ
ਮਹਾਂਰਸ਼ੀ ਵਾਲਮੀਕਿ ਜਯੋਤੀ
ਦੀਵਾਲੀ
ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਦਿਵਸ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ
ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਵਸ
ਕ੍ਰਿਸਮਸ

18 ਜੂਨ
26 ਜੂਨ
29 ਜੂਨ
31 ਜੁਲਾਈ
15 ਅਗਸਤ
04 ਸਤੰਬਰ
28 ਸਤੰਬਰ
02 ਅਕਤੂਬਰ
11 ਅਕਤੂਬਰ
20 ਅਕਤੂਬਰ
26 ਅਕਤੂਬਰ
08 ਨਵੰਬਰ
09 ਨਵੰਬਰ
24 ਨਵੰਬਰ
14 ਦਸੰਬਰ
25 ਦਸੰਬਰ

* ਛੁੱਟੀਆਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹਨ।

ਜਿਸ ਦੇ ਲਫਜ਼ਾਂ 'ਚ ਕੋਈ ਦਿਲ ਪਾਵੇ,
ਦਿਲ ਨੂੰ ਲਾਵੇ ਤਾਂ ਧੜਕਦੀ ਹੈ ਕਿਤਾਬ
-ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ

ਲੋਕਰੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਯੂਨੀਸਟਾਰ ਬੁਕਸ ਪ੍ਰਾ. ਲਿ

301, ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਏਰੀਆ, ਫੇਜ਼-9, ਐਸ ਏ ਐਸ ਨਗਰ, ਮੁਹਾਲੀ 160062

ਫੋਨ: 0172-5027427, 98154 71219

email : unistarbooks@gmail.com

web : unistarbooks.com

